

เรื่องในฉบับ

บทนำ : ปรับปรุงตนเอง
สวัสดิการของข้าราชการ
ค่าของชีวิต ชำนาญ
แนะแนวสอบเลื่อนชั้น
ทบทวนปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน

ชมรวมภาพและวินัยข้าราชการ
จดหมายจากญี่ปุ่น
สำนวนไทย-ภาษาไทย
กฎหมายและระเบียบใหม่
ทบทวนปัญหาคลัง

วารสาร ข้าราชการ

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕

วารสารข้าราชการ

ปีที่ ๑๘

ฉบับที่ ๒

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

บทนำ	๓	
สมรรถภาพและวินัยข้าราชการ	๔	ข้าราชการบางกอง
สวัสดิการของข้าราชการ	๔	นิวัฒน์ วชิรवारการ
คำของชีวิต	๒๓	
จดหมายจากญี่ปุ่น	๒๔	โทวราชฎ์
ถาม-ตอบ	๒๕	กองบรรณาธิการ
การศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตร	๓๓	
ชำนาญ	๓๗	นายช...
ตำนานไทย-ภาษาไทย	๔๑	
แนะนำสอเบ็ดเตล็ด	๔๓	คุณศ...
ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน	๔๕	ท้วงสั่งมุด
ปัญหาเกี่ยวกับงานคลัง	๖๖	สำนักงาน ก.พ.
กฎหมายและระเบียบใหม่	๖๕	
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	๘๑	ชาติ เยี่ยมกระสินธุ์
บรรณาธิการแถลง	๘๕	

ท้วงสั่งมุด
สำนักงาน ก.พ.

ที่ปรึกษา	พันเอกจินดา นายประวิฬ นายโสรัจ	๓ สงขลา ๗ นคร สุวิฑกุล	เลขาธิการ ก.พ. รองเลขาธิการ ก.พ. รองเลขาธิการ ก.พ.
บรรณาธิการ	นายเชียร	ธรรมาริปลี	
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	ดร. อาทิตย์	อุไรรัตน์	นายเสวมสุข ไกวิทวานิช
กองบรรณาธิการ	นายธงชัย นายพุทธทพย์ นายวิเชียว นายนิวัฒน์ นายเฉลิม นายจรงค์	วาณิชกะ มณีสร์ เกศสิงห์ วชิรवारการ ศรีมงคล บีตะนิละวัต	ผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ กองจัดการ นางสุพจน์ สาทกรกิจ
ฝ่ายศิลป์	นายอุคม นายณรงค์	มิ่งเกษม นกุลการ	โรงพิมพ์มงคลการพิมพ์ พระนคร ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นางจรัส อ่องจริต

วารสารข้าราชการ

วารสารเพื่อความก้าวหน้าของข้าราชการ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านการบริหารงานบุคคล
๒. เพื่อเผยแพร่แนวคิดในการปฏิบัติราชการ
๓. เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างข้าราชการ เพื่อเสริมสร้างทัศนคติที่ดีสำหรับข้าราชการ

ท่านสมาชิกที่มีปัญหาเกี่ยวกับ กฎหมาย ระเบียบ และ
วินัยข้าราชการพลเรือน บัญชาคดี หรือปัญหาข้อข้องใจอันใด
โปรดส่งคำถามไปที่ "บรรณาธิการวารสาร" นี้

จำหน่ายปลีก เฉลี่ยละ ๓.๕๐ บาท
สมาชิก ปี ๕๐ บาท รวมค่าส่ง
ขอรับที่ผู้จัดการวารสารข้าราชการ
สำนักงาน ก.พ. ถนนพินธุโยก
โทร. ๘๐๘๘๘ หรือ ๘๐๑๑๑๑ ต่อ ๑๘

ปรับปรุงตนเอง

โดย พุทธสาวก

อย่าโทษโทษทั่วทั่วย
อย่าโทษสถานภุชจา
อย่าโทษหมู่วงศ์
โทษแต่ “กรรม” เองสร้าง

เทวา
ย่านกว้าง
มิตรญาติ
สั่งให้เป็นเอง

คนไทยผู้นับถือพระพุทธศาสนาย่อมทราบซึ้งแล้วว่า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้
เป็นพระบรมศาสดาของเราได้ทรงค้นพบสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นความจริงแท้ ไม่ผันแปรอยู่
คู่กับโลก ความจริงที่พระพุทธองค์ทรงค้นพบด้วยสัพพัญญุตญาณ คือ “ความจริงปรมาตม” — ความ
จริงอันเป็นที่สุด ซึ่งมีอธิบายว่าสรรพสิ่งทั้งหลายในสากลโลกนั้นจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่ก็ตาม
มีแต่ “รูปธรรม” กับ “นามธรรม” เท่านั้น ไม่ใช่ตัวตน คนสัตว์เราเขาเป็นเพียงกลุ่มของ
สิ่งที่มีเหตุมีปัจจัยและตกอยู่ใต้อำนาจบังคับของเหตุของปัจจัย อันเป็นสามัญลักษณ์ะทั่วไป ๓
ประการคือ อนิจจัง—ไม่เที่ยง ทุกขัง—ทนอยู่ไม่ได้ต้องเปลี่ยนแปลงไป อนัตตา—ไม่มีตัวตน
บังคับไม่ได้

ทั้ง ๆ ที่เราท่านแต่ละคนต่างก็เห็นกันอยู่ทุกเมื่อเชื่อว่า สิ่งทั้งหลายแม้จะเป็นคน
มึงมีคนจนยากเข็ญใจ สัตว์ใหญ่สัตว์เล็ก เคหสถานตึกรามบ้านช่องใหญ่โต หรือกระท่อม
กระทอบห้องหอ รดยন্ত্রคันใหญ่คันเล็ก ยศฐาบรรดาศักดิ์ ตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ตั้งแต่ชั้นสูง
สุดลงไปถึงเสมียนพนักงาน นักการภารโรง และทรัพย์สินสมบัติความมั่งคั่งสมบูรณ์ใด ๆ ก็ตาม
ทุกสิ่งทุกอย่างก็ตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งสามัญลักษณ์ะอันเดียวกันคือเป็น อนิจจัง ทุกขัง และ
อนัตตา ทั้งสิ้น ไม่ใช่ตัวตนคนสัตว์เราเขาแต่อย่างใด เป็นเพียงกลุ่มของสิ่งที่มีเหตุมีปัจจัยทั้งนั้น
แต่เนื่องด้วยคนเรามองดูสิ่งต่าง ๆ ในแง่ของ “ความชอบและไม่ชอบ” ซึ่งเป็นการปิดบังไม่ให้
เห็นสามัญลักษณ์ะคือไตรลักษณ์ (อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา) ของสิ่งต่าง ๆ เสียสิ้น สิ่งใดที่ตน
เห็นว่าสวดยศคงคามก็บังเกิดความชอบอยากได้ไขว่คว้าแย่งชิงกัน โดยใช้เล่ห์เพทุบายร้ายแปด
พันประการคือ ไม่ได้ด้วยเล่ห์ก็เอาด้วยกล ผู้ที่ไม่ได้ก็โกรธแค้นพยาบาทอาฆาตคิดทำลายกัน
หาได้คิดถึงกฎแห่งกรรม อันเป็นสภาวะธรรมตามที่พระพุทธองค์ทรงค้นพบนำมาสั่งสอนให้เรา
ประพฤติปฏิบัติไม่ เทียวไปโทษคนโน้นคนนี้ สั่งโน้นสั่งนี้ ให้อุ่นวาย บางทีก็ไปโกรธคนอื่น
ว่าเขาไม่ช่วยเรา ไปคิดประทุษร้ายคนอื่นหรือถ้าทำคนอื่นไม่ได้ก็ทำตัวเองเพราะความน้อยเนื้อ

๔ ปรับปรุงตนเอง

คำใจถึงกับฆ่าตัวตายก็มี ซึ่งมีตัวอย่างเห็นอยู่บ่อยๆ ทั้งนี้นั้นเพราะไม่เข้าใจกฎแห่งกรรม
นั่นเองจึงขอให้ย้อนกลับไปพิจารณาโคลงในโลกนิตินิคาโคลงข้างต้นเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจ

ปัจจุบันนี้ โลกเรามีความเจริญทางวัตถุมากขึ้น คนเราก็มหันไปติดทางวัตถุมีความ
อยากได้ (โลภะ) ไม่มีที่สิ้นสุดเพราะมีสิ่งของใหม่ๆ ผลิออกมาล่อตาล่อใจอยู่ตลอดเวลา ผู้ที่มี
รายได้ไม่น้อยแต่ทนความเขี้ยววนอยากได้ไม่ไหว ก็ต้องพยายามหาทรัพย์สินในทางที่ผิดทำนองคลอง-
ธรรม ที่เราเรียกกันว่า “คอร์รัปชั่น” เพื่อเอาไปซื้อหาสิ่งของที่ตนชอบมาบำรุงบำเรอความสุขอัน
ไม่มีวันรู้จักอิ่ม (เพราะเป็นความสุขจอมปลอม) นานไปก็เบื่อต้องหาอย่างอื่นเปลี่ยนไปเรื่อยๆ
ไม่มีที่สิ้นสุด และเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่การงานก็เช่นกันคือในสมัยเป็นเสมียนก็อยากเป็นแค่
ประจำแผนก เมื่อได้เป็นประจำแผนกแล้วก็อยากเป็นหัวหน้าแผนก หัวหน้ากอง ต่อไปจนถึง
อธิบดีและต่อไปเรื่อยๆ อย่างไม่ยอมหยุดยั้งเช่นเดียวกัน เพราะตราบิโคที่ยังมีความโลภอยู่จะไม่มี
ความรู้จักพอเลย

โดยสรุปแล้วในปัจจุบันนี้ เราๆ ท่านๆ ต่างคนต่างติดและยึดถือกันอย่างเหนียวแน่น
ซึ่งก็ชิงเด่นกันแทบล้มประตาศาย ถึงกับโกรธเคืองอาฆาตพยาบาทแบ่งพรรคแบ่งพวก ประหัด
ประหารกันด้วยเล่ห์เพทุบายต่าง ๆ นานาประการจนกว่าจะวอดวายกันไปข้างหนึ่ง โดยหาได้คิด
แต่สักกินว่าสิ่งที่แย่งกันนั้นเป็นของว่างเปล่าที่สมมุติบัญญัติขึ้น ซึ่งโดย “ความจริงปรมัตถ์” แล้ว
ไม่ใช่ตัวตน คนสัตว์เราเขาเป็นเพียงกลุ่มของสิ่งที่มีเหตุมีปัจจัยและตกอยู่ใต้อำนาจบังคับของเหตุ
ของปัจจัยต้องมีการเปลี่ยนแปลงผันแปรไปในที่สุด เพราะฉะนั้นผู้เขียนจึงใคร่ขอให้ท่านทั้งหลาย
โดยเฉพาะข้าราชการที่ติดอยู่ในเรื่องวัตถุ (สมมุติธรรม) อย่างเหนียวแน่นจงคิดและพิจารณาเรื่อง
นี้ให้แจ่มแจ้ง และพยายาม “ปรับปรุงตนเอง” เสียใหม่ให้ได้ อย่าไปติดวัตถุและความสุข
จอมปลอมมากนัก พยายามปล่อยวางเสียบ้างแล้วท่านจะประสบความสุขกายสบายใจ สมดัง
พระพุทธานุชาตที่ว่า

ทุกคา อุตฺตรถตฺตาน ปจฺเจ สนฺโนว กุญฺชโร

จงถอนตนขึ้นจากหล่ม เหมือนช้างศึกหล่มถอนคนขึ้นฉะนั้น

ถ้าท่านหันกลับมาปรับปรุงตัวเองกลับเป็นคนประพฤติกิประพฤติชอบ ทำให้เกิดความ
สงบด้านจิตใจได้แล้วจะเป็นผลดีต่อตัวเอง ราชการและประเทศชาติในส่วนรวม

สมรรถภาพและวินัยข้าราชการ

โดย ข้าราชการบางกอง

เนื่องจากได้มีบทความเรื่องการปรับปรุงสมรรถภาพข้าราชการลงพิมพ์ ในวารสารข้าราชการฉบับเดือนมกราคม ๒๕๑๕ ซึ่งมีเนื้อหาเป็นทำนองค่อนข้างเผ็ดร้อนอยู่มาก จึงได้มีการวิจารณ์กันบ้างตามสมควร เป็นการช่วยกันแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม

บางท่านเห็นว่า การที่จะปรับปรุงสมรรถภาพข้าราชการโดยขอให้มีการปรับปรุงเรื่องเงินเดือน หรือค่าตอบแทนเสียก่อนแล้วจึงปรับปรุงคนนั้น เห็นจะไม่ได้ผล และไม่ทันกับเหตุการณ์ของบ้านเมืองที่เป็นอยู่แน่ เพราะการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการรู้สึกว่ายังเลื่อนลอยอยู่ ไม่มีใครรู้ว่าจะออกมาในรูปใด และไม่มีใครรู้ว่าหากได้มีการปรับปรุงเงินเดือนและสวัสดิการข้าราชการกันแล้ว จะเป็นการพอเพียงโดยข้าราชการตั้งอกตั้งใจทำงาน โดยมีประสิทธิภาพกันหรือไม่ หรือว่าพอจะยับยั้งข้าราชการเลิกประพฤติชั่วได้หรือไม่ ยังไม่มีใครสามารถพยากรณ์ได้ อีกทั้งยังไม่มีใครทราบด้วยว่าจะช่วยกันเท่าใดจึงจะพอ เพราะได้มีการทอดทิ้งเกี่ยวกับการปรับปรุงรายได้ของข้าราชการ กันมานานจนยากแก่การที่จะทำอย่างไรให้รายได้ของข้าราชการทันกับค่าครองชีพในปัจจุบัน เพราะฉะนั้น ถ้าหากอยากจะปรับปรุงสมรรถภาพข้าราชการแล้ว จะต้องปรับปรุงเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการควบคู่กันไปด้วย คือเป็นการจำเป็นอย่างเหลือเกินที่จะต้องกวัดขั้นให้ข้าราชการปฏิบัติตามวินัย เพื่อให้ข้าราชการเลิกทำราชการโดยทุจริตเสียที จะต้องควบคุมดูแลให้ข้าราชการผู้มีหน้าที่ใช้เงินของรัฐดำเนินการไปในทางที่ประหยัดและเป็นประโยชน์แก่รัฐเป็นส่วนรวมมากที่สุด ผู้มีหน้าที่หาเงินเข้ารัฐก็ต้องหาเข้ารัฐให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่รั่วไหลไปเข้ากระเป๋าใคร ๆ จะต้องมีเงินเหลือมาช่วยข้าราชการด้วยกันบ้าง ส่วนผู้ที่ทำหน้าที่รักษากฎหมายบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายทั้งหลายก็ต้อง

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพราะตามระบบงานเวลานี้ก็ได้มีการแบ่งสรรปันส่วนงานกันไปทำไมให้ซ้ำซ้อนกัน ถ้าต่างฝ่ายต่างปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยเต็มที่ ไม่มีการทุจริตฉ้อโกงแล้ว ผลที่จะได้รับเป็นส่วนรวมก็จะเป็นผลงานชิ้นใหญ่ คือ บ้านเมืองจะมีความเจริญรุ่งเรือง ประชาชนก็จะได้รับบริการเต็มที่ มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข ถ้าหน่วยงานหนึ่งซื่อสัตย์บริสุทธิ์ แต่อีกหน่วยงานหนึ่งทุจริต ผลงานก็จะค้ำกน ไม่บังเกิดผลดีแก่ส่วนรวม บ้านเมืองก็จะคงลุ่ม ๆ คอน ๆ ไม่ได้เริ่มต้นในทางที่ถูกต้องเสียทีเดียว ไม่ต้องคอยอะไรมาลองดูเรื่องความเรียบร้อยและความสะอาดของบ้านเมือง หรือโดยเฉพาะเรื่องที่จอครดและการขายของบนทางเท้าแล้วกัน

บางท่านก็มีความสงสัยต่อไปว่า แล้วจะทำอะไรละที่เรียกว่าปรับปรุงสมรรถภาพและวินัยข้าราชการนะ ซึ่งคำถามอันนี้เป็นเรื่องที่น่าคิดมาก รู้ สึกว่าคำตอบย่อมขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้ถาม ถามใครและถามทำไม ถามเล่นกันสนุกตามร้านกาแฟ หรือว่าถามเพื่อปรับปรุงกันอย่างจริงจัง ถ้ากรรมการสอบบุคคลเข้ารับราชการเป็นผู้ถาม ผู้ตอบก็จะตอบไปตามที่ตนได้เรียน ได้อ่าน หรือได้ฟังมา โดยเฉพาะจากผู้ที่รวบรวมตำราสำหรับเตรียมสอบเข้ารับราชการพิมพ์ขาย ซื้อมาจากอาจารย์เดียวกัน หรืออ่านหนังสือเล่มเดียวกัน ก็ตอบเหมือนกันหมด ถ้าถามผู้จบการศึกษามหาวิทยาลัย ก็แล้วแต่อาจารย์สอนมาว่าอะไร อ่านหนังสือมากน้อยแค่ไหน ถ้าถามนักวิชาการที่จบจากนอก แน่นนอนที่สุด ส่วนใหญ่จะบรรเลงตามตำราที่อาจารย์ฝรั่งเขียนไว้ โดยไม่ค่อยกล่าววิจารณ์กว่าที่อาจารย์ว่านั่นผิดถูกอย่างไร ตามธรรมเนียมนักศึกษาไทยผู้ชอบคล้อยตามอาจารย์ไว้ก่อน เพราะสอนกันมาตั้งแต่เล็กแต่น้อย ถ้าถามนักวิชาการที่ผ่านชีวิตไทย ๆ มาน้อยเต็มทีก็หรั่งจำไปเลย สรุปได้ความว่าหาข้อยุติธรรมไม่ได้ สมมุติต่อไปว่า ถ้าจะตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณาละ ก็อีกน่ะแหละ คงจะเหมือนปัญหาเพิ่มเงินเดือนข้าราชการ ซึ่งเข้าใจว่ายังคงตกลงกันไม่ได้จนบัดนี้ว่าจะเพิ่มให้ใคร เพิ่มเท่าไร เพิ่มอย่างไร

สำหรับวันนี้ เห็นที่จะต้องตอบปัญหาที่ถามว่าจะปรับปรุงสมรรถภาพและวินัยกันอย่างไร ค้วยากกลางบ้านซึ่งรักษาโดยแพทย์แผนโบราณ ดังนี้

ก. หาข้อบกพร่อง ท่านว่าจะปรับปรุงอะไรก็แล้วแต่ หากไม่หาข้อบกพร่องหรือปัญหาที่แท้จริงเสียก่อน ก็ไม่มีทางที่จะแก้ถูกจุดหรือแก้ไขให้ถูกที่ เพราะฉะนั้นต้องตั้งใจ

หรือตั้งใจเสียก่อนว่า จะแก้ไขปรับปรุงเป็นกระทรวง ๆ หรือกรม ๆ ไปไหม หรือจะแก้ไขเป็นส่วนรวมโดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญของชาติเสียเลยทีเดียว ได้ทราบข่าวว่าหัวหน้าฝ่ายของท่านเริ่มบรรเลงแล้ว แต่ยังไม่ค่อยได้ยินเสียงลูกมืองแจ่มชัดนัก ว่าลองเสียงหรือยัง ต่างก็คอยฟังกันอยู่ เอาละ ถ้าตัดสินใจว่าจะชำแหละกันเป็นกรม ๆ ไปละก็ เออเลยครับ ท่านอธิบดีครับผม ลองนั่งลงตีแผ่ออกไปเลยว่าอะไรมันบกพร่องอยู่ที่ไหนในกรมของท่าน เอานักวิชาการที่รู้เรื่องแก้ แล้วเอาเนื้อร้ายออกซีกฟอก ให้สะอาดขั้ตกวาดให้เข้าที่อะไรที่เอาไว้ได้ก็เอาไว้ อะไรที่ไม่ไหวจริง ๆ ก็ให้ไปทำงานตามที่ตนถนัดกันดีกว่า ผมว่าช่วงแต่เริ่มต้นเท่านั้นก็เหวอแตกพลั๊ก ๆ แล้ว มีใครกล้าพูดถึงความบกพร่องของตนเองไหมครับ ถ้ามันนับว่าเป็นฮีโร่ควรให้เหรียญกล้าหาญเป็นอย่างน้อย ถ้ากล้าชำแหละด้วยควรให้ประดับเปลวระเบิดเลย ผมเคยเห็นบางวิกพอไหมโรงก็เต้นเป็นโขนไปเลย แต่พอนาน ๆ เข้าพูดไม่ออกได้แต่กลอกหน้าไม่ทราบเพราะเหนื่อยหรือเพราะอะไร บางแห่งก็ยังพยายามทำอยู่เป็นเรื่อง ๆ ไป ท่านรับว่าเรื่องวินัยขี้ขေး แต่เรื่องงานข้านี่ขี้ขี้ยังไม่ตก สารุ ยังดีกว่าไม่ทำอะไรเลย หรือออกกระจายเสียงว่าจะทำแต่ไม่เห็นผลอะไรเลย

ข. แก่ทันที ขณะนี้บ้านเมืองกำลังเผชิญหน้าอยู่กับภัยหลายอย่างด้วยกัน เพราะฉะนั้นเมื่อทราบปัญหาแล้วจะมัวแต่คอยมัวแต่เรื่องประชุมกันอยู่อย่างเคยไม่ได้แน่ ต้องแก้ไขทันที สมมุติว่าเวลานี้มีปัญหาว่าข้าราชการไม่ทำงานตามเวลาราชการ มาสาย กลับก่อนบ้าง เอาเวลาราชการไปทำอย่างอื่นบ้าง รัยราชการในต่างจังหวัด มาอยู่เสียในกรุงเทพฯ บ้าง เป็นการเอาเวลาราชการไปทำประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งเป็นข้อบกพร่องพื้นฐาน ถ้าจะมามัวประชุมพิจารณาอยู่ว่าจะเริ่มทำงานกันเวลาเท่าไรดี เห็นที่จะสิ้นเปลืองเวลาของชาติไปอีกมากมาย ระเบียบไม่คึกก็แก้กันไป แต่ขณะนี้ต้องมาทำงานตามเวลากันก่อน จะวางระเบียบอย่างไรอย่างไทยหรืออย่างฝรั่งก็ให้นักวิชาการคิดกันไป เรื่องให้มาทำงานตามเวลาราชการอย่างเดียวยังทำไม่ได้แล้ว จะไปแก้ไขปัญหาใหญ่โตอะไรได้ การที่ข้าราชการไม่ทำงานตามเวลาราชการนั้น ทำให้ประโยชน์ที่ประเทศชาติจะได้รับสูญเปล่าไปเท่าใด ยังไม่มีใครคำนวณออกมา ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าไม่ว่าปัญหาอะไรเล็กหรือใหญ่แค่ไหนก็ต้องแก้ไขทันที เก็บเอาไว้วันนาน ก็จะกลายเป็นโรคเรื้อรังรักษายาก

ก. แก้ไขได้ เมื่อเห็นว่ามีความผิดพลาดที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงกันแล้ว แม้จะสิ้นเปลืองไปบ้าง หรือบางกรณีสิ้นเปลืองมากอย่างไรก็ต้องยอม เป็นต้นว่า หากปรากฏว่าข้าราชการไม่อาจมาทำงานตามเวลาได้จริงๆ เพราะรถแน่นขึ้นไม่ได้จริงๆ ไม่มีทางอื่นแก้ ก็ต้องจัดรถให้ ถ้าข้าราชการเงินเดือนน้อยยกตัวกลางวันกันจริงๆ ก็ให้บริการอาหารกลางวันเงินเชื่อราคาย่อมเยาก่อน หากเงินเดือนยังไม่พอค่าอาหารกลางวันอยู่ก็ ควรให้ข้าราชการได้รับประทานอาหารกลางวันโดยไม่เสียเงิน เพื่อให้เขามีกำลังทำงาน ซึ่งจะได้อผลงานและทางราชการจะเสียหายน้อยกว่าที่จะปล่อยให้ข้าราชการเรียกเงินจากประชาชนมากขึ้นว่ากลางวัน ซึ่งเวลานักได้ข่าวว่า ได้มีการคิดกันแล้วว่าเรื่องที่อยู่พักและที่รักษาโรคเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ทางราชการกำลังจะให้ค่าเช่าบ้าน ค่ายารักษาโรคแก่ข้าราชการทุกคนด้วยความเป็นธรรมยิ่งขึ้น ก็เป็นทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวได้ คิด ๆ ดูแล้วทางราชการน่าจะช่วยข้าราชการได้ทุกอย่างที่จำเป็น ข้าราชการเงินเดือนน้อยมีลูก ควรช่วยเหลือให้มมีลูก เป็นต้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทุกสิ่งทุกอย่างและทุกฝ่ายจะต้องทำกันด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จะต้องไม่มีการเบียดเบียนโดยไม่ได้ช่วย เบียดเบียนไปยังราชการต่างท้องที่โดยไม่ได้ ไปไหน

ง. สำคัญที่นาย ประการสุดท้าย ประการสำคัญที่สุดสำหรับวันนี้ ความจริงยังมีอีกมากมายหลายแง่หลายมุมที่จะต้องปรับปรุงกัน แต่ก็ไม่มีอะไรสำคัญเท่ากับนาย หรือ หัวหน้า หรืออธิบดี หรืออะไรแล้วแต่จะเรียกกัน ความสำคัญของหัวหน้าไม่ว่าระดับไหน ถ้าไม่รู้จักรับผิดชอบหรือไม่คิดที่จะปรับปรุงแก้ไข หรือไม่นึกถึงส่วนรวมแม้จะวางอยู่แต่ประโยชน์ส่วนตัวคนอยู่ต่อไปแล้ว ก็คงเป็นกรรมของชาติไทยต่อไป ผู้บังคับบัญชาจะต้องหาความรู้เสียก่อนว่า หน้าที่และความรับผิดชอบที่แท้จริงของตนนั้นมีเพียงใด บางท่านอาจไม่ทราบด้วยซ้ำไปว่าความรับผิดชอบคืออะไร จะต้องรับผิดชอบแค่ไหน ในเรื่องอะไรบ้าง ถ้ายังงี้ ๆ ก็ควรอบรมคนระดับหัวหน้า หรือคนที่จะเป็นหัวหน้าระดับสูง ๆ ให้มาก ให้เปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดีมีคุณธรรม แต่ทั้งนี้ก็ต้องมีนโยบายจากผู้มีอำนาจเสียก่อนว่าเขาจริง ไม่ใช่สัมมนากันเพื่อหาที่หักผ่อนระบายอารมณ์แต่อย่างเดียว ยังไม่เห็นมีข้อยุติอะไรออกมาเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองสักที ไม่ว่าจะทำอะไร ทำดีหรือทำไม่ดีจะคิดทำงานกันให้เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองหรือไม่ ถ้าอยู่อยู่ที่หัวหน้าว่าจะพร้อมใจกันทำหรือไม่.

นิวัฒน์ วชิรวิภากร

ราชการเป็นหน่วยงานที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ มีข้าราชการหรือลูกจ้างของรัฐทำงานประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ คน ซึ่งรวมทั้งข้าราชการพลเรือน ตุลาการ อัยการ มหาวิทยาลัย พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ และข้าราชการ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด บุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดกลุ่มหนึ่งในการพัฒนา ประเทศ เป็นผู้วางแผน เสนอแนะและเป็นผู้ปฏิบัติการส่วนใหญ่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เป็นตัวกลางเชื่อมโยงการติดต่อระหว่างประชาชนกับรัฐบาลเป็นผู้ให้บริการ ต่าง ๆ โดยตรงต่อประชาชน ปฏิบัติงานเกือบทุกอาชีพที่มีอยู่ในประเทศ ตั้งแต่ง่ายที่สุดจนถึง ยากที่สุด ดังนั้นความเจริญก้าวหน้าในค่านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตลอดจนการปกครอง แบบระบบประชาธิปไตย จึงขึ้นอยู่กับผลการปฏิบัติงานของบุคคลกลุ่มนี้เป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจูงใจให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูงสมัครเข้ารับราชการ และมีความ ก้าวหน้าในราชการ เพื่อที่จะจูงใจให้บุคคลเหล่านี้ปฏิบัติงานให้แก่ราชการได้นานที่สุด ปัจจุบัน ภัยสำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยจูงใจให้ผู้นี้มีคุณวุฒิเด่นเหล่านี้อยู่ในราชการต่อไปนั้น คืออัตราเงิน

เดือนที่ราชการจ่ายให้จะต้องสูงพอและเหมาะสมกับค่าครองชีพ และฐานะความเป็นอยู่ของข้าราชการ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ ความสามารถสูง เลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นได้อย่างรวดเร็วด้วย ตามความรู้ความสามารถของตน และจะต้องไม่นำเอาระบบอาวุโสมาเป็นเครื่องถ่วงความเจริญก้าวหน้าและการทำงานของบุคคลเหล่านั้นด้วย

ระบบราชการกำลังเผชิญปัญหาการขาดแคลนกำลังคนที่มีคุณวุฒิพิเศษเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดปัญหากำลังคนที่ จะดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จากเอกสารกำลังคนในประเทศไทย ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติระบุว่า กำลังคนในค่านักวิศวกร นักวิทยาศาสตร์ แพทย์และพยาบาล ยังขาดอยู่ประมาณ ๓๐๐, ๑,๖๐๐, ๙๐๐ และ ๒,๐๐๐ คน ตามลำดับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ ได้ชี้ให้เห็นถึงอุปสรรคที่ทำให้บุคคลที่มีคุณวุฒิพิเศษเหล่านั้น ไม่อยากปฏิบัติงานราชการต่อไป เพราะโครงสร้างของเงินเดือนระบบสวัสดิการ และสิ่งจูงใจอื่น ๆ เป็นอุปสรรค ฉะนั้นจึงควรที่จะได้มีการแก้ไขอุปสรรคเหล่านั้นอย่างรีบด่วน โดยการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ให้เหมาะสม เช่น ลดจำนวนขั้นขึ้นให้น้อยลง เพิ่มจำนวนเงินที่เลื่อนในแต่ละขั้นให้สูงขึ้น และเพิ่มอัตราร้อยละของขั้นค่า ส่งเสริมการพิจารณาความดีความชอบด้วยระบบคุณธรรม ตลอดจนส่งเสริมระบบสวัสดิการให้กว้างขวางและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๑. นโยบายการกำหนดอัตราเงินเดือน การกำหนดอัตราเงินเดือนของบริษัทธุรกิจเอกชน หรือของราชการนั้น จะเป็นไปตามหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่ดำรงอยู่ เป็นสำคัญ

นโยบายหรือวัตถุประสงค์ในการดำเนินการกำหนดอัตราเงินเดือน พอสรุปได้ว่า

๑. ๑ การกำหนดอัตราเงินเดือนตามค่าของงาน

โดยพิจารณาตามหลักเงินเท่ากัน งานเท่ากัน ซึ่งคำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณวุฒิ ของผู้ดำรงตำแหน่ง

๑. ๒ กำหนดอัตราเงินเดือนให้แตกต่างกันตามระดับความยากง่ายของงาน

๑. ๒. ๑ หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่ง โดยพิจารณาถึงระดับความรับผิดชอบการบังคับบัญชา การให้คำแนะนำ

๑. ๒. ๒ ความรู้ความสามารถขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่ง โดยพิจารณาถึงระดับความรู้ที่ใช้ในงานหน้าที่ตำแหน่งนั้น ๆ

๑. ๒. ๓ ความรับผิดชอบในการตัดสินใจเป็นการพิจารณาถึง ผลแห่งการตัดสินใจผิดพลาด ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน

๑. ๒. ๔ การวิเคราะห์ปัญหาที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง โดยพิจารณาถึงระดับความยากง่ายในการวิเคราะห์ปัญหาของตำแหน่งนั้น

๑. ๒. ๕ สภาพะในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความเสี่ยงภัย ความไม่สะดวกสบาย หรืองานที่สังคมรังเกียจ

๑.๓ กำหนดอัตราเงินเดือนในอัตราที่สามารถจะจูงใจให้ผู้มีความรู้สมัครเข้าทำงานและสามารถเหนี่ยวรั้งให้ผู้ที่ทำงานดีเด่นคงอยู่ต่อไปได้

๑.๔ กำหนดอัตราเงินเดือนโดยคำนึงถึงค่าครองชีพ และอัตราเงินเดือนของหน่วยงานอื่นด้วย

๒. การปรับปรุงอัตราเงินเดือน การกำหนดอัตราเงินเดือนของหน่วยงานต่าง ๆ นั้น มีความประสงค์ที่จะตอบแทนผลการปฏิบัติงานของผู้ทำงาน ให้เป็นไปตามค่าของงานเพิ่มพูนรายได้ของผู้ปฏิบัติงานให้สูงขึ้น เป็นการบำรุงขวัญและจูงใจให้ผู้ทำงานปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การกำหนดอัตราเงินเดือนขั้นใหม่จึงต้องให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว

๒.๑ วิธีกำหนดอัตราเงินเดือน

โดยทั่วไปมีหลักการกำหนดอัตราเงินเดือนดังนี้

๒.๑.๑ อัตราเงินเดือนจะต้อง เหมาะสมกับฐานะ ทางการเงินของหน่วยงาน ไม่กำหนดอัตราเงินเดือนสูงเกินไป จนทำให้หน่วยงานนั้นประสบความลำบากในการหางบประมาณมาใช้จ่ายในค่านเงินเดือน หรือทำให้งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานนั้นประกอบด้วยหมวดเงินเดือนมากเกินไป ทำให้เกิดความยากลำบากในการลงทุนด้านอื่น

๒.๑.๒ สำนวนหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่ง ในสาขาอาชีพทั้งในส่วนเอกชนและราชการ ตลอดจนอัตราเงินเดือนในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อจัดกลุ่มเปรียบเทียบระดับเงินเดือน และหน้าที่ความรับผิดชอบที่อยู่ในระดับเดียวกัน

๒. ๑. ๓ กำหนดอัตราเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของแต่ละสายอาชีพ และแต่ละระดับ โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนั้น การกำหนดอัตราเงินเดือนขั้นต่ำนั้น ได้มาจากคำนวณหามัธยฐาน (Median) หรือค่ากลาง (Mean) ของเงินเดือนขั้นต่ำที่ได้จากการสำรวจ ส่วนเงินเดือนขั้นสูง ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับภาวะวินิจัยของฝ่ายบริหาร โดยมีข้อมูลจากการสำรวจเป็นตัวประกอบตัดสินใจ

๒. ๑. ๔ กำหนดจำนวนเงินที่เลื่อนในแต่ละขั้น โดยปกติทั่วไปแล้วจะกำหนดให้เพิ่มขึ้นเป็นอัตราร้อยละจากเงินเดือนขั้นต่ำ และควรที่จะเพิ่มขึ้นขั้นละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕

๒. ๑. ๕ กำหนดอัตราเงินเดือนให้แตกต่างกันในแต่ละสายอาชีพ เพราะความต้องการแรงงานในตลาดแตกต่างกัน สายอาชีพหนึ่งขาดแคลน ความต้องการของตลาดสูงกว่าสายอาชีพอื่น ถ้าไม่กำหนดอัตราเงินเดือนของสายอาชีพที่ขาดแคลนสูงแล้วก็จะทำให้หน่วยงานนั้นไม่สามารถบรรจุบุคคลที่ต้องการได้

แต่การกำหนดอัตราเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนไทยนั้น ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของตลาดเป็นหลักการ แต่จะคำนึงถึงระยะเวลาแห่งการศึกษาเป็นสำคัญ จึงทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนกำลังคนที่มีคุณวุฒิพิเศษขึ้นในราชการพลเรือน

๒. ๒ การปรับปรุงอัตราเงินเดือนของราชการ

อัตราเงินเดือนของราชการพลเรือนไทยนั้น ผูกพันอยู่กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฉะนั้นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนจึงต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วย ทำให้เกิดความล่าช้า ในการปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการ

ในสมัยก่อน พ.ศ. ๒๔๗๖ อัตราเงินเดือนข้าราชการยังมีได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ แต่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เช่น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๑ ตั้งแต่ปี ๒๔๗๖ เป็นต้นมา ได้นำบัญชีอัตราเงินเดือนไปผูกพันไว้กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พอจะสรุปผลการเปลี่ยนแปลงได้ดังนี้

๒. ๒. ๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๖ ได้กำหนดอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนไว้ ๒ ขั้น คือ ขั้นเสมียนพนักงาน และขั้นประจำแผนกขึ้นไป อัตราเงินเดือนขั้นเสมียนพนักงานเริ่ม ๒๐ บาท สูงสุด ๔๐ บาท ขั้นประจำ

จำแนกขึ้นไปเริ่ม ๘๐ บาท สูงสุด ๑,๐๐๐ บาท

๒. ๒. ๒ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้กำหนดอัตราเงินเดือนข้าราชการออกเป็นชั้นจัตวา, ตริ, โท, เอก และพิเศษ โดยให้ชั้นจัตวามีอัตราเงินเดือนขั้นต่ำ ๒๐ บาท ขั้นสูง ๑๒๐ บาท ชั้นตรีอัตราเงินเดือนตั้งแต่ ๘๐ บาท ถึง ๑๙๐ บาท ชั้นโทตั้งแต่ ๑๔๐ บาท ถึง ๓๕๐ บาท ชั้นเอกตั้งแต่ ๓๒๐ บาท ถึง ๖๐๐ บาท ชั้นพิเศษตั้งแต่ ๖๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท

๒. ๒. ๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๒ ได้แก้ไขอัตราเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงและจำนวนขั้นในชั้นเสียใหม่ เช่น เปลี่ยนแปลงเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงของชั้นตรี จาก ๘๐ บาท ถึง ๑๙๐ บาท เป็น ๘๐ บาท ถึง ๑๖๐ บาท และลดขั้นของชั้นตรี จาก ๑๒ ขั้นเป็น ๙ ขั้น

๒. ๒. ๔ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้เปลี่ยนแปลงเฉพาะจำนวนขั้นของอัตราเงินเดือนชั้นจัตวาจาก ๒๕ ขั้นเหลือ ๒๑ ขั้น ส่วนอัตราเงินเดือนขั้นต่ำขั้นสูงในชั้นยังคงเดิม

๒. ๒. ๕ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๙๑ ได้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนทั้งหมด โดยกำหนดให้ชั้นจัตวาเริ่มขั้น ๓๐ สูงสุด ๑๒๐ ชั้นตรีเริ่มขั้น ๙๐ สูงสุด ๑๖๐ ชั้นโทเริ่มขั้น ๑๖๐ สูงสุด ๓๕๐ ชั้นเอกเริ่มขั้น ๓๕๐ สูงสุด ๖๕๐ ชั้นพิเศษเริ่มขั้น ๖๕๐ สูงสุด ๑,๒๐๐ โดยมีได้กำหนดให้เป็นตัวเงิน

๒. ๒. ๖ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๙๕ ได้เพิ่มอันดับเงินเดือนชั้นพิเศษอีกหนึ่งอันดับเป็นขั้น ๑,๓๐๐ และ ๑,๔๐๐ นอกนั้นคงเดิม

๒. ๒. ๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๔๙๗ ได้ยกเลิกบัญชีเดิมและบัญชีใหม่แทน แต่มีอัตราเงินเดือนเท่าเดิม

๒. ๒. ๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๐๒ ได้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนเดิม และกำหนดอัตราเงินเดือนใหม่เป็นจำนวนเงินเท่าที่รับจริง โดยมีอัตราเงินเดือนชั้นจัตวาตั้งแต่ ๔๕๐—๙๐๐ บาท ชั้นตรี ๗๕๐—๑,๒๐๐ บาท ชั้นโท ๑,๒๐๐—๒,๖๕๐ บาท ชั้นเอก ๒,๖๕๐—๔,๓๐๐ บาท ชั้นพิเศษ ๔,๓๐๐—๘,๐๐๐ บาท

๒. ๒. ๙ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๑๐ ได้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนในปัจจุบัน

การปรับปรุงอัตราเงินเดือนครั้งหลังสุดนี้ พอลงผลเสียจากการปรับปรุงอัตราเงินเดือนครั้ง^๕นี้ได้ว่า

๑. เป็นการลดรายได้ของข้าราชการในปีต่อไป

ในระยะแรกที่เริ่มบรรจุเข้ารับราชการนั้น อัตราเงินเดือนใหม่จะสูงกว่าอัตราเดิมแล้วจะค่อย ๆ ลดลงจนกระทั่งเท่ากัน ต่อจากนั้นอัตราเงินเดือนเดิมจะสูงกว่าอัตราเงินเดือนใหม่มากขึ้นเรื่อย ๆ เช่นข้าราชการที่บรรจุโดยวิธีสอบแข่งขันในตำแหน่งชั้นตรี ในปีแรกจะได้รับเงินเดือนสูงกว่าอัตราเดิม ๑๐๐ บาท แล้วจะค่อย ๆ ลดลงจนถึงปีที่ ๔ จะได้รับเงินเดือนเท่าอัตราเดิมตั้งแต่วันที่ ๔ เป็นต้นไป อัตราเงินเดือนเดิมจะสูงกว่าอัตราใหม่ เมื่อรับราชการไปจนถึงอายุราชการปีที่ ๒๐ แล้ว ปรากฏว่าอัตราเงินเดือนใหม่นั้นจะน้อยกว่าเดิมรวมทั้งสิ้น ๒๕,๒๐๐ บาท ซึ่งเท่ากับไปลดอัตราเงินเดือนของข้าราชการลงมาเฉลี่ยปีละ ๑,๓๐๐ บาท หรือ ๑๐๐ บาท ต่อเดือน ฉะนั้นการที่รัฐบาลปรับปรุงอัตราเงินเดือนใหม่ โดยให้เพิ่มอัตราเงินเดือนชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้นต่ำสุดจาก ๖๕๐ บาท เป็น ๔๕๐ บาท ซึ่งเท่ากับเพิ่มเดือนละ ๑๐๐ บาท จึงหาได้ถูกต้องตามข้อเท็จจริงไม่ ตามข้อเท็จจริงแล้วในระยะเวลาที่รับราชการ ๒๐ ปีนั้น เฉพาะข้าราชการที่บรรจุในอัตราชั้นตรีอันดับ ๑ ขั้นต่ำจะถูกลดเงินเดือนเฉลี่ยเดือนละ ๑๐๐ บาท

๒. โอกาสในการเลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่ง ลดน้อยลง

บัญชี อัตราเงินเดือนใหม่นั้นนอกจากจะทำให้รายได้ของข้าราชการ ลดน้อยลงกว่าเดิมแล้วระยะเวลาที่จะได้เลื่อนชั้น เลื่อนตำแหน่งก็เลื่อนออกไปอีก เช่นข้าราชการที่เริ่มบรรจุในชั้นตรี อันดับ ๑ ขั้น ๗๕๐ บาทซึ่งเป็นอัตราเดิม เมื่อรับราชการไปได้ ๒๐ ปีเงินเดือนจะขึ้นไปถึง ๒,๔๐๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราเงินเดือนชั้นเอก อันดับ ๑ แต่ถ้าบรรจุในอัตราใหม่คือเริ่ม ๔๕๐ บาท อัตราเงินเดือนจะขึ้นไปถึง ๒,๔๕๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราเงินเดือนของชั้นโท อันดับ ๓ เท่านั้น ทำให้ระยะเวลาการที่จะได้ชั้นเอกออกไปอีก

๓. เปรียบเทียบการเพิ่มเงินเดือนในแต่ละชั้นของอัตราเงินเดือนใหม่ น้อยกว่าอัตราเดิม

จากการเปรียบเทียบอัตราค่าจ้างเพิ่มเงินเดือนในแต่ละชั้นของชั้นเงินเดือนปรากฏว่า ในทุกระดับชั้นนั้นอัตราเดิมจะเพิ่มสูงกว่า เช่นในชั้นจัตวาเดิมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑๓ / แต่อัตราใหม่เพิ่มขึ้นเพียงเฉลี่ยร้อยละ ๔.๘๘ % อัตราชั้นเอกเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๗.๑๖ / อัตราชั้นเอกใหม่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๗.๑๖ % อัตราใหม่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓๓ %

๓. สถิติการข้าราชการ กล่าวกันว่าการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการในปี ๒๕๑๐ นอกจากจะเป็นการลดรายได้และความก้าวหน้าของข้าราชการดังกล่าวแล้ว ยังทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นไปจากเดิมอีกด้วย ซึ่งมีผลทำให้ฐานะการครองชีพของข้าราชการลดต่ำกว่าเดิมยิ่งขึ้น

การปรับปรุงอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้น ทางราชการควรจะมีมาตรการควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพให้เคลื่อนไหวตามไปด้วย จึงจะมีผลต่อการปรับปรุงอัตราเงินเดือนที่จะยกฐานะความเป็นอยู่ของข้าราชการให้สูงขึ้นอย่างแท้จริง หากได้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการเป็นรายสองหรือสามปีต่อครั้งตามระดับ ค่าครองชีพที่สูงขึ้นไปเป็นกรณีปกติแล้ว ก็จะไม่ทำให้ราคาสินค้าต้องเคลื่อนไหวสูงขึ้นเช่นเดียวกับนาน ๆ บั้มีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนกันหนึ่งครั้งต้องเสียเงินเป็นจำนวนพันล้านบาท เป็นต้น

เมื่อการปรับปรุงอัตราเงินเดือนดังกล่าวไม่ประสบผลสำเร็จแล้ว หนทางช่วยเหลือข้าราชการอีกวิธีหนึ่งก็คือ ขวัญและสวัสดิการข้าราชการ ในด้านสวัสดิการนั้นควรที่จะได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการด้านนี้ ให้กว้างขวางและดียิ่งขึ้น

สวัสดิการหมายถึงกิจการที่อำนวยความสะดวกและความเจริญและร่มเย็น เป็นบริการที่รัฐบาลให้แก่ข้าราชการทุกคนไม่ว่าจะทำงานหนักมากน้อยแค่ไหน จากความหมายดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า บริการที่ราชการให้แก่ข้าราชการนั้นมีอยู่ไม่มากนัก และบางครั้งก็ไม่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามข้อเท็จจริง เช่น

๑. ที่อยู่อาศัย เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีพของมนุษย์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ราชการและประชาชนทั่วไป ให้มีที่อยู่อาศัยถูกรัฐลักษณะและเหมาะสมกับฐานะ

เศรษฐกิจ บริการที่ราชการช่วยเหลือข้าราชการและประชาชนในค้ำนี้ยังมีได้ทุ่มเทให้อย่างเต็มที่ การที่ราชการได้ช่วยเหลือข้าราชการโดยการออกค่าเช่าบ้านให้ตามส่วนของเงินเคื่อนที่ ได้รับนั้น ทำให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ได้รับเงินช่วยเหลือค่าเช่าบ้านมากกว่าผู้ข้าราชการผู้น้อย ซึ่งมีความเดือดร้อนมากกว่าและการช่วยเหลือนั้นก็มิได้ช่วยเหลือข้าราชการทุกคน เพราะผู้ที่ได้รับการช่วยเหลือในเรื่องค่าเช่าบ้านนั้น จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งระบุว่าให้ข้าราชการทุกคนมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน เว้นแต่ข้าราชการที่รับราชการในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอชั้นใน ข้าราชการซึ่งทางราชการจัดที่พักให้ หรือข้าราชการซึ่งเริ่มรับราชการในท้องที่หรือกิ่งอำเภอใด และยังคงรับราชการในท้องที่นั้น เป็นต้น ข้อยกเว้นเหล่านี้ก็ตรงกับลักษณะของข้าราชการส่วนมากเสียด้วย จึงควรที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพระราชกฤษฎีกานี้เสียใหม่ ให้ถูกต้องและเป็นไปตามข้อเท็จจริง ซึ่งถ้าหากกระทำได้อย่างนี้เพราะไม่สามารถควบคุมหรือตรวจสอบได้ ก็ควรที่จะให้ข้าราชการทุกคนมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้ เว้นแต่ผู้ที่ทางราชการจัดหาบ้านพักให้เพราะแม้ว่าข้าราชการผู้นั้นจะมีบ้านพักเองก็จำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องเสียค่าซ่อมแซม และบำรุงรักษาโดยทั่วไปอยู่แล้ว

นอกจากนี้ราชการอาจจะจัดสร้าง อาคารสงเคราะห์ ให้ข้าราชการเช่าซื้อ โดยเฉพาะโดยราชการออกเงินช่วยเหลือสมทบในรูปค่าเช่าบ้าน และให้ข้าราชการทุกคนได้รับสิทธินี้เท่าเทียมกัน

๒. การรักษาพยาบาล ค่ารักษาพยาบาลที่ราชการช่วยเหลือในยามปกตินี้ ระบุให้ช่วยเหลือเฉพาะข้าราชการผู้มีรายได้น้อย ตามระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการผู้มีรายได้น้อย พุทธศักราช ๒๕๑๑ โดยกล่าวว่าข้าราชการที่มีรายได้น้อย ๒,๗๕๐ บาท หรือคู่สมรสรวมกันมีรายได้น้อย ๒,๗๕๐ บาท จะไม่ได้รับการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเลย ซึ่งหมายความว่าคู่สมรสใดหรือข้าราชการคนใดที่มีรายได้น้อยเกินกว่า ๒,๗๕๐ บาท แล้วห้ามเจ็บป่วยเป็นอันขาด เพราะถือว่าเป็นผู้ที่มั่งร่ากายแข็งแรง และมีฐานะความเป็นอยู่อย่างสุขสบายแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องช่วยเหลือในค้ำนี้แต่ประการใด ส่วนข้าราชการคนใดคู่สมรสที่มีรายได้น้อยรวมกันมากกว่า ๑,๓๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒,๗๕๐ บาท จะได้รับการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลเพียง

กึ่งหนึ่งเท่านั้น จากระเบียบการอื่นจะเห็นได้ว่าราชการเป็นผู้กำหนดสุขภาพและความเจ็บป่วยของข้าราชการว่าข้าราชการผู้ใดควรจะเจ็บป่วยมากน้อยแค่ไหน และผู้ใดไม่ควรจะเจ็บไข้ได้ป่วยเลย ซึ่งไม่อาจเป็นไปได้ตามข้อเท็จจริง การรักษาพยาบาลนี้เป็นสวัสดิการอันหนึ่งที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักการเสียใหม่ เพื่อช่วยเหลือข้าราชการซึ่งมีเงินเดือนน้อยอยู่แล้ว ในเมื่อไม่สามารถที่จะเพิ่มเงินเดือนให้สูงขึ้นเท่าเทียมเอกชนได้

การปรับปรุงหลักเกณฑ์การช่วยเหลือข้าราชการรักษาพยาบาลของข้าราชการ และครอบครัวนั้น จะต้องช่วยให้ข้าราชการได้รับความสะดวกสบายในการรักษาพยาบาลต่าง ๆ ตามเหตุที่จำเป็น ควรจะเปลี่ยนแปลงระเบียบการช่วยเหลือข้าราชการและวิธีการเบิกจ่ายการรักษาพยาบาลให้เหมาะสม ให้ข้าราชการทุกคนมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือด้านนี้ ตัวอย่างเช่น โดยให้ทางโรงพยาบาลไปเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลจากส่วนราชการที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่นอกจากนี้ควรจะได้มีการตรวจสุขภาพทั่วไปของข้าราชการอย่างน้อยปีละครั้งด้วย

๓. การช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตร การช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตรข้าราชการนั้น ราชการได้กำหนดเงื่อนไขการช่วยเหลือไว้คล้ายกับการช่วยเหลือข้าราชการรักษาพยาบาล ช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตรในโรงเรียนรัฐบาลซึ่งเรียกว่าเงินบำรุงการศึกษา กับช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตรในโรงเรียนเอกชนตามอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตไว้ ข้าราชการที่ได้รับการช่วยเหลือได้แก่ผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน ๑,๓๐๐ บาท จะได้รับตามที่จ่ายจริง ในเรื่องเงินบำรุงการศึกษา และค่าเล่าเรียนบุตร แต่ถ้าคู่สมรสคนใดคนหนึ่งมีรายได้เกิน ๑,๓๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๒,๗๕๐ บาท จะได้รับการช่วยเหลือกึ่งหนึ่งในเรื่องเงินบำรุงการศึกษา ส่วนค่าเล่าเรียนบุตรนั้น ถ้าคู่สมรสคนใดคนหนึ่งมีรายได้เกิน ๑,๓๐๐ บาท จะได้รับการช่วยเหลือเพียงกึ่งหนึ่ง

เนื่องจากจำนวนโรงเรียนรัฐบาลไม่พอเพียงกับจำนวนนักเรียนที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี จึงทำให้นักเรียนจำนวนมากต้องเข้าไปเรียนในโรงเรียนเอกชน ซึ่งรวมทั้งบุตรข้าราชการส่วนมากด้วย แม้กระทรวงศึกษาธิการจะได้กำหนดอัตราค่าเล่าเรียนของโรงเรียนเอกชนไว้ เพื่อช่วยเหลือผู้ปกครองนักเรียนมิให้ได้รับความเดือดร้อนมากนัก แต่โรงเรียนเอกชนก็สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยเรียกเก็บเงินในรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น บังคับให้ซื้ออุปกรณ์การเรียนซึ่งแพงกว่าท้องตลาด เก็บเงินช่วยเหลือการสร้างตึก ค่าบำรุงการศึกษาซึ่งสูงกว่าค่าเล่าเรียน ค่าอา-

หารกลางวัน เป็นต้น ซึ่งเป็นเงินที่ข้าราชการไม่สามารถเบิกจากราชการได้ จึงควรให้สิทธิบุตรข้าราชการซึ่งได้รับความเดือดร้อนในเรื่องนี้เข้าโรงเรียนรัฐบาลได้ การช่วยเหลือเงินค่าบำรุงการศึกษา หรือค่าเล่าเรียนนั้นควรดำเนินการเช่นเดียวกับการช่วยเหลือการพยาบาลข้าราชการตามที่เสนอ โดยให้โรงเรียนเก็บเงินค่าเล่าเรียนบุตรจากส่วนราชการเจ้าสังกัดของข้าราชการผู้นั้นได้ เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนดังกล่าว

๔. เงินสะสม เป็นเงินที่ราชการได้หักออกจากเงินเดือนของข้าราชการคนละ ๔ % ต่อเดือน เงินจำนวนนี้เป็นเงินของข้าราชการเองแท้ ๆ แต่ข้าราชการเองไม่สามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เท่าที่ควร ควรที่จะได้นำเงินสะสมนี้มาให้ข้าราชการกู้ เพื่อใช้จ่ายในเรื่องที่อยู่อาศัยและการรักษาพยาบาล โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือเปลี่ยนเป็นวิธีการจ่ายเงินสะสมใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ออกจากราชการ เพียงแต่กำหนดระยะเวลาการจ่ายเงินสะสมไว้ว่าจะจ่ายให้ ในระยะเวลาอีกกี่ครั้ง หรืออาจจะเปลี่ยนวิธีการหักเงินสะสมเสียใหม่ คือ ไม่ต้องไปหักเงินสะสมออกจากเงินเดือนข้าราชการ แต่ราชการเป็นผู้ตั้งเงินสะสมไว้ให้ และกำหนดระยะเวลาการรับราชการไว้ว่าจะเป็นที่กี่ปีจึงจะได้เงินสะสมนี้ ซึ่งจะช่วยให้ข้าราชการมีรายได้เพิ่มสูงขึ้น

๕. บำเหน็จบำนาญ วิธีการคิดคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ควรจะได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ให้ข้าราชการทุกฝ่ายได้มีสิทธิเท่าเทียมกัน ในปัจจุบันนี้ฝ่ายทหารและตำรวจมีวิธีคิดบำนาญได้เปรียบกว่าพลเรือน และควรที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจ่ายบำนาญด้วย เช่น บำนาญตกทอดนั้นควรจะให้เลือกว่าจะรับเองหรือให้ทายาท

๖. เงินค่ายังชีพ ราชการได้ช่วยเหลือเฉพาะข้าราชการที่รับราชการในจังหวัดภาคใต้ เพราะเห็นว่าเป็นภาคที่มีการครองชีพสูงกว่าภาคอื่น ๆ โดยให้เงินเพิ่มพิเศษอีกเดือนละ ๕๐ บาท ยกเว้นผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอที่ได้รับเดือนละ ๑๐๐ บาท อันที่จริงค่าครองชีพของทุกภาคในปัจจุบันนี้ ได้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก และมีอัตราที่ใกล้เคียงกัน ราชการจึงควรที่จะได้ช่วยเหลือการครองชีพของข้าราชการทุกคนตามสภาพที่เป็นจริง นั่นคือข้าราชการชั้นผู้น้อยซึ่งมีรายได้น้อยย่อมได้รับความเดือดร้อนมากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ข้าราชการที่แต่งงานแล้วและมีบุตร ก็ย่อมมีภาระและได้รับความเดือดร้อนในการครองชีพมากกว่าข้าราชการที่

เป็นโสดในชั้นเดียวกัน การช่วยเหลือจึงควรช่วยเหลือข้าราชการชั้นผู้น้อยหรือผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนให้เป็นจำนวนเงินมากกว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เช่น เพิ่มให้ข้าราชการชั้นจัตวาเดือนละ ๑๐๐ บาท ส่วนข้าราชการชั้นพิเศษอาจไม่เพิ่มให้เลย มิใช่ช่วยเหลือตามอัตราส่วนของเงินเดือนเช่นในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ซึ่งไม่เดือดร้อนในการครองชีพได้รับเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนเงินมากกว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยที่เดือดร้อน

๗. การพักผ่อนประจำปี ควรที่จะได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การพักผ่อนให้มีระบบแน่นอน เพราะการพักผ่อนเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ของข้าราชการที่ทำงานมานาน ซึ่งจะทำให้ข้าราชการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ควรที่จะให้ข้าราชการเลือกวันเวลาแห่งการพักผ่อนได้ ระยะเวลาแห่งการพักผ่อนประจำปีควรจะให้แตกต่างกันไปตามระยะเวลาแห่งการรับราชการ เช่น ทำงาน ๑ ปีขึ้นไปให้พักผ่อนได้ ๗ วัน ตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปได้ ๑๐ วัน เป็นต้น

การช่วยเหลือข้าราชการในด้านสวัสดิการดังกล่าวนี้ เป็นสิ่งที่ราชการมีระเบียบการช่วยเหลืออยู่ในปัจจุบัน แต่เห็นว่าควรที่จะได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงใหม่ เพื่อให้การช่วยเหลือข้าราชการเป็นไปอย่างเหมาะสมและตรงกับสภาพความเป็นจริงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ราชการควรที่จะได้มีการปรับปรุงส่งเสริมองค์ประกอบเหล่านี้ด้วย คือ

๑. เปลี่ยนแปลงบัญชีอัตราเงินเดือนใหม่ให้เหมาะสม โดยลดจำนวนขั้นวิ่งและเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่เสียนในแต่ละขั้นใหม่ให้เป็นอัตราร้อยละ

๒. ควรให้ข้าราชการได้มีประกันภัยในด้านต่าง ๆ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม อุบัติเหตุ โดยรัฐบาลออกเงินช่วยเหลือสมทบในค่านเบี้ยประกัน

๔. การพิจารณาความดีความชอบ การบำรุงขวัญข้าราชการหรือจูงใจให้ข้าราชการคงอยู่ในราชการต่อไปนั้น นอกจากการปรับปรุงอัตราเงินเดือนให้เหมาะสมแล้ว การพิจารณาความดี ความชอบข้าราชการก็เป็นหนทางประการหนึ่งในการบำรุงขวัญและจูงใจให้ข้าราชการคงอยู่ต่อไป

การพิจารณาความดีความชอบจะต้องมีหลักเกณฑ์ ระบบแบบแผนที่แน่นอน เป็นไปตามระบบบริหารงานบุคคลที่ดี เป็นการบำรุงขวัญข้าราชการมิให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความระส่ำระสาย หลักการพิจารณาความดีความชอบ มีส่วนประกอบสำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. จะต้องมีความรับผิดชอบและความก้าวหน้าของงานแต่ละสายอาชีพไว้ หรือกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน รวมถึงคุณสมบัติและคุณวุฒิขั้นต่ำของผู้ดำรงตำแหน่งแต่ละระดับ

๒. มีระบบการเลือกสรรบุคคลที่แน่นอนและเป็นธรรม มีใจเปลี่ยนแปลงแก้ไขตามความพอใจของฝ่ายบริหารอยู่เสมอ

การพิจารณาความดีความชอบนั้น จะต้องพิจารณาถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ และความรู้ความสามารถของผู้ดำรงตำแหน่งเป็นสำคัญ การวัดความรู้ความสามารถของบุคคลในการพิจารณาความดีความชอบนั้น มีวิธีการทดสอบอยู่ ๓ วิธี คือ

๑. เปรียบเทียบผลงาน เป็นวิธีการพิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน หรือความสามารถที่จะปฏิบัติงานของบุคคล องค์ประกอบสำคัญของวิธีการนี้ คือ

๑.๑ จะต้องมีการเขียนแสดงความสมฤทธิ์ผลของบุคคลที่ดี และทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้การเปรียบเทียบความรู้ความสามารถของบุคคลเป็นไปอย่างถูกต้อง ระเบียบนั้นจะต้องประกอบด้วย บันทึกผลการสอบรายงานแสดงผลงาน ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรม ประสิทธิภาพ ประภาศนียบัตรต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็น ระเบียบต่าง ๆ เหล่านี้หน่วยบริหารงานบุคคลขององค์การกลางเป็นผู้เก็บรักษาและจะต้องปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ

๑.๒ จะต้องมีการค้นหาที่ดี เพราะถึงแม้ว่าระเบียบต่าง ๆ จะสมบูรณ์ แต่ถ้าไม่สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ทั้งนี้เพราะว่าในหน่วยงานหนึ่ง ๆ นั้น จะมีผู้ปฏิบัติงานอยู่เป็นจำนวนมาก และมีคุณสมบัติที่แตกต่างกันเป็นจำนวนมากด้วย ดังนั้นเมื่อมีตำแหน่งว่างลง การพิจารณาหาผู้ที่เหมาะสมจึงกระทำได้อย่างยากและไม่ทันกับความต้องการของผู้บริหาร ดังนั้น จึงต้องมีวิธีการค้นหาที่ดี คือ สะดวก รวดเร็ว

๒. การสอบ เป็นวิธีการวัดความรู้และคุณสมบัติต่างๆ ของบุคคลว่า มีความรู้ในตำแหน่งหรือไม่ นอกจากนั้นยังเป็นการทดสอบสมรรถภาพทางสมอง เข้าวัดปัญญาด้วย อย่างไรก็ตาม การสอบก็ไม่สามารถที่จะวัดผลต่างๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ หรือไม่สามารถที่จะวัดผลได้ทุกเรื่อง การสอบจะช่วยขจัดอคติต่างๆ ได้ ตลอดจนวัดความรู้ของบุคคลและเป็นวิธีการที่เหมาะสม

ห้องสมุด
สำนักงาน ก.พ.

เงินเดือน ๒๐

เมื่อมีคู่แข่งชั้นมาก แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ควรที่จะให้ความสำคัญของการสอบมาจนเกินไป จนไปลดความสำคัญของการปฏิบัติงานจริง ตลอดจนคุณสมบัติอื่น ๆ ที่ไม่สามารถวัดได้ด้วยผลการสอบ

๓. การทดลองปฏิบัติงาน เป็นวิธีการมอบหมายงานของตำแหน่งที่สูงกว่าให้ทดลองปฏิบัติงานชั่วคราว เป็นวิธีการวัดความสามารถที่ดีที่สุด แต่วิธีการนี้มีข้อจำกัดในการใช้ เพราะองค์การต่าง ๆ ส่วนมากยังมีได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งไว้จึงยังไม่ทราบถึงหน้าที่อันแท้จริงของตำแหน่งนั้น ๆ วิธีการนี้มีประโยชน์มากเพราะนอกจากจะทราบถึงความรู้ความสามารถของบุคคลนั้นว่าเหมาะสมกับงานหรือไม่ ยังช่วยให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับงานนั้นได้ นอกจากนี้จะช่วยให้บุคคลนั้นพยายามหาทางปรับปรุงตนเองให้เหมาะสมกับงาน เพื่อความก้าวหน้าต่อไป ข้อเสียของวิธีการนี้ คือ เมื่อบุคคลนั้นได้รับการทดลองให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งสูงขึ้นแล้ว แต่ถ้าปรากฏว่าไม่เหมาะสม และไม่ได้รับการบรรจุในตำแหน่งใหม่นั้น ก็จะทำให้ขวัญและกำลังใจของบุคคลนั้นเสียไป

วิธีการวัดความรู้ความสามารถของบุคคลทั้ง ๓ นี้ จะประสพผลสำเร็จก็ควรใช้ประกอบกันทั้ง ๓ วิธี ดังกล่าวนั้น จะใช้เฉพาะวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงวิธีเดียวก็จะได้ผลลัพธ์เท่าที่ควรเพราะแต่ละวิธีต่างก็มีข้อดี ข้อเสียอยู่ด้วยกัน

อย่างไรก็ตามปัญหาข้อขัดแย้งที่สำคัญที่สุดในการพิจารณาความดีความชอบ คือ จะให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ความสามารถของบุคคล กับอาวุโสในการทำงานว่า สิ่งใดจะมีความสำคัญมากกว่ากัน ในการพิจารณาปัญหานี้ จำเป็นต้องพิจารณาดังวัตถุประสงค์ในการพิจารณาความดีความชอบก่อนว่ามีอย่างไร วัตถุประสงค์ในการพิจารณาความดีความชอบนั้นก็เพื่อที่จะคัดเลือกบุคคลที่ทำงานดีที่สุด เป็นการให้รางวัลแก่บุคคลที่ทำงานดีที่สุดในหน่วยงานนั้น และเป็นเครื่องจูงใจให้บุคคลในหน่วยงานนั้นปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้นและให้คงอยู่ในหน่วยงานนั้นตลอดไป

ข้อดีของการใช้ระบบอาวุโสในการพิจารณาความดีความชอบ คือ

๑. เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในระยะเวลาการทำงานเป็นระบบการวัดที่แน่นอนและง่าย เป็นระบบที่ใช้กันมานานแล้ว จึงอาจทำให้คนส่วนมากยอมรับได้ง่าย

๒. ปราศจากข้อโต้แย้ง ซึ่งแตกต่างจากการใช้วิธีอื่น เพราะการใช้ความรู้ความสามารถเป็นเครื่องพิจารณานั้น อาจเกิดการโต้แย้งในอคติต่างๆ และความชอบพอกันเป็นส่วนตัวได้ง่าย

๓. ทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคงต่อผู้ทำงาน เพราะผู้ทำงานสามารถคาดคะเนได้ว่าเมื่อไรจะได้รับการพิจารณา เป็นการเปลี่ยนอำนาจการตัดสินใจจากฝ่ายบริหารมาเป็นการใช้ระบบ

๔. ลดอัตราการลาออกจากงาน เพราะผู้ทำงานอยู่ก่อนมีโอกาสดีกว่าคนอื่น การลาออกจากงานแล้วเข้าใหม่จะทำให้อาวุโสในงานหมดไป

จากข้อดีของการพิจารณาความดีความชอบโดยใช้ระบบอาวุโส นั้น ก็เพื่อผลประโยชน์ของผู้ทำงานเท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของหน่วยงาน แต่ก็ได้หมายความว่าอาวุโสในการทำงานสมควรนำมาใช้ในการพิจารณาความดีความชอบ เพราะการทำงานอยู่ในหน่วยงานเป็นระยะเวลาานาน ก็เป็นประโยชน์อย่างหนึ่งของผู้ทำงาน ระบบอาวุโสจึงเป็นส่วนประกอบอันหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ ซึ่งไม่จำเป็นต้องสำคัญที่สุด

ถ้าฝ่ายบริหารหรือผู้ที่ทำหน้าที่ความรับผิดชอบในหน่วยงาน ได้ยึดหลักการพิจารณาความดีความชอบของผู้ปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ก็จะช่วยทำให้ขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานดีขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลให้สูงขึ้น และจะช่วยให้ผู้มีความรู้ความสามารถสูง และมีฐานะความเป็นอยู่ในการครองชีพไม่ค่อยเดือดร้อนนัก ยินดีที่จะคงอยู่ในราชการต่อไป วิธีการพิจารณาความดีความชอบโดยการอาศัยหลักการและวิธีการที่มีเหตุผลแล้ว จะเป็นวิธีการอันหนึ่งที่จะจูงใจให้ข้าราชการคงอยู่ในราชการต่อไป และช่วยให้การทำงานต่างๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ค่าของชีวิต

จากรายการ "แสงธรรม" ของมูลนิธิ ก.ศ.ม.

ช่วงแห่งชีวิตคนเราในช่วงสั้นเหลือเกิน ไม่พอแก่การทำอะไรทุกสิ่งทุกอย่างได้ เพราะในโลกอันวิจิตรเต็มไปด้วยสิ่งต่างๆ ที่เราต้องการ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาอันมีค่า จึงสมควรที่จะเลือกทำแต่สิ่งที่มีประโยชน์ ดังยังรู้จักสะสมน้ำหวาน มดก็ยังรู้จักสะสมอาหารไว้กินในฤดูกลางที่มันหาอาหารไม่ได้ แล้วคนเราจะไม่สะสมความดีบ้างหรือ เมื่อถึงบั้นปลายของชีวิตความดีเท่านั้นที่จะเป็นสมบัติของเราเอง ความดีเท่านั้นที่จะทำให้ชีวิตของเรามีความสุขกายสบายใจ

ช่วงแห่งชีวิตอันสั้นของเราจะมีค่าได้ ก็เพราะเรารู้จักสะสมความดี ไม่สำคัญอยู่ที่เราแม้จะมีชีวิตอยู่ตั้งร้อยปี แต่ไม่ได้ทำคุณงามความดีอะไรไว้ ถ้าไรของชีวิตมิได้ขึ้นอยู่กับการท่องเทียวไปทั่วพิภพ หรือขึ้นอยู่กับการนอน การกินอยู่ฟุ่มเฟือย แต่ขึ้นอยู่กับการหาความดีสิ่งใดที่เป็นความดีแล้วพึงทำเถิด แล้วความดีนั้นจะส่งเสริมให้เราได้รับความสุขกายสบายใจในบั้นปลายของชีวิตอย่างไม่ต้องสงสัย

ด้วยอภินันทนาการจาก
โรงเรียนสอนคัมภีร์
38-40 ถนนสุรวงศ์
นครหลวงกรุงเทพธนบุรี

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

จดหมายจากญี่ปุ่น

หอพักนานาชาติโตเกียว

๕ มกราคม ๒๕๑๕

เรียน คุณครูวิทยาที่เคารพ

ผมมาอยู่ในกรุงโตเกียวเกือบสองอาทิตย์แล้ว และเคยชินกับอากาศฤดูหนาวและอาหารการกินแบบญี่ปุ่นผสมกับอเมริกันซึ่งทางหอพักได้จัดไว้บริการแก่ผู้ที่มาพักอยู่ที่ T.I.C. และผมคิดว่าจะเปรียบเทียบเรื่องกับเมืองไทยเราไม่ได้ พูดถึงอากาศหนาวแล้ว อากาศทางนี้หนาวมากจริง ๆ หนาวเกือบศูนย์องศาเซนติเกรด หนาวจนไม่อยากออกไปไหน ทำให้อยากอยู่แต่ในเฉพาะที่พัก โชคดีที่ฝ่ายจัดการสมาคมได้จัดให้ผู้ที่มาสมาคมหลักสูตรที่สมได้มาร่วมด้วยในชั้นเรียนชั้น ๔ ของคิก T.I.C. จึงทำให้พวกเราไม่ต้องออกไปต่อสู้กับอากาศหนาวข้างนอก

ตอนกลางคืนถึงแม้จะมีเครื่องทำความร้อนส่วนกลางแจกจ่ายไปทั่วทุกห้องพัก แบบจ่ายน้ำประปาแต่ก็ไม่อบอุ่นเหมือนธรรมชาติ นอนไม่หลับสนิทเพราะยังมีความหนาวแทรกอยู่ในความรู้สึก แดมคอนเข้า ๆ ประมาทหกโมงเช้า หน่วยป้องกันประเทศหรือทหารบก ซึ่งตั้งค่ายอยู่ที่คิก T.I.C. เขาก็เข้าแถวสัญญาณให้ทหารตื่นนอนเพื่อทำการฝึกและออกกำลังกายกันในตอนเช้า จึงทำให้พวกเราตื่นนอนสายไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ตอนเช้า ๆ เช่นนี้ควรจะนอนหลับให้สบายอีกสักครึ่งชั่วโมง พูดถึงความหนาวทำให้ผมนึกถึงพวกชาวบ้านทางภาคเหนือและทางภาคอีสาน หน้าหนาวเขาต้องต่อสู้กับธรรมชาติในเรื่องความเป็นอยู่ทุก ๆ ทาง เช่นอาหารการกินโรคภัยไข้เจ็บ และอื่น ๆ อีก นอกเหนือจากความหนาว จึงทำให้เกิดความไม่สบายใจว่า เราไม่ควรจะบ่นเรื่องความไม่สุขสบายเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ ในขณะที่คนอื่นอีกมากยังอยู่ในภาวะที่แสนจะทุกข์ทรมานมากกว่าเรา

กลับมาพูดถึงเรื่องอาหารการกิน แทนที่จะได้กินแกงเผ็ด น้ำพริกปลาทู ก็ต้องมากินอาหารแบบญี่ปุ่นจึงต้องกินอาหารแบบจระเข้ คือกิน ๆ เข้าไปโดยไม่ต้องคำนึงถึงรสอร่อยหรือไม่อร่อยของอาหาร แต่เพียงเอาประโยชน์เพื่อให้กระเพาะอาหารเพื่อจะได้ย่อยเอาส่วนสำคัญต่าง ๆ ไปเลี้ยงร่างกาย รายการอาหารที่หอพักจัดไว้บริการก็มีให้เลือกอย่างจำกัด สำหรับอาหารเช้าก็มีไข่ลวก ไข่ดาว ข้าว ขนมปัง ชุป และเครื่องดื่ม ราคาที่แพงกว่าเมืองเราเกือบ ๓ เท่า เช่น

ข้าวเปล่าจานละ ๓๐ เยน หรือประมาณ ๑.๕๐ บาท ขนมบั้ง ๒ แผ่นก็เท่ากับข้าว ๑ จาน ไช้
 ลวกไข่ดาวก็แพงกว่าเกือบหนึ่งเท่าตัว ตอนเช้าถ้ารับประทานไข่ลวกหรือไข่ดาว ๒ ฟอง ขนมบั้ง
 ๒ ชิ้น กาแฟ หรือนมร้อน ๑ แก้ว รวมราคาก็ประมาณ ๑๕๐ เยน หรือ ๙ บาท อาหารมือ
 เทียง ถ้ามีข้าว ๑ จาน ชุบ ๑ ถ้วย และจำพวกปลา เนื้อ หรือหมู จานเล็ก ๆ ๑ จาน ก็จะตก
 ราคาประมาณ ๑๐-๑๕ บาท สำหรับมือเย็นซึ่งเบนมือหนักก็ราคาประมาณ ๑๕-๒๐ บาท ค่า
 ครองชีพในกรุงโตเกียวโดยเฉพาะเรื่องอาหารการกินนั้นโดยทั่วไปสูงกว่ากรุงเทพฯ ประมาณ
 เกือบสามเท่า แต่ทราบจากเพื่อนๆ คนไทยที่เขามาฝึกงานและตุงงานและพักอยู่ที่ T.I.C. ก่อน
 หน้าผมว่า อาหารตามภัตตาคารยังแพงกว่าที่ T.I.C. อีก แต่อาคารตามร้านเล็ก ๆ ราคาใกล้เคียง
 กันแต่เขามีให้เลือกได้มากกว่าและรสชาติดีกว่า แต่การออกไปหาอาหารรับประทานข้างนอกนั้น
 ต้องเดินไปประมาณ ๑๐ นาที อากาศก็หนาวและแถมยังมีความยุ่งยากในเรื่องภาษา เพราะ
 ชาวญี่ปุ่นส่วนมากเขามีเลือกรักชาติรักภาษาเขามาก เขาพูดภาษาเขา ไม่ยอมพูดภาษาต่างชาติ
 ภาษาอังกฤษ เพื่อน ๆ เขาเล่าให้ฟังว่าถ้าพูดภาษาญี่ปุ่นไม่ได้ก็ต้องใช้วิธีการ "ดัชนี" คือ
 ชี้เอาตามตัวอย่าง ซึ่งทางร้านอาหารเขาทำตัวอย่างอาหารชนิดต่างๆ ที่เขามีขายไว้ในตู้โชว์หน้า
 ร้านและมีราคาบอกไว้ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ลูกค้าเดินดูและตัดสินใจว่าจะสั่งอะไรรับประทาน
 ก่อนเข้าร้านก็ไม่ต้องเสียเวลาไปดูรายการอาหารในร้านอีก แต่สำหรับผู้ที่พูดภาษาญี่ปุ่นไม่ได้
 ก็ต้องใช้วิธีเดินเข้าไปนั่งที่ โต๊ะก่อน เมื่อเด็กเดินโต๊ะมาจึงต้องออกมาใช้ "ระบบดัชนี" ที่ตู้โชว์
 จึงจะสั่งอาหารได้ถูกต้องและเพื่อนๆ ก็ได้เล่าให้ฟังว่าอย่างได้ไว้ ใจนักกว่าอาหารจานที่เราสั่งมารับ
 ประทานนั้นจะเหมือนกับอาหารที่ในตู้โชว์ ยกตัวอย่างเช่น บะหมี่ เป็นต้น ซามที่ในตู้โชว์จะ
 มีเนื้อหรือ เนื้อหมูประมาณ ๑๐ ชิ้น แต่ซามที่เขายกมาให้ลูกค้านั้นจะมีเนื้อหมูเพียง ๓-๕ ชิ้น
 เท่านั้น และเป็นชิ้นน้อยๆ และบะหมี่ร้านหวานเพื่อนเขาบอกว่าราคาประมาณซามละ ๑๐ บาท
 แต่รับประทานซามเดียวก็เพียงพอสำหรับอาหารมือเทียง

เพื่อแก้ปัญหาด้านอาหารการกิน จึงมีคนไทยหลายคนโดยเฉพาะฝ่ายหญิง ได้หุง
 ทำอาหารในห้องที่พักๆ ที่เขาห้ามทำอาหารในห้องพัก เพราะเขาจัดห้องพักไว้สำหรับห้อง
 พักจริงๆ ไม่มีที่สำหรับทำอาหารได้อย่างดีก็คือนำไปทำเครื่องต้ม หรือลวกไข่ ต้มไข่ นอก

จากนั้นเขาห้ามทำอาหารในห้องพักเพื่อป้องกันเรื่องไฟไหม้ และป้องกันคนห้องข้างเคียงเกิดความรำคาญที่จะต้องถูกล้อมด้วยกลิ่นของอาหารของคนห้องข้างเคียง การทำอาหารกินเองจึงต้องแอบทำกันตั้งกล่าวแล้ว แต่มีข้อที่น่าสังเกตอยู่ประการหนึ่งคือฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายดำเนินข้อห้ามของหอพัก แต่ฝ่ายชายมีส่วนได้รับผลดี คือฝ่ายหญิงเมื่อแอบปรุงอาหารไทยแล้วฝ่ายชายมีส่วนได้ร่วมรับประทานอาหารด้วย โดยเฉพาะเมื่อเย็นพวกคนไทยเราอยู่พร้อมหน้ากัน รับประทานอาหารร่วมกัน ได้มีโอกาสพูดคุยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน และทำให้เกิดความคุ้นเคยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการประสานงานให้ดียิ่งขึ้นเมื่อเวลากลับมาปฏิบัติงานตามปกติในส่วนราชการ

พวกคนไทยเรามีอยู่ประมาณ ๒๐ คน มีทั้งหมอบ พยาบาล นายช่าง อาจารย์วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ซึ่งมาทำงานในสาขาต่างๆ พูดถึงเรื่องหมอบ นายแพทย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า ญี่ปุ่นส่งหมอบตาหรือคนย่นว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทางจักษุวิทยา มาประจำในโรงพยาบาลในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ผลพลอยได้เพียงพอที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ได้ ชาวญี่ปุ่นที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ หลายร้อยคนได้หมอบผู้นี้เป็นผู้ให้บริการด้านการรักษาตาทำรายได้ให้แก่หมอบผู้นี้เป็นอย่างดีเป็นอันหนักหนา หรือพูดอีกนัยหนึ่งเป็นหมอบต่างชาติที่เข้ามาทำรายได้ให้ตนเองมากพอสมควรที่จะนำเงินตรากลับไปอย่างล้นเหลือ นอกจากนั้นยังมีข้อคิดว่าการที่ให้คนต่างชาติเข้ามาทำหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญศึกษาปัญหาของเราในสาขาต่างๆ ก็เท่ากับให้เขามาคุ้ยคุ้ยได้ใส่หูเรา ทั้งด้านการทหาร เศรษฐกิจ สังคมการศึกษา และอะไรต่ออะไรอีกก็มีทั้งผลดีและผลร้ายต่อเราเท่าๆ กัน ถ้าเขาคิดไม่ซื่อต่อเราในกาลต่อไป

พวกเราซึ่งปลงการระในตำแหน่งหน้าที่ชั่วคราวออกมาดูงาน มาเห็นอะไรที่เขาทำกันในเมืองญี่ปุ่นไม่เหมือนที่เราปฏิบัติกันอยู่ในเมืองเรา ก็ได้ศึกษาพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อหาข้อดีข้อเสียเพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการปฏิบัติงานของเราต่อไป เอาไว้ในโอกาสหน้าผมจะเล่าเรื่องที่ได้พบเห็นในเรื่องข้อเปรียบเทียบดังกล่าวให้คุณครูทราบต่อไป

ด้วยความเคารพ

ไทยราษฎร์

ท่านสมาชิกโปรดทราบ

กรุณาส่งเงินในนามผู้จัดการสวัสดิการ ก.พ. โดยส่งจ่าย ที่

ป.ท. สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

ถาม-ตอบ

กองบรรณาธิการ

ถาม คำถามที่ได้เคยตอบชี้แจงไว้ในวารสารข้าราชการฉบับเดือนตุลาคม ๒๕๑๔ ว่า ผลดีของระบบการจำแนกตำแหน่งมีหลายประการ อาทิเช่นช่วยให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปอย่างรวดเร็วและประหยัดยิ่งขึ้นนี้ ใคร่ขอทราบว่าเมื่อสำนักงาน ก.พ. ได้ปรับใช้ระบบจำแนกตำแหน่งดังกล่าวแล้วมีผลดีทางในทางปฏิบัติอย่างไรบ้าง

ตอบ จากประสบการณ์ที่สำนักงาน ก.พ. ได้ปรับใช้ระบบจำแนกตำแหน่งมา ประมาณเกือบหนึ่งปีแล้วนั้น นอกจากที่ได้ตอบชี้แจงในหลักการไว้ในวารสารข้าราชการฉบับที่กล่าวแล้ว ในทางปฏิบัติ มีผลดีต่อการบริหารงานบุคคลหลายประการ พอสรุปได้ดังนี้

๑. เรื่องปรับชั้น เมื่อใช้ระบบจำแนกตำแหน่งแล้ว อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งปรับชั้นข้าราชการชั้น จัตวา-ตรี ตรี-โท และโทเป็นเอกได้ การปรับชั้นข้าราชการดังกล่าว ถ้าเป็นการปรับชั้นในขณะที่ยังไม่ได้ปรับใช้ระบบจำแนกตำแหน่ง ซึ่งจะต้องเสนอให้ ก.พ. พิจารณาพร้อมกับคำชี้แจงปริมาณและคุณภาพของงานในตำแหน่งที่ขอปรับชั้นด้วยแล้ว จะต้องเสียเวลาและวัสดุในการดำเนินการมาก กล่าวคือ สมมุติว่าในการปรับชั้นครั้งหนึ่งสำนักงาน ก.พ. ต้องเขียนคำชี้แจงปริมาณและคุณภาพของงานมาเพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ตำแหน่งละ ๑๐ หน้ากระดาษ ถ้าหลายตำแหน่งคำชี้แจงก็ต้องเพิ่มหน้ากระดาษเป็นทวีคูณ ซึ่งจำนวนที่คิดนี้เป็นจำนวนน้อยที่สุด เพราะปกติในการขอปรับชั้นของแต่ละตำแหน่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

การปรับขึ้นโทเป็นชั้นเอกนั้น ในบางตำแหน่งกรมอาจส่งคำสั่งแจงมาเพื่อประกอบการพิจารณา เป็นจำนวนหน้ากระดาษถึง ๒๐-๓๐ หน้า (ยังไม่คิดรวมถึงการขอปรับขึ้นเอกเป็นชั้นพิเศษ)

นอกจากต้องสิ้นเปลืองในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวแล้ว เวลาที่ต้องเสียไปในการ ดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของกรมที่ขอปรับขึ้น เจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ และ ก.พ ถ้าจะนำมาคิด ค่ารวมแล้วจะเป็นเวลามากพอสมควรซึ่งอาจนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการใน ตำแหน่งอื่น ๆ ได้

นอกจากจะต้องสิ้นเปลืองทั้งเวลาและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการดำเนินการขออนุมัติ ให้ ก.พ. ปรับขึ้นดังกล่าวมาแล้ว ในกรณีที่ ก.พ. อนุมัติให้ปรับขยายจากตำแหน่งชั้นตรีเป็น ชั้นโท ชั้นโทเป็นชั้นเอก ซึ่งจะต้องขออนุมัติ อ.ก.พ. กระทรวงเดือนชั้นด้วยนั้น กรมเจ้าสังกัด จะต้องรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับข้าราชการแต่ละราย เสนอไปเพื่อประกอบการพิจารณาของ อ.ก.พ. กระทรวงอีกด้วย เช่น ข้าราชการผู้นั้นมีประวัติรับราชการอย่างไร คุณวุฒิใด สอบได้ ลำดับที่เท่าไร และเหตุผลที่เลื่อนชั้น เป็นต้น การประชุมกันเดือนละครั้ง จึงปรากฏว่าข้าราชการ บางรายได้รับอนุมัติให้เลื่อนชั้นย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ก.พ. อนุมัติ บางรายก็ไม่ได้รับการพิจารณา ย้อนหลังให้ทำให้ข้าราชการมีการได้เปรียบและเสียเปรียบซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ การที่กรม ต้องรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับข้าราชการที่ได้รับเลื่อนชั้นแต่ละรายเสนอ อ.ก.พ. กระทรวงนั้น ยังทำให้เสียทั้งเวลาและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติราชการ ซึ่ง การส่งเลื่อนชั้นข้าราชการชั้นเอกลงมา สำหรับกรมที่ใช้ระบบจำแนกตำแหน่งแล้ว อธิบดีผู้ บังคับบัญชาสามารถดำเนินการได้ โดยไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. กระทรวงแต่อย่างใด

๒. เรื่องปรับอันดับ เมื่อใช้ระบบจำแนกตำแหน่งแล้ว ผู้บังคับบัญชาอาจสั่ง เลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการได้โดยไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. ตัวอย่างเช่น มีข้าราชการอยู่ในข่าย ที่จะได้รับการพิจารณาเลื่อนอันดับเงินเดือน (ซึ่งตามระบบเดิมต้องขออนุมัติ ก.พ.) ซึ่งถ้าคิด จำนวนหน้ากระดาษในการเขียนคำสั่งแจงปริมาณและคุณภาพของงานในตำแหน่งที่ขอปรับอันดับ

ตำแหน่งละ ๕ หน้า โดยประมาณแล้ว สำนักงาน ก.พ. จะประหยัดกระดาษได้ถึง ๑๐๐ หน้า ต่อคำข้ง ๑ ชุด นอกจากนั้นยังเป็นการประหยัดเวลาในการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และของ ก.พ. ลงไปด้วยอย่างมาก

๓. เรื่องการเลื่อนเงินเดือนเกินขั้นค่าของอันดับ ในส่วนราชการที่ใช้ระบบ จำแนกตำแหน่งแล้ว ผู้บังคับบัญชาอาจส่งเงินเดือนขึ้นราชการให้ ได้รับเงินเดือนเกินขั้น ค่าของอันดับก็ได้ หากเงินเดือนที่เลื่อนให้ นั้นยังไม่เกินขั้นสูงของเงินเดือนสำหรับตำแหน่งที่ดำรง อยู่ โดยไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ.

๔. เรื่องการขอเพิ่มเงินเดือนราชการบรรจุ การกำหนดคุณสมบัติและความรู้ (เงื่อนไข) ของตำแหน่งต่าง ๆ ในส่วนราชการที่ใช้ระบบจำแนกตำแหน่งแล้ว ก.พ. จะพิจารณากำหนดไว้ กว้างกว่าปัจจุบัน ทำให้กรมมีความคล่องตัวในการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังเป็นการประหยัดเวลาและวัสดุ ซึ่งจะต้องเสียไป ในกรณีที่กรมจะต้องขอให้ ก.พ. พิจารณา เพิ่มเติมเงื่อนไขการบรรจุสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งมักจะมีอยู่เสมอ ๆ อีกด้วย

๕. เรื่องการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือน ขณะนี้ ก.พ. อนุมัติให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนสำหรับตำแหน่งในระดับมาตรฐานกลางเรียบร้อยแล้ว ทำให้ มีความคล่องตัวในทางปฏิบัติมากกว่าการสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนตามระบบเดิม ซึ่งต้องเป็นไป ตามระเบียบปฏิบัติที่ ก.พ. วางไว้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๔/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๕ กล่าวคือ ขณะนี้สำนักงาน ก.พ. อาจสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนขั้นตรี อันดับ ๒ ขั้น ๑,๑๐๐ บาท ตำแหน่งนิติกรตรี (นิติกร ๑ ระดับมาตรฐานกลางที่ ๓) กับอัตราเงินเดือน ขั้นโท อันดับ ๒ ขั้น ๒,๓๐๐ บาท ตำแหน่งนักบัญชีโท (นักบัญชี ๑ ระดับมาตรฐานกลางที่ ๓) ได้โดยไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. หรืออาจสับเปลี่ยนอัตราเงินเดือนขั้นโท อันดับ ๒ ขั้น ๑,๕๐๐ บาท ตำแหน่งพนักงานการเงินและบัญชีโท (พนักงานการเงินและบัญชี ๕ ระดับมาตรฐานกลางที่ ๕) กับอัตราเงินเดือนขั้นเอก อันดับ ๒ ขั้น ๓,๐๕๐ บาท ตำแหน่งนักวิเคราะห์งานบุคคลเอก (นัก วิเคราะห์งานบุคคล ๓ ระดับมาตรฐานกลางที่ ๕) เป็นต้น

๗. การโยกย้ายข้าราชการ

ตามระบบเดิมนี้การโยกย้ายข้าราชการจากตำแหน่งหนึ่งไปยังอีกตำแหน่งหนึ่ง ถ้าเป็นตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดเงื่อนไขการบรรจุไว้ได้อย่างไรแล้ว ผู้ซึ่งจะย้ายไปดำรงตำแหน่งใหม่นั้น จะต้องมีความสัมพันธ์ตรงตามเงื่อนไขทุกประการ ทำให้การสับเปลี่ยนโยกย้ายข้าราชการไม่คล่องตัวเท่าที่ควร ซึ่งในบางกรณีอาจทำให้เกิดผลเสียหายแก่ราชการได้ แต่เมื่อใช้ระบบจำแนกตำแหน่งแล้วผู้บังคับบัญชาอาจส่งย้ายข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งหนึ่งไปดำรงอีกตำแหน่งอีกตำแหน่งหนึ่งซึ่งอยู่ในระดับมาตรฐานกลางเดียวกันได้ความเหมาะสม และเพื่อประโยชน์แก่ราชการ

(ยังมีต่อ)

สถานพยาบาล สหณภาพ

ถนนสีลม โทร. 30079

มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ รักษาโรค ยาเสพติด

ปัญหาทางเพศ โรคประสาท โรคจิต

โรคพิษสุรา และโรคนอนไม่หลับ ใช้เครื่องมือทันสมัย

ในการตรวจประสาทและสมอง ดำเนินการรักษา

แบบยุโรป อเมริกา

การศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตร รุ่นที่ ๑

เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม—๑๗ มีนาคม ๒๕๑๕

ณ ศูนย์ฝึกอบรมกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๑๕ ได้มีพิธีเปิดการศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตร รุ่นที่ ๑ โดยมี พ.อ. สุรินทร์ ขลประเสริฐ รองปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเป็นประธานในพิธีเปิดการอบรม นายวิเชียร อินทรชาติ หัวหน้ากองวิชาการและส่งเสริมการสหกรณ์ เป็นผู้กล่าวรายงาน ผู้เข้ารับการอบรมรุ่นนี้มีจำนวน ๔๐ คน จาก ๔๐ จังหวัด เป็นชาย ๒๗ คน หญิง ๑๓ คน มีคุณวุฒิสำเร็จการศึกษาชั้น ม.ศ. ๓ อายุระหว่าง ๑๘—๔๐ ปี

นายวิเชียร อินทรชาติ หัวหน้ากองวิชาการและส่งเสริมการสหกรณ์ กล่าวรายงานต่อประธาน

สาเหตุที่จัดให้มีการศึกษาอบรมระดับเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรขึ้น ก็เนื่องมาจาก เมื่อกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้ดำเนินการรวมสหกรณ์ทำทุนขนาดเล็กเข้าเป็นสหกรณ์การเกษตรระดับอำเภอ และมีเป้าหมายสุดท้ายที่จะให้เป็นสหกรณ์อเนกประสงค์นั้น สหกรณ์เหล่านี้จะต้องจ้างผู้จัดการให้บริหารงานของสหกรณ์ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และตามนโยบายของคณะกรรมการ ซึ่งได้รับมอบหมายจากที่ประชุมใหญ่ ในกรณีนี้เพื่อที่จะให้ผู้จัดการสหกรณ์การเกษตร ได้มีความรู้ความสามารถและเข้าใจในการดำเนินงานของสหกรณ์รูปแบบใหม่

กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ได้มอบหมาย ให้กองวิชาการและส่งเสริมการสหกรณ์ ด้วยความร่วมมือของคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำหนดหลักสูตรและดำเนินการศึกษาอบรมแก่ผู้จัดการสหกรณ์การเกษตร ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว ๒ รุ่น มีผู้สำเร็จการศึกษาอบรม ๖๕ คน โดยใช้จ่ายจากเงินทุนส่งเสริมการศึกษาทางสหกรณ์ของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ปรากฏว่าการให้การศึกษาดังกล่าวได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

แต่ยังมีสหกรณ์การเกษตรอีกมากแห่งที่ยังไม่สามารถจ้างผู้จัดการได้ เนื่องจากสหกรณ์ยังมีรายได้ ไม่เพียงพอที่จะจ้างผู้ที่มีคุณวุฒิสูงและความสามารถสูง จึงเพียงแต่จ้างเจ้าหน้าที่ระดับรองลงมาเพื่อปฏิบัติหน้าที่เฉพาะอย่าง เช่น เจ้าหน้าที่บัญชี เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เป็นต้น และมีอยู่หลายสหกรณ์ที่เจ้าหน้าที่เหล่านี้ ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ ด้วยสหกรณ์จังหวัดและสหกรณ์อำเภอต่าง ๆ ได้ขอให้กองวิชาการ ฯ รับเจ้าหน้าที่เหล่านี้เข้าร่วมศึกษาอบรมกับผู้จัดการในหลักสูตรเดียวกัน แต่เมื่อกองวิชาการและส่งเสริมการสหกรณ์ ได้พิจารณาเรื่องนี้โดยละเอียดแล้ว ปรากฏว่า ผู้จัดการ และเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์มีความแตกต่างกันทั้งใน ด้านอายุและพื้นฐานการศึกษา หากจัดให้มีการศึกษาอบรมร่วมกันจะก่อให้เกิดความยากลำบาก ทั้งในค่านายวิชาที่ผู้บรรยายที่จะถ่ายทอดวิชาความรู้ และในค่านายวิชาที่เข้าศึกษาอบรมเองที่จะรับความรู้ ดังนั้น จึงได้จัดให้มีการศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์การเกษตรโดยเฉพาะขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาอบรม

ในการจัดให้มีการศึกษาอบรมครั้งนี้ ก็เพื่อพัฒนาตัวบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่สหกรณ์การเกษตรและให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ที่ดำเนินการรวมสหกรณ์

หาทุนขนาดเล็กเข้าเป็นสหกรณ์การเกษตรขนาดใหญ่ทั่วประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ ให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถที่จะบริหารธุรกิจสหกรณ์ ให้สำเร็จตาม ความมุ่งหมาย

พ.อ. สุรินทร์ ชลประเสริฐ รองปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ
กล่าวเปิดการอบรม

ผลจากการศึกษาอบรม

จากคำกล่าวของประธานในพิธีเปิดการศึกษาอบรม ได้คาดหมายผลจากการศึกษา อบรมครั้งนี้มีสาระโดยสรุปดังนี้ “เมื่อได้รับการศึกษาอบรมแล้วจะได้นำความรู้ ที่ได้ศึกษาอบรม ไปปฏิบัติงานให้เจริญก้าวหน้าทั้งในส่วนธุรกิจของสหกรณ์และส่วนตัว ถ้ามีความรู้ดี มี ความสามารถในกิจการงานก็อาจจะได้รับการคัดเลือกเป็นผู้ช่วยผู้จัดการ หรือผู้จัดการในโอกาส ต่อไป คนเราทุกคนทำงานก็หวังความก้าวหน้า แต่ผู้ที่จะก้าวไปได้ไกลกว่าจะต้องเป็นผู้ที่ มีความรู้ความสามารถและความซื่อสัตย์สุจริต”

หลักสูตรการอบรมและระยะเวลา

ในการศึกษาอบรมระดับเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์การเกษตรครั้งนี้ ได้กำหนดระยะเวลาไว้ ๑๐ สัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม — ๑๗ มีนาคม ๒๕๑๕ และได้แบ่งเป็นชั่วโมงบรรยาย ๘ สัปดาห์ ภาคปฏิบัติงานสนามตลอดจนการศึกษาดูงานนอกสถานที่อีก ๒ สัปดาห์ โดยมีวิชาที่สำคัญดังนี้ หลักและวิธีการสหกรณ์, การบริหารธุรกิจสหกรณ์ เศรษฐศาสตร์, การบัญชี, การจัดทาสัญและอุปกรณ์การเกษตร

ค่าใช้จ่ายในการศึกษาอบรม

ได้รับความร่วมมือจากสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย อันเป็นสถาบันสูงสุดของสหกรณ์ทั่วประเทศ ซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมความเจริญให้แก่สหกรณ์ ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาอบรมเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์การเกษตรรุ่นนี้ เป็นเงิน ๒๒๐,๐๐๐ บาท

วิทยากรผู้บรรยาย

ได้รับความร่วมมือจากคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย และกรมกองต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ จัดส่งอาจารย์และวิทยากรมาเป็นผู้ให้ความรู้แก่ผู้เข้ารับการอบรม

อภิรักษ์นทาการ

จาก

สังกะสีตรา 3 มงกุฏ

และ

สังกะสีชุบ ตรา 3 มงกุฏสุดสวย

บริษัท สังกะสีไทย จำกัด

สมุทรปราการ

บท ชอว์ III

ฟองกาแฟ

เรื่องนี้มีเพื่อนบางคนยืนยันกับผมว่าเป็นเรื่องจริง เกิดขึ้นในกระทรวงหนึ่งแถวคลอง
หลอด (ใกล้ ๆ สนามหลวงนั่นแหละครับ) สมเดชนำมาถ่ายทอดให้เพื่อนข้าราชการที่ยังไม่เคย
ได้ยินมาก่อนให้ทราบไว้เพื่อเป็นอุทาหรณ์ โดยเฉพาะท่านที่ดื่มกาแฟทั้งหลาย (ที่พบว่าในถ้วยกา
แฟมีฟองและผิดปกติ) เรื่องที่ว่าก็มีดังนี้ครับ

ณ สำนักงานแห่งหนึ่ง ซึ่งข้าราชการนิยมดื่มกาแฟกันมาก เด็กแก่เจ้าของร้าน
กาแฟข้าง ๆ สำนักงานจึงมอบหมายให้เจ้าตีลูกชายของแกทำหน้าที่ส่งกาแฟเป็นประจำ และ
เนื่องจากเจ้าตียังมีอายุน้อยประกอบกับมีข้าราชการบางคนมันส์ขี้เล่น จึงมักจะสัพยอกเจ้าตีโดย
การเชกหัวเล่นเมื่อเจ้าตีมาส่งกาแฟ เจ้าตีก็กตพันทนมาได้ทุกวันโดยมิได้แสดงปฏิกิริยาใดตอบ
แต่อย่างใด (สงสัยเจ้าตีจะเป็นคนนุกกลีบชาติมาเกิดละกระมัง)

เหตุการณ์เป็นเช่นนั้นเรื่อยมาเป็นเวลาหลายปี จนอยู่มาวันหนึ่ง

ข้าราชการผู้หนึ่ง "นี่นะตี ล้อก็โตเป็นหนุ่มแล้ว อ้าวจะบอกอะไรให้ล้ออย่างหนึ่ง"

เจ้าตี "อะไรครับ เจ้านาย"

ข้าราชการ "ต่อไปพวกอ้อสัญญาว่า จะเลิกล้อเล่นกับล้อแล้ว จะไม่เชกหัวล้ออีก
ต่อไปแล้ว"

เจ้าตี "ดีครับเจ้านาย ผมก็เหมือนกันครับ ต่อไปนี้ผมสัญญาว่าจะไม่บ้วนน้ำลาย
ใส่ถ้วยกาแฟเจ้านายอีกแล้วครับ"

กิดคนละอย่าง

ชั้นตรีหนุ่มร่างสมาร்த พาแฟนสาวไปรับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านก๋วยเตี๋ยวแห่งหนึ่ง ซึ่งมีชื่อมากในย่านปทุมรังสิต โอซานัก (สังเกตได้จากป้าย “เซล์ชเวนชิม” ตัวเขียนแหวนอยู่หน้าร้าน) เมื่อหนุ่มสาวทั้งสองหาที่นั่งได้เรียบร้อยแล้ว ชั้นตรีหนุ่มก็สั่งก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นมาสองชาม (อ้อ! ทีมช้ออีกอย่างของร้านนี้ก็คือ ลูกชิ้นเต็งได้ ซึ่งข้าราชการสาว ๆ ในปัจจุบันกลัวกันนัก เพราะมีข่าวลือว่ากินเข้าไปมาก ๆ จะทำให้เป็นมะเร็งในเม็ดเลือด) สักครู่เจ้าตี (คนละคนกับเรื่องแรกนะครับ) ก็เดินถือชามก๋วยเตี๋ยวมานำ ชั้นตรีหนุ่มอนามัยจัด สังเกตเห็นว่านมมือของเจ้าตีจุ่มลงไปใต้น้ำก๋วยเตี๋ยว ก็คิดว่าตัวอหิวาต์จากนมมือจะตกลงไปในน้ำก๋วยเตี๋ยวด้วย จึงประหลาดใจว่า

“เฮ้ย ! ไอ้ตีนนมมือจุ่มลงไปใต้น้ำก๋วยเตี๋ยวนะ”

เจ้าตีตอบอย่างนอนน้อมว่า

“ไม่เบ็งรายคืบ มั่งไม่ล่องเท่าไร๋ หมทงโล”

ไม้ตายของอาบัง

เรื่องนี้เป็นเรื่องสั้น ๆ สั้น ๆ ใครที่คบกับแขกโพกหัว ระวังไว้

เจ้าหน (แขกโพกหัว) “เมื่อไรนายจะจ่ายจ่านซักทีนะ เงินสามร้อยที่ยืมไปนะ”

ลูกหน (ข้าราชการจัตวา) “เอ นังนี้ บอกหลายหนแล้วว่ายังไม่มี ๆ ไม่เชื่อกันบ้างหรือใจ”

เจ้าหน “ไม่มีก็ต้องหามาให้จ่านะ”

ลูกหน “ไม่หาละ พูดกันไม่รู้เรื่องนี้”

เจ้าหน “พูดยังงัยยังงั้น ถ้าไม่หามาให้จ่าน จ่านบอกหัวหน้าแผนกนะจะบอกให้”

ลูกหน “บอกก็บอกไปซี จ่านไม่เห็นกลัว”

เจ้าหน “งั้นบอกหัวหน้ากองนะ”

ลูกหน “ช่างบังปะไร”

เจ้าหน “อธิบดี เอ้า นายกลัวไหม”

ลูกหน “จางฉันทก็ไม่กลัว”

เจ้าหน (นั่งสักครู่) “งั้นจ่านกลับไปบอกเมียนายว่านายยืมเงินจ่านไปอาบ อบ นวด ก็แล้วกัน”

ลูกหน “เฮ้ย ! อ๋ยานะ เอ้าเอาไปสามร้อยบาทของแก”

พูดจริงทำจริง

ผู้ชายมักจะถูกผู้หญิง (กล่าว) ทว่าหลอกหลวงเก่ง พูดอะไรก็เชื่อไม่ได้ ผมนขอ
 คัดค้านว่าไม่จริง ผู้ชายที่พูดจริงก็มีอย่างเช่นในเรื่องนี้เป็นต้น
 ณ สำนักงาน (อีก) แห่งหนึ่ง

ข้าราชการหนุ่ม “คุณดีครับ เห็นใจผมบ้างเถิดครับ”
 ข้าราชการสาว “ทำไมฉันจะต้องเห็นใจคุณ”
 ข้าราชการหนุ่ม “โธ่ ถ้าคุณไม่รับรักผม ผมต้องตายแน่ ๆ เลย”
 ข้าราชการสาว “ตายซีดี ฉันจะคอยคุณ”

ด้วยความซ้าซอกใจ ข้าราชการหนุ่มผู้นั้นก็ตายจริง ๆ อย่างที่พูดไว้ แต่ตายหลังจาก
 นั้น ๔๐ ปี (แก่ตายนะครับ)

เหนียวจริง

นี่ก็เรื่องน่าลายอีกเรื่องหนึ่ง

ลุงเชย (ผู้ที่เชยที่สุดในกลุ่มลุงเชยด้วยกัน) มีความจำเป็นต้องมาติดต่อธุระ ณ ที่ว่า
 การอำเภอแห่งหนึ่ง จึงตรงขึ้นไปสอบถามกับเจ้าหน้าที่ซึ่งก็ใจดีบริการประชาชนอย่างหาตัวเปรียบ
 ได้ยาก ลุงเชยก็ทราบว่าการติดต่อธุระนั้นต้องเขียนคำร้องด้วย และก็เจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็ช่วยเหลือ
 ที่ช่วยเขียนคำร้องนั้นให้จนเสร็จ โดยมีลุงเชยเป็นผู้ตอบคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อความที่จะต้อง
 เขียนลงในคำร้องนั้น แล้วลุงเชยก็ลงลายมือทำคำร้อง สักครู่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็มาออกกับลุงเชย
 ว่าเสร็จแล้ว เหลือแต่ลุงต้องเสียสตางค์ ๑ สตางค์สำหรับค่าอากรแสตมป์ปิดคำร้อง ซึ่งลุงเชยก็ควัก
 ให้โดยดี เจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็หยิบอากรแสตมป์ขึ้นมา ๑ ดวง ลุงเชยเห็นดังนั้นก็นึกขึ้นได้ว่าไอ้ดวง
 สี่ซมพูอย่างนั้นเขาต้องใช้กวาดต ก็เลยยื่นขวดกวาดให้ แต่ได้รับคำตอบว่า “ไม่ต้องหรอกลุง” ว่า
 พลางเจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็เอาอากรแสตมป์ดวงนั้นแกะละลายในปากแล้วก็บ้วนไปบนคำร้อง ลุงเชย
 เมื่อเห็นดังนั้นก็พูดขึ้นด้วยความแปลกใจว่า

“แหม น้ำลายเจ้านายนี่เหนียวจริง ใช้แทนกวาดก็ได้”

๕๔ ยอกคนขลม

ข่าวราชการขลม ๔ คน คุยกันตอนบ่ายวันหนึ่ง

- ข่าวราชการ ๑ “แหม คุณ ผมกลุ้มใจจังเลยเมื่อวานนี้ผมรับงานมาจากหัวหน้าเรื่องหนึ่ง มาวันนี้ผมจำไม่ได้ว่าเป็นเรื่องอะไร แล้วเอาไปทิ้งไว้ที่ไหนก็ไม่รู้ ถ้าหัวหน้ามาทวงผมคงแย่แน่ ๆ”
- ข่าวราชการที่ ๒ “ผมน่าจะดีกว่าคุณอีก เมื่อเช้านี้หัวหน้ากองส่งงานผมว่ายังงัยตอนนั้นผมยังจำไม่ได้เลยครับคุณ”
- ข่าวราชการที่ ๓ “พวกคุณยังไม่เท่าผมมั้ง เมื่อชั่วโมงที่แล้วมานี้ผมไปกินกาแฟมา ตอนนั้นนึกไม่ออกว่าให้สตาจค์เขาหรือยัง”
- ข่าวราชการที่ ๔ (เงียบไปสักครู่) “เอ๊ะ คุณเหมือนเรากำลังคุยอะไรกันอยู่เรื่องหนึ่ง เรื่องอะไรนะผมลืมไปแล้ว”

ใครเป็นตัวการ

ท่านผู้อ่าน (ส่วนมาก) คงเคยได้ฟังเรื่องนี้มาแล้ว แต่ถ้าผมจะนำมาเล่าให้ท่านผู้อ่าน (ส่วนน้อย) ได้ทราบอีกสักครั้งก็คงไม่เป็นไร

เด็กนักเรียนกลุ่มหนึ่งมีทั้งหญิงและชายลงเรือจ้างลำหนึ่งเพื่อจะข้ามฟากไปโรงเรียนที่ฝั่งตรงข้าม ขณะที่เรือกำลังอยู่กลางแม่น้ำก็เผอิญมีเด็กคนหนึ่งกลืนไม่อยู่จึง “ปล่อย” ออกมาที่หนึ่งนัยว่าต้งและส่งกลิ่นพอประมาณ ทุกคนจึงต่างก็หาตัวคน “ปล่อย” กันจ้าละหวั่น แต่ก็ไม่มีใครยอมรับ เมื่อเรือถึงฝั่งและเด็กทุกคนจ่ายค่าเรือจ้างหมดแล้วคุณลุงผู้เป็นคู่พายเรือจ้างจึงร้องบนต้ง ๆ ว่า “เฮ้ย! ไอ้หนูคนที่ตดเมื่อตะกี้นี้ยังไม่ได้ให้สตาจค์ค่าเรือจ้างเลย”

มีเด็กคนหนึ่งหันมาตอบอย่างแข็งขันว่า “ให้แล้ว นี่งัดทอนผมยังกำอยู่เลย”

ก็เลยรู้กันทั้งกลุ่มว่าใครคือตัวการ

งานคนไทย ภาคนไทย

“สรวมหัวไขน”

การได้รับแต่งตั้งให้เป็น.....และทำหน้าที่ตามตำแหน่ง ถือว่า
เป็นการสมมุติ ผู้บริหารต้องมีเวลาออกหัวไขนออก

“ตกม้าตาย”

การที่ผู้ใดผู้หนึ่งได้ดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน แล้วบริหารงานไม่
สำเร็จ ไม่สามารถแก้ไขข้อปัญหาที่ได้รับมอบหมาย จึงล้มเหลวกลับมา

“ขึ้นเขียง”

ผู้บริหารงานทุกคน เมื่อเริ่มรับหน้าที่ก็จะถูกบีบจากทุก ๆ ฝ่าย ทั้ง
วิจารณ์และติชมเช่นเดียวกับถูกขึ้นเขียงให้เขาสับ หรือถูกหัน

“น้ำท่วมปาก”

การที่ข้าราชการมีความคับแค้นใจ แต่ไม่รู้ว่าจะไปพูดกับใคร จะ
ร้องเรียนกับใครก็เกรงอิทธิพล และการกลั่นแกล้งต่าง ๆ

“จิ้งหวะดี”

การทำงานถูกข่มขู่ ไม่คิดขยัน เป็นไปตามเวลา และโอกาสที่
เหมาะสม เช่นการเสนองานการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่

“แคนนอน”

การเอาเรื่องกับผู้อื่น แต่ให้ไปมีความผิดกับผู้อื่น

- “กาฝาก” ใต้แก่ข้าราชการที่ขาดความรู้และวุฒิในตำแหน่งหน้าที่ หรือมีตำแหน่งหน้าที่ที่ต้องอาศัยผู้บังคับบัญชาคุ้มครอง “กาฝาก” จะทำให้ต้นไม้ใหญ่โตรม
- “ลูกท้อหลานเธอ” ข้าราชการที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานที่เป็นญาติพี่น้องของผู้บังคับบัญชา มักจะก่อให้เกิดความลำเอียงในการพิจารณาความดีความชอบ
- “ถอนหงอก” ผู้บังคับบัญชาชั้นผู้ใหญ่ที่ลำเอียง อยุติธรรม แล้วถูกผู้น้อยต่อว่า ทำให้เกิดความเสียหาย
- “เถรตรง” การทำงานตรงเกินไป ไม่รู้จักยืดหยุ่น
- “ปากมอม” ข้าราชการที่เคยโกง หรือชอบโกงกิน
- “เข็มน้อยหอยน้อย” คือข้าราชการผู้น้อย มีรายได้น้อย
- “ผู้บังคับบัญชา” คือเจ้านายตามลำดับชั้น “บังคับ” คือการควบคุม “บัญชา” คือการทำงาน
- “ผู้บังคับบัญชา” คือภรรยาผู้มีอำนาจเหนือผู้บังคับบัญชา และมีอิทธิพลในการปกครอง “ผู้ใต้บังคับบัญชา” ของสามีด้วย
- “ทำก็ซำมไม่ทำก็ซำม” การที่ข้าราชการชั้น หรือ ชั้นเกียจก็ ได้รับความคิดความชอบเสมอหน้ากัน
- “เหมือนสังขมูก” การส่งงานแล้ว ผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตาม หรือล้มปฏิบัติงานตามสั่ง

แนวแนวสอบคือห้

จิวา

จิวา

โก

เอ

แนวแนวคำตอบข้อสอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนชั้นตรี
วิชาความรู้ทั่วไป กรมที่ดิน กรมอัยการ สำนักงาน ก.ต.ภ.

แนวแนวโดย ดุสิต พัวศิริ

๑ ถาม สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คืออะไร มีกฎหมายคุ้มครองสาธารณสมบัติของ
แผ่นดินประการใดบ้าง

ตอบ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คือ ทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดิน ซึ่งใช้เพื่อ
สาธารณประโยชน์ หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น

(๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืน หรือทอดทิ้ง หรือ
กลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(๒) ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ขายคลัง ทาง
น้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

(๓) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า บ่อน
และโรงทหาร สำนักราชการบ้านเมือง เรือรบ อารุญุทธภัณฑ์

มีกฎหมายคุ้มครอง สาธารณสมบัติ ของแผ่นดินไว้ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ บรรพ ๔ มาตรา ๑๓๐๕ คือ “ทรัพย์สิน ซึ่งเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดินนั้น จะโอนแก่กันมิได้เว้นแต่อาศัยอำนาจแห่งบทกฎหมายเฉพาะ
หรือพระราชกฤษฎีกา” มาตรา ๑๓๐๖ คือ “ท่านห้ามมิให้ยกอายุความขึ้นเป็น
ข้อต่อสู้กับแผ่นดินในเรื่องทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน” และมาตรา

๑๓๐๗) คือ “ท่านห้ามมิให้ยึดทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือไม่” และยังมีกฎหมายคุ้มครองสาธารณสมบัติของแผ่นดินอีกหลายฉบับ เช่น กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองสัตว์ป่า กฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่ และกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ เป็นต้น

๒) ถาม การปกครองที่เรียกว่า “จตุสดมภ์” นั้นคือการปกครองอย่างไร เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลใด และเลิกไปในสมัยใด

ตอบ จตุสดมภ์ คือ การปกครองส่วนกลางหรือราชธานีของไทยในสมัยโบราณ เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลพระเจ้าอยู่ทอแห่งกรุงศรีอยุธยา โดยจัดการปกครองราชธานีออกเป็นดังนี้

๑. เวียงหรือเมือง มีหน้าที่รักษาการภายในเขตพระนคร เช่น รักษาความสงบเรียบร้อย ภายหลังเปลี่ยนเป็น “นครบาล”

๒. วัง มีหน้าที่ดูแลกิจการภายในพระราชวังและตักสินคค์ด้วย ภายหลังเปลี่ยนเป็น “ธรรมาธิการ”

๓. คลัง มีหน้าที่ดูแลกิจการต่างประเทศ และรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน คือ จัดหาและรักษาเงินหลวง ภายหลังเปลี่ยนเป็น “โกษาธิบดี”

๔. นา มีหน้าที่ตรวจตราการทำไร่ไถนา ออกกรรมสิทธิ์นา รวมทั้งการเก็บเสียบงอาหารไว้ให้พอบริโภคทั้งในยามปกติและสงคราม ภายหลังเปลี่ยนเป็น “เกษตราธิการ”

การจัดแบ่งการปกครองราชธานีหรือส่วนกลางออกเป็น ๔ ฝ่ายนี้ แต่ละฝ่ายมีเสนาบดีเป็นผู้รับผิดชอบบังคับบัญชา เรียกว่า เสนาบดีกรมเวียง เสนาบดีกรมวัง เสนาบดีกรมคลัง และเสนาบดีกรมนา

ต่อมาในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ได้ทรงปรับปรุงการปกครองส่วนกลางนี้ โดยจัดให้มีอัครมหาเสนาบดีขึ้น ๒ ตำแหน่ง คือ อัครมหาเสนาบดีฝ่ายพลเรือน เรียกว่า “สมุหนายก” มีหน้าที่ดูแลฝ่ายพลเรือน และอัครมหาเสนาบดีฝ่ายทหาร เรียกว่า “สมุหกลาโหม” มีหน้าที่ดูแลฝ่ายทหาร และให้เสนาบดีทั้ง ๔ หรือ จตุสดมภ์ นั้นขึ้นกับ สมุหนายก เป็นการแยกการก

ปกครองออกเป็นฝ่ายทหารและฝ่ายพลเรือน ครั้นถึงสมัยสมเด็จพระเพทราชา ก็
ได้มีการเปลี่ยนแปลงให้สมุหนายกดูแลกิจการหัวเมืองฝ่ายเหนือ ทั้งฝ่ายทหารและ
พลเรือน และสมุหกลาโหมดูแลกิจการหัวเมืองฝ่ายใต้ ทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน
ส่วนจตุสดมภ์หรือเสนาบดี ๔ นั้น ก็คงมีอยู่ตามเดิม แม้จะได้รับการแก้ไขการปกครอง
จากเดิมไปบ้างตามความจำเป็น แต่ก็ยังคงหลักการเดิมไว้ตลอดมา จนกระทั่ง
ถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงได้ทรงยกเลิกตำแหน่งสมุห-
นายกกับสมุหกลาโหม ซึ่งเป็นอัครเสนาบดีเสียให้มีฐานะเป็นเสนาบดี และยก
เลิกจตุสดมภ์ทั้ง ๔ เสีย เพราะทรงเห็นว่าประเทศไทยในขณะนั้นมีปัญหาสำคัญๆ
ทั้งภายนอกและภายในหลายประการ ได้แก่

๑. ปัญหาความกดดันของมหาอำนาจตะวันตกที่บีบบังคับให้ ไทยต้องยอมเสีย
ดินแดนไปทีละเล็กทีละน้อย และยังคงยอมรับสิทธิสภาพนอกอาณาเขตของชนต่างชาติ
อีกด้วย

๒. ปัญหาเกี่ยวกับระบบบริหารแผ่นดินแบบเก่าล้าสมัย แต่ละส่วนราชการ
ทำงานหลายชนิดตั้งแต่การเก็บภาษีอากร การศาสนา การศึกษา การศาล
การรักษาความสงบเรียบร้อย ทั้งยังซ้ำซ้อนกันอีกด้วย

๓. ปัญหาข้อบกพร่องของระบบราชการ เช่น ระบบศักดินา การ
ที่ไม่อาจแยกทหารออกจากพลเรือน ทำให้เกิดความสับสนในระบบข้าราชการ
พลเรือน

๔. ปัญหาความมั่นคงแห่งราชบัลลังก์ เนื่องจากอัครมหาเสนาบดีและเสนาบดี
ทั้งหลายมีอำนาจเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ บรรดาข้าราชการต่างก็หวังพึ่งเสนาบดีมากกว่า
พระมหากษัตริย์

พระองค์จึงทรงปฏิรูประบบการปกครองประเทศ และระบบบริหารราชการ
เสียใหม่ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว และเพื่อพัฒนาประเทศให้มั่นคงสมบูรณ์
และเข้มแข็งเสมอด้วยประเทศตะวันตก ประกอบกับราชการที่มีอยู่ในขณะนั้นมี
ปริมาณงานเกินกว่าอัครมหาเสนาบดีทั้ง ๒ และเสนาบดีทั้ง ๔ ซึ่งได้แบ่งไว้แต่เดิมจะ
รับได้ จึงเพิ่มตำแหน่งเสนาบดี และกรม (มีฐานะเท่ากระทรวงในปัจจุบัน)

ขึ้นให้เหมาะสมแก่ราชการในขณะนั้น และได้ทรงตั้งกรมต่าง ๆ ขึ้น รวมทั้งที่มีอยู่เดิม เป็น ๑๒ กรม คือ

๑.- กรมมหาดไทย สำหรับบังคับบัญชาหัวเมืองฝ่ายเหนือ และเมืองลาว
ประเทศราช

๒. กรมพระกลาโหม สำหรับบังคับบัญชาหัวเมืองบั้งไฟด้ายตะวันตก ตะวันออก และเมืองมลายูประเทศราช

๓. กรมท่า เป็นกรมว่าการต่างประเทศอย่างเดียว ไม่ต้องว่าหัวเมือง

๔. กรมวัง ว่าการในพระราชวังและกรมซึ่งใกล้เคียง รับราชการใน
พระองค์พระเจ้าแผ่นดิน

๕. กรมเมือง ว่าการตำรวจและการบัญชาคน คือกรมสุรัสวดี และ
รักษาคณโฑ (ภายหลังเปลี่ยนเป็นกระทรวงนครบาล)

๖. กรมนา ว่าการเพาะปลูกการค้าขาย ป่าไม้ บ่อแร่ (กรมนี้
คือ กระทรวงเกษตรในปัจจุบัน)

๗. กรมพระคลัง ว่าการบรรดาภาษีอากรและเงินที่จะรับรองจ่ายในแผ่นดิน
คินหงสน

๘. กรมยุติธรรม รวมศาลให้ชำระความทั้ง แห่ง อาญา นคร
บาล อุทธรณ์ ทั่วประเทศ

๙. กรมยุทธานธิการ เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจตราจัดการในกรมทหารบก
ทหารเรือ และมีผู้บัญชาการทหารบก ทหารเรือต่างหากอีกตำแหน่งหนึ่ง

๑๐. กรมธรรมการ เป็นเจ้าหน้าที่บังคับบัญชากิจการที่เกี่ยวข้องกับพระ-
สงฆ์ และเป็นผู้บังคับการโรงเรียนและโรงพยาบาลทั่วทั้งพระราชอาณาเขต

๑๑. กรมโยธาธิการ เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจการก่อสร้าง ทำถนน ขุด
คลอง และการช่างทั่วไป ทั้งการไปรษณีย์โทรเลขและรถไฟ

๑๒. กรมมรุธาธิการ เป็นเจ้าหน้าที่รักษาพระราชลัญจกร รักษาพระ
ราชกำหนดกฎหมาย และหนังสือราชการทั้งปวง

๓. ถาม พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด และพระราชกฤษฎีกา คืออะไร ให้อธิบายอย่างละเอียด

ตอบ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด และพระราชกฤษฎีกา คือ กฎหมายซึ่งมีผลใช้บังคับเหมือนกัน แต่แตกต่างกันในลักษณะวิธีการออกกฎหมายดังกล่าว คือ

พระราชบัญญัติ เป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้นโดยคำแนะนำและยินยอมของฝ่ายนิติบัญญัติ ตามหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งถือว่าฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้บัญญัติกฎหมาย

พระราชกำหนด เป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้นโดยคำแนะนำของฝ่ายบริหาร ในเหตุฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความปลอดภัยสาธารณะหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะและไม่สามารถเรียกประชุมรัฐสภาได้ทันที หรือเมื่อกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นในระหว่างสภาผู้แทนถูกยุบ และแม้ในระหว่างสมัยประชุมสภาผู้แทน ถ้ามีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับการภาษีอากรหรือเงินตรา ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาโดยด่วนและลับเพื่อรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน ก็อาจตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับ ดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้

พระราชกฤษฎีกา เป็นกฎหมายที่พระมหากษัตริย์ทรงตราขึ้นโดยคำแนะนำของฝ่ายบริหาร มีลักษณะพิเศษคือ มีลักษณะรองจากพระราชบัญญัติ จะมีความขัดแย้งหรือแย้งกับพระราชบัญญัติ ไม่ได้ การที่จะออกพระราชกฤษฎีกานั้นจะออกก็ต่อเมื่อพระราชบัญญัตินั้นระบุไว้ว่าให้ออกพระราชกฤษฎีกาได้ และพระราชบัญญัตินั้นไม่ระบุข้อความหรือวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น ให้ฝ่ายบริหารปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ฝ่ายบริหารปฏิบัติงานได้อย่างสะดวก พระราชบัญญัติจึงเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารออกกฎหมายภายในขอบเขต และหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๆ แต่จะเกินหรือขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้

๔. ถาม ทบวงการเมืองที่มีฐานะเป็นกรมได้แก่อะไรบ้าง และทำหน้าที่งานด้านไหน ยกตัว
อย่างมา ๕ ทบวงการเมือง

ตอบ ทบวงการเมืองที่มีฐานะเป็นกรมได้แก่

๑. สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการ
ของสภาการศึกษาแห่งชาติ ดำเนินงานให้เป็นที่ไปตามมติของสภา ฯ และรวบรวม
ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการวางแผนและโครงการศึกษา พิจารณาปัญหาทาง
การศึกษาและวิจัยผลงานประจำปี วางโครงการหาทุนการศึกษา พิจารณางบประมาณ
ประจำปีของมหาวิทยาลัยประสานงานกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในการดำเนินการ
พิจารณา จัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกมหาวิทยาลัย คณะหรือแผนกวิชาในมหา
วิทยาลัย พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรในมหาวิทยาลัย และการดำเนินการ
สอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติยัง
ทำหน้าที่ดำเนินงานด้านธุรการให้แก่คณะกรรมการข้าราชการมหาวิทยาลัย ซึ่งทำ
หน้าที่ควบคุมการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับข้าราชการมหาวิทยาลัย

๒. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มีหน้าที่ดำเนินงานให้เป็นที่
ไปตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มติของคณะกรรมการพลเรือน
ในการนี้มีหน้าที่สำคัญ ๆ ตามทางปฏิบัติดังนี้

(๑) กำหนดนโยบาย มาตรฐานและระเบียบวิธีการในการบริหารข้าราชการ
การ เพื่อให้การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพ ประหยัด และมีการใช้อัตรากำลัง
เหมาะสม และเป็นประโยชน์มากที่สุด

(๒) ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารข้าราชการ
การ เพื่อเสนอแนะต่อรัฐบาล และดำเนินการแก้ปัญหาเหล่านั้น ตลอดจนเป็นผู้
นำในการแก้ปัญหาการบริหารข้าราชการพลเรือนด้านต่าง ๆ

(๓) รักษามาตรฐาน และระเบียบข้าราชการพลเรือน ดำเนินการพิจารณา
ออกกฎ ระเบียบ และกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง
 ตลอดจนการตรวจสอบการปฏิบัติของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ด้วยพลเรือนเพื่อให้เป็น
ไปตามกฎระเบียบ และมาตรฐานที่กำหนดไว้

(๔) ดำเนินการสรรหาและพัฒนาข้าราชการ ศึกษาและพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ เช่น จัดสอบชิงทุนเพื่อส่งนักเรียนและข้าราชการไปศึกษาตามสาขาวิชาที่ต้องการ จัดสอบรับบุคคลเข้ารับราชการ เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ กำหนดและรับรองหลักสูตรโรงเรียนสอนวิชาเฉพาะอย่างเพื่อเข้ารับราชการ และจัดฝึกอบรมข้าราชการเพื่อพัฒนาข้าราชการพลเรือนให้มีสมรรถภาพ และให้สามารถปฏิบัติราชการด้วยดีมีประสิทธิภาพ

(๕) ประกันความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ ดำเนินการพิจารณาวางระเบียบมาตรฐานเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องการลงโทษและพิจารณาดำเนินการให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ โดยพิจารณาจากการอุทธรณ์ การอุทธรณ์โทษ ตลอดจนตรวจสอบทัณฑ์ว่าการปฏิบัติของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการลงโทษอันไม่เหมาะสม

๓. สำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากร และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ เกี่ยวกับการตรวจสอบ การเก็บภาษีอากร ตรวจตรา ระงับและป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และการกระทำผิดอย่างอื่นเกี่ยวกับจัดเก็บและการเสียภาษีอากร รับการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าพนักงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรว่าได้กระทำไป โดยมีชอบหรือไม่ ศึกษาค้นคว้าระบบและวิธีการจัดเก็บภาษีอากรเพื่อให้เป็นไปโดยสมควรและเหมาะสม อำนวยความสะดวกและความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีอากร รวมทั้งหาทางแก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องในการจัดเก็บภาษีอากรทั้งฝ่ายผู้เสียภาษีอากร และฝ่ายเก็บภาษีอากร

๔. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าขาออก และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ ในเรื่องการค้าเนื้องานเกี่ยวกับการส่งเสริมสินค้าขาออก ตรวจสอบและควบคุมการ

ส่งเสริมสินค้าขาออก รวมถึงการแนะนำให้ ใช้มาตรการใด ๆ ในอันที่จะส่งเสริม
สินค้าขาออก หรือเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าที่จะส่งออกนอกประเทศ

๕. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม มี
หน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการ
อุตสาหกรรม และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการ
อุตสาหกรรมได้แก่ การออกบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประ
โยชน์ ในการได้รับขั้วเงินการเสียอากรขาเข้า ภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร ส่วน
ประกอบ และอุปกรณ์ที่ใช้ ในกิจการอุตสาหกรรม พิจารณายกเว้นภาษีเงินได้ใน
กรณีผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคลภายในเวลากำหนด ตรวจวิเคราะห์และประเมิน
ค่าขอรับการส่งเสริมในต้นเศรษฐกิจ ในกรณีริเริ่มกิจการเสียแพร่ชักชวนให้มีการ
ลงทุนเพื่ออุตสาหกรรมในประเทศเพิ่มมากขึ้น จัดพิมพ์และเผยแพร่เอกสารเกี่ยวกับ
การลงทุน วิจัยเพื่อกำหนดอุตสาหกรรมใหม่ที่ควรได้รับการส่งเสริม ศึกษาปัญหา
ความขาดแคลนของประเทศในด้านการสะสมทุน ศึกษาปัญหาการคุ้มครองอุตสาหกรรม
และให้คำแนะนำด้านวิชาการ ศึกษาข้อดีในด้านการเหมาะสมทางวิศ
กรรม ติดต่อบริษัทงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลง
ทุนประกอบอุตสาหกรรมในการนำเครื่องจักรอุปกรณ์ และผู้ชำนาญการชาวต่างประ
เทศเข้ามาในประเทศหรือตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลง
ทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

(ข้อสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ชั้นตรีเป็น
ชั้นโทวิชาความรู้ทั่วไป กรมไปรษณีย์โทรเลข พ.ศ. ๒๕๑๓)

ข้อ ๑ คำถาม ก. ผู้ที่จะเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือผู้บังคับบัญชาที่ตนสมควรจะยึดถือ
และปฏิบัติตามหลักธรรมอะไร ? อธิบาย

แนวคำตอบ ผู้ที่จะเป็นหัวหน้าครอบครัว หรือผู้บังคับบัญชาที่ตนสมควรจะยึดถือ
และปฏิบัติตามหลักธรรมที่สำคัญรวม ๓ ประการคือ พรหมวิหารธรรม อิทธิ
บาทธรรม และสังคหวัตถุธรรม ดังนี้คือ

พรหมวิหารธรรม คือธรรมที่เกี่ยวเนื่องตัวเองกับผู้อื่นได้แก่

๑. เมตตา ความมีไมตรีจิตคิดจะให้เขามีสุข ตรงกันข้ามกับความ
พยาบาทคือคิดปองร้าย

๒. กรุณา คิดเอ็นดูช่วยให้ผู้ประสบทุกข์ได้พ้นทุกข์ ตรงกันข้ามกับ
ความโหดร้าย เบียดเบียน

๓. มุทิตา คือมีความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี ตรงกันข้ามกับความริษยา

๔. อุเบกขา คือการวางตัวเป็นกลาง ไม่ลำเอียง

อิทธิบาทธรรม คือ ธรรมที่เกี่ยวเนื่องด้วยตนเองเป็นเหตุให้บรรลุ
ความสำเร็จ ได้แก่

๑. ฉันทะ สร้างสรรค์ความพอใจแก่เรื่องที่จะให้สำเร็จนั้น

๒. วิริยะ ใช้ความเพียรพยายามทำให้สำเร็จ ไม่เกียจคร้าน

๓. จิตตะ มุ่งให้ความสนใจแก่ได้จริงจังกับเรื่องที่กระทำนั้น

๔. วิมังสา มุ่งทำด้วยปัญญา ด้วยความรอบคอบ สอบสวนให้ทราบ

รายละเอียดและผลอันจะเกิดและจะได้รับจากการกระทำนั้น

สังคหวัตถุธรรม คือธรรมแห่งการสงเคราะห์กันและยึดเหนี่ยวน้ำใจ
กัน ได้แก่

๑. ทาน การให้ขันธ์
๒. ปิยวาจา การเจรจาไพเราะ อ่อนหวาน
๓. อัคคจริยา การประพฤติอันเป็นประโยชน์แก่กุลกัน
๔. สมานัตตา การวางตัวเป็นผู้สม่ำเสมอและทำด้วยของเราให้เข้ากับ

คนทั้งหลายได้

คำถาม ข. นายทองดี เดินไปพบนายมากำลังข้อมขึงขึง โดยใช้ลูกถ้วยบนเสาโทรเลข เป็นเข้า นายทองดีจึงเข้าไปห้ามปรามนายมา แต่นายมากลับต่าว่านายทองดี ต่าง ๆ นานา นายสินซึ่งเห็นเหตุการณ์ โดยตลอดได้กล่าวขันธ์ว่า นายมาเป็นคน ไม่มีวัฒนธรรม ท่านเห็นด้วยกับคำพูดของนายสินหรือไม่ อธิบาย

แนวคำตอบ ข้ำพเจ้าเห็นด้วยกับคำพูดของนายสิน ซึ่งกล่าวว่า นายมาเป็นคนไม่มี วัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรมคือลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามทางจิตใจ และทางวัตถุ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และความมีศีลธรรมอันดีของประชาชนได้แก่

๑. ศติธรรม คือ วัฒนธรรมเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต เช่นเรื่องศาสนา เป็นต้น

๒. เนติธรรม คือ วัฒนธรรมทางกฎหมาย ตลอดจนระเบียบประเพณี ซึ่งยอมรับนับถือปฏิบัติกันมา

๓. วัตถุธรรม คือ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแบบหรือวิธีประดิษฐ์ ในเรื่อง อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและเครื่องใช้ต่าง ๆ

๔. สหธรรม คือ วัฒนธรรมทางสังคม เช่น มารยาท และคุณธรรมที่ เกี่ยวข้องกับสังคมทุกชนิด

ดังนั้นการที่นายมาข้อมขึงขึงโดยใช้ลูกถ้วยบนเสาโทรเลข อันเป็น สวรรารณสมบัติและทรัพย์สินของทางราชการเป็นเข้านั้นจึงเป็นการผิดวัฒนธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับเนติธรรมและเป็นการทำลายสิ่งของอันมีประโยชน์ ข้อมเป็น

การฉีควัคซีนธรรมิในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ และเมื่อนายทองดีเข้าไปห้ามปราม นายมากกลับต่าว่านายทองดีอีก ซึ่งเป็นการฉีควัคซีนธรรมิในส่วนที่เกี่ยวกับ สหธรรมมอภักดิ์ ฉะนั้นนายมาจึงเป็นคนไม่มีฉีควัคซีนธรรมิ

๒. คำถาม การสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนจะต้องปฏิบัติอย่างไร นับตั้งแต่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน จนหมดหน้าที่ของคณะกรรมการ

แนวคำตอบ

การสอบสวนกรณีข้าราชการพลเรือนกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนจะต้องปฏิบัติ นับแต่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน จนหมดหน้าที่ของคณะกรรมการคือ ต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานหลัก ๆ แล้วดำเนินการ ตามวิธีดังต่อไปนี้

๑. กรรมการผู้ใดมีเหตุอันต้องถูกคัดค้านได้ ให้รายงานผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการ

๒. การสอบสวนปากคำบุคคล ต้องมีกรรมการนั่งสอบสวนอย่างน้อย ๒ คน จึงจะครบองค์คณะ

๓. การประชุมปรึกษาต้องมีประธานกรรมการและกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวน แต่ไม่น้อยกว่า ๓ คน จึงจะเป็นองค์คณะ

๔. ความเห็นของคณะกรรมการถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียง เท่ากันให้ประธานกรรมการออกเสียงเพิ่มขึ้นเป็นเสียงขาด

๕. คณะกรรมการสอบสวน มีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่ สามารถจะทำได้ เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ ใช้ต้นฉบับหรือสำเนาที่ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบหรือประธานกรรมการรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้อง

๖. การสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจง แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ ได้ภายในเวลาอันสมควร

๗. การข่มขู่กับข้อกล่าวหา อาจให้ถ้อยคำหรือทำคำข่มขู่เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

๘. ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ข่มขู่กับข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนไปโดยไม่ต้องสอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องบันทึกเหตุขึ้นไว้ในสำนวน

๙. ถ้าพยานไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำ หรือเรียกตัวพยานไม่ได้ภายในกำหนดเวลาอันสมควร คณะกรรมการจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุไว้ในสำนวน เว้นแต่มีเหตุผลสมควรที่พยานไม่สามารถมาได้หรือไม่ตั้งพยานมาก่อนสอบสวนพยานสิ้นสุดคดีก่อนต้นได้

๑๐. ส่งประเด็นไปสอบสวนพยานบุคคลซึ่งอยู่ต่างท้องที่ก็ได้

๑๑. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานให้บันทึกถ้อยคำเป็นหนังสืออ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง และให้ลงลายมือชื่อไว้ และกรรมการผู้นั่งสอบสวนทุกคนต้องลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกเหตุไว้

๑๒. ในการสอบสวนห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าฟังการสอบสวน เว้นแต่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกสอบสวน ซึ่งตำแหน่งเหนือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลที่คณะกรรมการเรียกตัวมาเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน

๑๓. เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว คณะกรรมการต้องประชุมปรึกษาทำรายงานการสอบสวนสรุปข้อเท็จจริงและลงความเห็น ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยฐานใด ในมาตราใด และควรลงโทษสถานใดหรือไม่เสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พร้อมทั้งสำนวน กรรมการคนใดจะทำความเห็นแย้งติดไว้กับสำนวนก็ได้

๑๔. ผู้ส่งแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอสำนวน พร้อมทั้งความเห็นต่อไป
ตามลำดับ ผู้มีอำนาจพิจารณาการลงโทษ อาจให้คณะกรรมการสอบสวนทำ
การสอบสวนเพิ่มเติมได้

๑๕. กรณีที่มีคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดซึ่งขาดเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา
คนใด ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำพิพากษาให้ความ
ประจักษ์ชัดอยู่แล้ว จะฟังข้อเท็จจริงตามนั้น โดยไม่สอบสวนผู้ถูกกล่าวหา
และพยานก็ได้

๑๖. การสอบสวนนั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็วอย่างช้าไม่เกิน
๓๐ วัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะ
สอบสวนให้ทันการภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ก็ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง
แต่ละครั้งเป็นเวลาไม่เกินสัปดาห์วัน และต้องแสดงเหตุที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย
ทุกครั้ง แต่ถ้าขยายเวลาแล้วยังสอบสวนไม่แล้วเสร็จ การสอบสวนจะเป็นอันใช้
ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากนายกรัฐมนตรี หรือเจ้ากระทรวงซึ่งข้าราชการผู้ถูก
สอบสวนสังกัดอยู่ จึงจะหมดหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

(รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ โปรดศึกษาเพิ่มเติมจากกฎ ก.พ. ฉบับที่

๖๐ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ว่าด้วยการสอบสวน)

๓. คำถาม

จงอธิบายหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการตราพระราชบัญญัตินับตั้งแต่การเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติจนถึงประกาศใช้เป็นกฎหมาย

แนวคำตอบ

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตราพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญฉบับต่างๆ ที่
เคยใช้มาได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตราพระราชบัญญัติไว้แตกต่างกัน
กันในรายละเอียด แต่โดยหลักการทั่วไปแล้วคงเหมือนๆ กันดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอต่อสภาได้ โดยคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภา
นิติบัญญัติจำนวนหนึ่งรับรอง ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี หรือร่าง
พระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนให้เสนอต่อสภาผู้แทน ร่างพระราชบัญญัติ
ของสมาชิกวุฒิสภาให้เสนอต่อวุฒิสภา เมื่อสภาผู้แทนหรือวุฒิสภาได้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัตินั้นและลงมติให้ใช้ได้แล้ว ให้สภาผู้แทนหรือวุฒิสภาเสนอร่าง

พระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนแล้วแต่กรณี ซึ่งวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อีกสภาหนึ่งเสนอมานั้นให้เสร็จภายในเวลาอันกำหนด และถ้าวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนไม่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้เสร็จภายในกำหนดเวลา ก็ให้ถือว่าวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนหรือวุฒิสภาที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นมา ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนเสนอมาก็ให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ก่อน และส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทน ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาเสนอมาก็ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นตกไป ถ้าแก้ไขเพิ่มเติมก็ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทน หรือวุฒิสภาที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นมาแล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นว่านี้ให้สภาทั้งสองแต่งตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น แล้วให้กรรมการร่วมกันนั้นรายงาน และเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้วต่อสภาทั้งสองถ้าสภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วย ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทน ก็ให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ก่อน ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติของวุฒิสภา ก็ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นตกไป ร่างพระราชบัญญัติที่ยับยั้งไว้นั้น เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้แล้ว สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนลงมติยืนยันร่างเดิม หรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาคับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว และถ้าร่างพระราชบัญญัติที่ยับยั้งไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราช

บัญญัติขึ้นขึ้นพิจารณาใหม่ ใต้พื้นที่ และถ้าสภาผู้แทน ลงมติขึ้นขึ้นร่างเดิม หรือร่างที่คณะ กรรมการ ร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งจำนวน สมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้วให้นายกรัฐมนตรี นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเมื่อ พระมหากษัตริย์ ทรงลง พระปรมาภิไธย และเมื่อได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัติใด พระมหากษัตริย์ ไม่ทรงเห็นชอบด้วย และพระราช ทาน คืนมายัง สภานิติบัญญัติ หรือมิได้พระราชทานคืนมาภายในเวลาอันกำหนด สภานิติบัญญัติจะต้องปรึกษาร่างพระราชบัญญัตินั้นใหม่ ถ้าสภานิติบัญญัติลงมติขึ้นขึ้นตามเดิม ด้วยคะแนนเสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภานิติบัญญัติแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ พระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธย พระราชทานลงมาภายในเวลาอัน กำหนด ก็ให้นายกรัฐมนตรีนำพระราชบัญญัตินั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษา ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ เสมือนหนึ่งว่าพระมหากษัตริย์ ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว

อนึ่งโดยที่ขณะนี้อยู่ในภาวะปฏิวัติ และได้มีประกาศคณะปฏิวัติยกเลิก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้วและยัง ไม่มีการประกาศ ใช้ธรรมนูญการปกครอง หรือรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายแม่บทในการ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตราพระราชบัญญัตินับตั้งแต่การเสนอร่าง พระราชบัญญัติจนถึงประกาศใช้เป็นกฎหมาย ดังนั้นจึงไม่มีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตราพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้วข้างต้น การออกกฎหมายหรือการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย จะทำได้ในรูปประกาศของคณะปฏิวัติ

การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในที่ส้นะของท่านเห็นว่าเป็น ประโยชน์ต่อการปกครองประเทศอย่างไร หรือไม่ อธิบายมาให้เข้าใจ

แนวคำตอบ ในทัศนะของข้าพเจ้าเห็นว่าการจัดระเบียบบริหารการส่วนภูมิภาคเป็นประโยชน์ต่อการปกครองประเทศ ดังนี้คือ

๑. การใช้หลักการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นก้าวแรกที่จะนำไปสู่การกระจายอำนาจการปกครอง กล่าวคือ เมื่อได้มอบหน้าที่ในการจัดทำกิจกรรมให้ผู้แทนของส่วนกลางในท้องที่ต่าง ๆ วินิจฉัย ดำเนินการได้เองแล้ว ก็เท่ากับเป็นการมอบหน้าที่เกี่ยวกับกิจการเฉพาะท้องถิ่นให้จัดทำไปเอง และถ้าจะเปลี่ยนระเบียบการปกครองส่วนภูมิภาคเป็นระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักกระจายอำนาจก็ย่อมทำได้ง่าย

๒. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคเป็นการแบ่งเบาภาระงานจากส่วนกลาง และทำให้การดำเนินการสนองความต้องการของประชาชนในท้องที่ให้สำเร็จลุล่วงไปรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะกิจการบางอย่าง เจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคมีอำนาจที่จะวินิจฉัยได้เองไม่ต้องเสนอคำสั่งขออนุมัติจากส่วนกลางเสียก่อน

๓. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ยังมีประโยชน์สำหรับราษฎรที่หย่อนความรู้ความสามารถในทางการปกครอง ถ้ากระจายอำนาจปกครองโดยมอบให้ราษฎรปกครองตัวเองแล้ว อาจจะทำให้เกิดผลร้ายมากกว่าผลดีเพราะขาดความรู้ความสามารถ และอาจทำให้เกิดความสับสนสับสนในการใช้จ่ายเงินงบประมาณโดยไม่ได้ประโยชน์คุ้มค่า

๔. การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคยังเป็นการทำให้มีเอกภาพในทางการปกครองและการบังคับบัญชาพนักงานของรัฐบาลในส่วนกลางอีกด้วย กล่าวคือ พนักงานของรัฐบาลยังต้องรับนโยบายในการปฏิบัติราชการและอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาจากส่วนกลางอีกด้วย ซึ่งทำให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะอยู่ภายใต้ระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เหมือนกัน ไม่มีการลักลั่นกันทางปฏิบัติแต่อย่างใด

ปัญหาระเบียบข้าราชการพลเรือน

เสริมสุข โกวิทวานิช

นักิกรเอก กองวินัยและนักิการ

ชัฒรงก์ ละออหวล

นักิวิเคราะห์งานบุคคลโท

กองค้ำแห่งและอัคราเงินเคือน

ชนะ อินสว่าง

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองวินัยและนักิการ

อิทธิชัย เสือวรรณศรี

นักิวิเคราะห์งานบุคคลโท

กองค้ำแห่งและอัคราเงินเคือน

สํานักงาน ก. พ.

ตอบสมาชิกโบราณ

ถาม (๑)

ตามที่วารสารฉบับเดือนมิถุนายน ๒๕๑๔ ตอบปัญหาของคุณหมอมมาลา พักตร์พันธ์านนท์ เรื่องการเลือนเงินเคือนของข้าราชการที่ลาไปศึกษา สรุปว่า ในการลาไปศึกษาทั้งในประเทศ นอกประเทศ จะเลือนเงินเคือนไม่ได้ โดย ถือว่าศึกษาไม่ใช่นักิที่ในราชการโดยตรง ไม่มีผลการปฏิบัติงานในปีความดี ความชอบนั้น และจะไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ต้องปฏิบัติงานแทนนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า ในทางปฏิบัติ ก็ยังจะคงมีปัญหาเหลือมล้ำค้ำสูงกันต่อไปอีก ที่การตีความว่า อย่างไรเป็นการศึกษา อย่างไรเป็นการฝึกอบรม เช่นการที่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ๋ เข้าเรียน ว.ป.อ. คงได้เลือนเงินเคือนทั้งๆ ที่มีหลักสูตร ๑ ปี แต่เรียนเพียงภาค เข้า ถ้าไม่ถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการแล้วไซ้ เหตุไฉนในการไปคู้งานจึง จ่ายค้ำเบี่ยเลียงพาหนะให้ หากการเรียน ว.ป.อ. ถือเป็นเกณฑ์เลือนเงินเคือน เพราะเรียนถึง ๑ ปี ปัญหาว่าการสมันานักิบริหารซึ่งมีหลักสูตร ๓ สัปดาห์จะ จะต้องงคการเลือนเงินเคือนหรือไม่ จะใช้อะไรเป็นเครื่องค้ำหนด หากใช้ เวลาสั้นยาวค้ำหนดก็จะเป็นปัญหาอีกกับหลักสูตรอีกหลายอย่าง ความเห็นของ

ข้าพเจ้าจึงเทียบเคียงได้กับที่วารสารข้าราชการเคยตอบสมาชิก เรื่องการสอบเลื่อนขั้นมานานมาแล้วว่า การสอบเลื่อนขั้น หากเป็นการสอบแข่งขัน ซึ่งเปิดรับบุคคลภายนอกและต้องบรรจุตามลำดับที่แล้ว ไม่ถือว่าการเดินทางไปสอบแข่งขันเป็นการไปราชการ แต่หากเป็นการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้น เพื่อให้ส่วนราชการได้มีคนที่มีความรู้ความสามารถเข้าปฏิบัติราชการ ถือว่าการไปสอบเป็นการไปราชการ ข้าพเจ้าถือว่าการศึกษา การฝึกอบรมเป็นเหตุให้ทางราชการได้คนดีไปปฏิบัติงาน เช่นการเรียน ว.ป.อ. การสัมมนาการบริหาร การอบรมลูกเสือ ฯลฯ ก็เพื่อให้ราชการได้ผลดีขึ้น ก็เป็นการปฏิบัติราชการ การไปศึกษาทั้งในและนอกประเทศ ก็เป็นการปฏิบัติราชการเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในกรณีที่ กรมอนามัยส่งข้าราชการไปเรียนวิชาสาธารณสุขศาสตร์นั้น เรื่องเดิมมีว่า ก่อนนี้ คณะสาธารณสุขศาสตร์สอนเฉพาะหลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิตเท่านั้น เจ้าหน้าที่กรมอนามัยนั้นจะถูกส่งไปฝึกให้ความรู้เพิ่มเติมที่ศูนย์ฝึกและอบรมชลบุรี ต่อมาเห็นว่าทางคณะสาธารณสุขศาสตร์มีอาจารย์และอุปกรณ์ที่อยู่แล้ว จึงเปลี่ยนแผนจากการส่งไปฝึกที่ชลบุรี เป็นเข้าศึกษาที่คณะสาธารณสุขศาสตร์แทน ดังนั้น ถ้าอยู่ในรูปเดิม จะเห็นว่าการส่งไปชลบุรี เลื่อนเงินเดือนได้ เมื่อมาเรียนที่คณะสาธารณสุขศาสตร์ เลื่อนเงินเดือนไม่ได้ ที่ได้ไปแล้วถือว่าเป็นทาน ก็จะกระไรอยู่ และถ้าเช่นนั้น การอบรมหัวหน้าธุรการของกระทรวงสาธารณสุขที่ดำเนินการร่วมกับ ก.พ. จะเลื่อนเงินเดือนได้หรือไม่ เพราะมาอบรมกันนาน ผู้อื่นต้องทำงานแทน ผลงานระหว่างที่อบรมนั้นไม่มี แต่มีโอกาที่จะกลับไปปฏิบัติงานด้วยคุณภาพที่ดีกว่าเดิม และหากจะเทียบกับฝ่ายทหารผู้ที่เข้าศึกษาโรงเรียนเหล่า โรงเรียนเสนาธิการ หรือผู้จบจากโรงเรียนนายเรืออากาศแล้วกลับไปศึกษาการบิน เป็นศิษย์การบินใหม่ก็เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างศึกษา แต่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนทั้งสิ้น ข้าพเจ้าจึง

เห็นว่า ระเบียบกระทรวงการคลังที่ไม่อนุญาตให้ข้าราชการที่ไปศึกษาโดยไม่ใช้ทางราชการจัดส่ง ได้รับเงินเดือนนั้น มีเจตนาจะสนับสนุนการศึกษาเพิ่มเติมของข้าราชการที่ไปศึกษาตามความต้องการของทางราชการโดยให้ได้รับทั้งเงินเดือน และการเลื่อนเงินเดือน ส่วนผู้ที่ไปศึกษาไม่ตรงกับความต้องการของทางราชการเช่นตำแหน่งหน้าที่ทางช่าง แต่ขอลาไปศึกษาวิชากฎหมายที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็ไม่อยู่ในข่ายที่จะสนับสนุน ทางราชการจึงไม่ส่งไปเรียน ก็ไม่ได้รับประโยชน์จากระเบียบนี้

ตอบ

สำหรับปัญหาว่า กรณีใดเป็นการศึกษา" กรณีใดเป็นการฝึกอบรม ระเบียบคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการให้" ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ ให้คำนิยามไว้ดังนี้

"ศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยกรนั้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และการฝึกอบรมหรือการปฏิบัติงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

"ฝึกอบรม" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการทำงาน โดยไม่มีการรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพตามกฎหมาย ก.พ. ว่าด้วยกรนั้น และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และฝึกอบรม หรือการปฏิบัติงานนั้นด้วย

เห็นได้ว่า ข้อแตกต่างระหว่างการศึกษาและการฝึกอบรม อยู่ที่การ
ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่อาจตราค่าได้ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการ
บรรจุผู้ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพนั่นเอง ฉะนั้น การเข้าศึกษา
ที่ ว.ป.อ. ก็คือ การเข้าร่วมสมานานักบริหารกิต หรือการเข้ารับการอบรมหัวหน้า
แผนกธุรการของกระทรวงสาธารณสุขก็ไม่อาจถือว่าเป็นการ "ศึกษา" ตาม
ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เพราะไม่ได้รับปริญญาหรือประกาศนียบัตร
วิชาชีพอันจะนำมาตราค่าได้

สำหรับความเห็นของท่านที่ว่า การไปศึกษาทั้งในและนอกประเทศ
หรือการไปฝึกอบรมก็เป็นการปฏิบัติราชการ จึงควรได้เงินเดือนนั้น ผู้
ตอบปัญหาขอยืนยันความเห็นเดิมว่า ฉะนั้นเวลาศึกษามาพิจารณาความดีความ
ชอบเพื่อเลื่อนเงินเดือนไม่ได้ ด้วยเหตุผลที่ไต่กล่าวแล้ว และในการตอบปัญหา
ของคุณหอมมาลา พักตร์พินฐานนท์ ผู้ตอบได้อ้างคำพังเพยภาษาลาตินว่า
Errarum humanum est สำหรับส่วนราชการที่ได้ส่งเงินเดือนให้แก่ผู้ไป
ศึกษาไปแล้ว หากจะยังให้ส่วนราชการดังกล่าวส่งเงินเดือนในกรณีเช่น
นี้อีก ผู้ตอบปัญหาเกรงว่า จะเข้าข่ายวรรคหลังของคำพังเพยที่ว่า *Persevrcre
est diabolicum*

อย่างไรก็ดี แม้หลักการของ ก.พ. เกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน
ผู้ไปศึกษาจะชอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนและเหตุผลก็
ตามอาจเกิดปัญหาเรื่องข้าราชการที่ได้รับเงินสูงอยู่แล้ว หรือจะได้รับการ
พิจารณาคุณวุฒิต่ำกว่าอัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่ก่อนไปศึกษา ไม่ประสงค์จะไป
ศึกษาเพิ่มเติม เพราะจะไม่ได้รับผลตอบแทน คือได้รับเงินเดือนหรือได้เลื่อน
ตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งอาจทำให้เกิดผลเสียแก่โครงการต่าง ๆ ของทางราชการที่
จำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูงได้ จึงน่าจะต้อหาทางแก้ไขปัญหา
โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ซึ่งหากยึดถือหลักว่า การเลื่อนเงินเดือนคือการตอบแทนความ
ดีความชอบที่ได้กระทำมาแล้ว ก็น่าจะต้อรขอให้ประจักษ์ผลแห่งการทำงานว่า
ความรู้ ความชำนาญที่ได้รับมานั้นเป็นประโยชน์แก่ราชการ จึงจะบำเหน็จ

ความชอบ จะเป็นการให้เลื่อนเงินเดือน ๒ ชั้นหรือ ๓ ชั้น ก็แล้วแต่ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชา ทั้งนี้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๒๗๙ (พ.ศ. ๒๕๐๔) จริงอยู่ การเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษถูกจำกัดโดยโควตา แต่มติคณะรัฐมนตรี ปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๕๕ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๑๔ ที่ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาเลื่อนเงินเดือน นำเงินที่ไม่ได้ใช้เลื่อนเงินเดือนข้าราชการซึ่งอาจเลื่อนได้ตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการเลื่อนอันดับเงินเดือน และการเลื่อนเงินเดือนไปเลื่อนให้ข้าราชการในกลุ่มอัตราส่วนเดียวกันเพิ่มขึ้นได้ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ ก็เป็นทางแก้ปัญหาไว้วิธีหนึ่งแล้ว แต่ผู้ตอบปัญหาเห็นว่าถ้าจะให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เรื่องน่าจะได้มีการยกเว้นไม่ต้องอยู่ในโควตา จนกว่าจะได้รับเงินเดือนในชั้น อันดับ หรือชั้นที่ควรจะได้รับหากอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ทั้งนี้ เพื่อให้เหล่าหลังเพื่อนร่วมงานที่มีได้ไปศึกษา ซึ่งเรื่องการเลื่อนเงินเดือนข้าราชการเกินกว่า ๑ ชั้นโดยไม่ต้องอยู่ในโควตา การเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษนี้ คณะรัฐมนตรีเคยอนุมัติแล้วสำหรับข้าราชการกระทรวงกลาโหม และข้าราชการที่ปฏิบัติงาน ในการปราบปรามผู้ก่อการร้าย ปรากฏตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีที่ ๐๔๐๑/ว. ๗๐ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๑๑ อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนของข้อเสนอแนะอยู่ที่ว่า ผู้บังคับบัญชาอาจฉวยโอกาสสั่งเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ ให้แก่ข้าราชการของตนโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าผลงานของข้าราชการผู้นั้นจะอยู่ในเกณฑ์ใดเลื่อนเงินเดือนเกินว่าหนึ่งชั้นหรือไม่ก็ตาม ซึ่งอันที่จริงแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องของตัวผู้บังคับบัญชามากกว่า หากได้เกี่ยวข้องกับหลักการแต่อย่างใดไม่

ส่วนเรื่องการเลื่อนเงินเดือนผู้ไปฝึกอบรมนั้น ขอเรียนเพียงสั้น ๆ ว่า ตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ ยังไม่มีการตราค่าใบรับรองการฝึกอบรม ฉะนั้น เพื่อความเป็นธรรม ก็น่าจะให้ผู้ไปฝึกอบรมได้เลื่อนเงินเดือนอีกประการหนึ่ง ตามระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม

และคุณา ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ การจะอนุมัติให้ข้าราชการผู้ใดไป
ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศไม่ว่าด้วยทุนประเภทใด จะต้องพิจารณาความจำเป็น
และความต้องการของทางราชการที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในสาขา
วิชาและระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนดให้กลับมาปฏิบัติอยู่แล้ว จึง
น่าจะให้เลื่อนเงินเดือนได้ตามปกติ

ถาม (๒)

ปัญหาในเรื่องการสอบเลื่อนชั้นข้าราชการ โดยที่ก่อนใช้พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ข้าราชการเลื่อนชั้นได้โดยไม่ต้องสอบ แต่
ขณะนั้นทางมหาดไทยมีการสอบเลื่อนชั้นกันอยู่ จึงได้รับเอาระบบการสอบคัดเลือก
เพื่อเลื่อนชั้นเข้ามาใช้ แต่โดยที่การสอบเลื่อนชั้นเป็นชั้นโทและชั้นเอกนั้น
ไม่ต้องให้ข้าราชการทดลองปฏิบัติราชการ แต่ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาจากผู้มี
ความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ได้บรรจุก่อนโดยไม่ต้องคำนึงถึงลำดับ
ที่ของการสอบเช่นเดียวกับการสอบแข่งขัน โดยอธิบายว่า การสอบเลื่อนชั้นก็
เหมือนกับได้ประกาศนียบัตรหรือวุฒิอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำให้สามารถเลื่อนชั้น
สูงขึ้นได้ ข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า การสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นนี้ ไม่น่าจะมี
การยกเลิกบัญชีการสอบเมื่อมีการประกาศสอบใหม่ เพราะเมื่อมีผู้สอบได้แล้ว
แสดงว่ามีความรู้พอที่จะเลื่อนชั้นได้แล้ว ทำไมจะต้องให้ไปสอบครั้งใหม่ด้วย
เล่าในเมื่อมิได้ลำดับที่ในการสอบคัดเลือกเป็นสำคัญในการบรรจุ การยกเลิก
บัญชีเก่าเมื่อมีการสอบใหม่ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการสอบเป็นอย่างมาก
และในทางปฏิบัตินั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการสอบคัดเลือกนั้นส่วนใหญ่เป็นการสอบ
ปล่อยกัน มิได้มีความเข้มงวดกันจริงจัง จึงขอเสนอว่า น่าจะยกเลิกการบังคับ
ให้มีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นได้แล้ว แต่ส่วนราชการใดประสงค์จะสอบก็
ให้ดำเนินการได้ แต่ถ้าไม่อาจยกเลิกการสอบเลื่อนชั้นได้ ก็เห็นควรให้มีการ
สอบแล้วไม่ต้องยกเลิกบัญชีการสอบเก่าแม้จะมีการสอบใหม่ โดยให้ผู้ที่สอบได้
และชั้นบัญชี ว่างมีสิทธิได้รับการบรรจุโดยไม่ต้องสอบใหม่ ส่วนการจะบรรจุหรือไม่
นั้น ก็ยอมแล้วแต่ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจบรรจุอยู่แล้ว

ตอบ

สำหรับความเห็นที่ว่า ควรจะยกเลิกการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นโตแล้วนั้น เห็นว่าการที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับปัจจุบันกำหนดหลัก การดังกล่าวไว้ก็คงเนื่องมาจากผลเสียของระบบการคัดเลือกที่เคยมีมาก่อน และ การสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้นก็น่าจะเป็นหลักการที่ดี เพราะเป็นทางเดินสายกลาง อยู่แล้ว กล่าวคือ กฎหมายให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถซึ่งอาจทราบได้โดย ผลการสอบแต่ก็เปิดโอกาสให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเรื่องอาวุโสและความประ- พุทธิได้ด้วย ส่วนข้อสังเกตของท่านที่ว่า การสอบคัดเลือกส่วนใหญ่เป็นการ สอบปล่อยกัน มิได้มีความเข้มงวดกันจริงจังนั้น เห็นว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับทัศน คติของผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการที่มีได้ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ในเรื่องนั้นมากกว่า หากได้เกี่ยวกับความไม่เหมาะสมของหลักการแต่อย่างใดไม่

สำหรับความเห็นที่ว่า หากเห็นควรให้มีการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนชั้น คั้งเดิม ก็ไม่ต้องยกเลิกบัญชีการสอบเก่าแม้จะมีการสอบใหม่นั้น เห็นว่าหากผู้ บังคับบัญชาประสงค์จะเลื่อนชั้นผู้ที่สอบคัดเลือกได้ทั้งชั้นบัญชีไว้แล้ว ก็ไม่มี ความจำเป็นอันใดที่จะเปิดสอบใหม่ น่าจะส่งเลื่อนชั้นไปได้เลย การที่ผู้บังคับ บัญชาเปิดสอบใหม่ในตำแหน่งเดียวกันนั้นอีก ย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า ผู้บังคับ บัญชาไม่ประสงค์จะเลื่อนชั้นผู้ที่ชั้นบัญชีไว้แล้ว ฉะนั้นบัญชีเก่าจึงควรยกเลิก

อนึ่ง ผู้ตอบปัญหามีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ตราบิตที่ส่วนราชการยัง ไม่ใช้ระบบจำแนกตำแหน่ง ซึ่งจะทำให้ข้าราชการมีทางได้เลื่อนตำแหน่งใน สายงานของตน ข้าราชการที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปรับอัตราเงินเดือนให้ เป็น ชั้นสูงขึ้นเนื่องจากปริมาณและคุณภาพของงานในตำแหน่งยังไม่สูงพอ จำต้อง หาทางออกโดยการไปสมัครสอบคัดเลือก เพื่อเลื่อนชั้นในตำแหน่งอื่นที่มีใช้สาย งานของตน กรณีเช่นนี้หากการสอบยังใช้ได้ตลอดไป แม้จะมีการเปิดสอบใหม่ แล้วก็ตาม เราจะทราบได้อย่างไรว่า ผู้ที่ชั้นบัญชีไว้แล้วนั้น ยังจะมีความรู้ ความสามารถพอที่ปฏิบัติงาน ในตำแหน่งที่ตนสอบได้ในเมื่อกาลเวลาได้ล่วงไป แล้วนาน ๆ ฉะนั้นเมื่อมีการเปิดสอบใหม่แล้วบัญชีการสอบคราวก่อนจึงควร ยกเลิก

ปัญหาเกี่ยวกับงานคลัง

ผู้ตอบ จาก กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง :

วิเชียร	ไม้เรียง	รองอธิบดี	เฉลิมชัย	วสันนท์	นิติกรพิเศษ	
สนิท	เกษะศิริ	เลขานุการกรม	ปรีชา	สุวรรณทัต	นิติกรโท	กองระบบบัญชี และการคลัง
		วิรัช สุวรรณทัต	นิติกรโท	กองบำเหน็จบำนาญ		

ตอบสมาชิกเลขที่ ๑๓๑/๒๕๑๔

ถาม (๑) ก. มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอเมืองลำปาง เริ่มรับราชการที่อำเภอแม่พริก ต่อมาได้ย้ายมาอยู่สำนักงานจังหวัด (ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองลำปาง) ก. จะมีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้หรือไม่

ตอบ ถ้าที่อำเภอเมืองลำปางมีเคหะสถานของตนเอง หรือของบิดา มารดาหรือบุตร หรือสามีภรรยาที่พออาศัยอยู่รวมกันได้ ก็ไม่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน

ถาม (๒) ข. ได้รับแต่งตั้งเป็นชั้นตรี กรมได้บรรจุแต่งตั้งและส่งตัวไปจังหวัดลำปาง และให้ปฏิบัติงานที่สำนักงานจังหวัดมีกำหนด ๔๕ วัน แล้วจึงให้ส่งตัวไปประจำอำเภอวังเหนือตามที่ ได้รับแต่งตั้ง ข. จะมีสิทธิเบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักได้หรือไม่

ตอบ ในระหว่างปฏิบัติงาน ตามคำถามไม่ปรากฏว่า การปฏิบัติงานใครเป็นผู้จัด เพราะถ้าการปฏิบัติงานเป็นเรื่องที่ส่วนราชการอื่นได้จัดขึ้น ผู้ปฏิบัติงานก็ไม่อยู่ในข่ายที่จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ ตามนัยหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค. ๐๕๐๒/๑๔๗๐๑ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๑๔

ตอบสมาชิกจังหวัดพรรณคร

ถาม ความสัญญาของข้าราชการที่ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ และแบบสัญญาค่าประกันข้อ ๔ มีข้อความเกี่ยวกับการผ่อนเวลาชำระหนี้ เมื่อมีข้อความเกี่ยวกับการผ่อนเวลาชำระหนี้เช่นนี้ จะขัดกับหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๓๙ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๒ ที่ไม่อนุมัติให้ข้าราชการที่ผิดสัญญาผ่อนชำระเงินคืนหรือไม่

ตอบ ไม่ขัดกันเลยครับ เพราะเป็นคนละกรณีกันตามมติสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค้างกล่าว ลงมติเด็ดขาดให้ข้าราชการที่ผิดสัญญาชำระเงินให้ครบถ้วนทันที โดยมิให้ผ่อนชำระเลย ฉะนั้น ปัจจุบัน ทางราชการจึงไม่อาจที่จะผ่อนชำระให้แก่ข้าราชการที่ผิดสัญญาได้

ส่วนข้อความเรื่องการผ่อนชำระที่ปรากฏอยู่ในแบบสัญญาค่าประกันข้อ ๔ นั้น กำหนดขึ้นไว้เพื่อคุ้มครองผู้ค้าประกันมิให้หลุดพ้นจากความรับผิดชอบ ตามกฎหมาย ถ้าเจ้าหนี้ยอมผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ในการชำระหนี้ ผู้ค้าประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ ฉะนั้น ข้อความตามสัญญาจึงหาขัดกับมติคณะรัฐมนตรีค้างกล่าวแต่อย่างใดไม่ แบบสัญญายังคงใช้ได้

ตอบสมาชิกจังหวัดเชียงใหม่

ถาม เวลาที่วุฒิสภาประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นเวลา ๗ ปี ๙ วันนั้น ข้าราชการไม่ว่าจะประจำปฏิบัติราชการอยู่ในจังหวัดใดก็ได้เวลาพักผ่อนเท่ากันหมดทุกคน เพราะประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ขอเรียนถามว่า เวลาที่วุฒิสภาค้างกล่าว ก่อน พ.ศ. ๒๕๐๑ มีมาแล้วกี่ครั้ง แต่ละครั้งได้เวลาพักผ่อนกี่วัน และได้เท่ากันหมดทุกคนหรือไม่

ตอบ ๑. มีมาก่อนแล้ว ๒ ครั้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔ และ พ.ศ. ๒๕๐๐
 ๒. เวลาที่วุฒิสภาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๔๙๔ ถึงวันที่ ๖ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นเวลา ๒ เดือน ๖ วัน เวลาที่วุฒิสภานั้นได้ เฉพาะ

ผู้ที่ประจำปฏิบัติราชการอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีเท่านั้น เพราะประกาศใช้กฎอัยการศึกเฉพาะสองจังหวัดเท่านั้น ผู้ที่รับราชการอยู่นอกพระนครและธนบุรี ไม่ได้เวลาที่อยู่ในกรณีนี้

๓. เวลาที่ควบคุมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๐๐ ถึงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๐๐ เป็นเวลา ๑๗ วัน ได้ทั่วราชอาณาจักร

เฉพาะจังหวัดพระนคร ธนบุรี นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร สุพรรณบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทองและชัยนาท รวม ๒๖ จังหวัด ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกต่อไปอีกจนถึงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๐๑ ถึง ๒๖ จังหวัดนี้จึงได้เวลาที่ควบคุม ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๐๐ ถึงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๐๑ เป็นเวลา ๓ เดือน ๒๓ วัน

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยพงษ์วัฒนา

290-292 นครเกษม พระนคร โทร. 213318 โทรเลขย่อ "พงษ์วัฒนา"

ตัวแทน พัดลม "ซันโย" "มิตซูบิชิ" "วี" โคมไฟฟ้าประดับทันสมัยของเยอรมัน
อุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องใช้ไฟฟ้าครบครัน ตู้เส้นตู้เหล็ก เก็บเอกสาร และตู้ลิ้นชักไม้เนื้อดี

THAI PHONG WATHANA

LIMITED PARTNERSHIP

290-292 NAKORNKASAM BANGKOK TEL. 213318

Cable Address: "Pong Watana"

Distributors for: "SANYO" "MITSUBISHI" and "V" Electric Fan, Lighting fitting,
Electric goods, Refrigerator steel office equipment and Venetian Blind.

กฎหมายและระเบียบใหม่

มีกฎหมายและระเบียบใหม่ที่น่าสนใจประกาศใช้ดังนี้

๑. การจัดตั้งสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
๒. การเดินทางไปต่างประเทศของข้าราชการ
๓. ยกฐานะโรงเรียนนาฏศิลป์เป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์
๔. การปฏิบัติราชการของนครหลวงกรุงเทพธนบุรี
๕. การจัดตั้งจังหวัดชัยโสธร
๖. การเดินทางไปศึกษาตุงานภายหลังการอบรมทางวิชาการ
๗. ประกาศของคณะปฏิวัติ

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง การจัดตั้งสถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล

ด้วยสภามหาวิทยาลัยมหิดล ในการประชุมปรึกษา ครั้งที่ ๗/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๑๔ ได้พิจารณาเห็นสมควรให้จัดตั้งสถาบันวิจัยประชากรและสังคมขึ้น และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสภาการศึกษาแห่งชาติ ในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๔ แล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และ ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๑๒ สำนักนายกรัฐมนตรี จึงขอประกาศจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยมหิดลเพิ่มเติม จากประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๔ ดังต่อไปนี้

๑๔. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

จอมพล ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๓๖ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๑๔

๕ ธันวาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การเดินทางไปต่างประเทศของข้าราชการ

เวียน ปลัดกระทรวง ทุกกระทรวง

เนื่องจากปรากฏว่ามีข้าราชการเดินทางไปต่างประเทศจำนวนมากมีทั้งขอลาออกไปเป็นการส่วนตัว และไปเป็นทางราชการ ซึ่งกระทรวงเจ้าสังกัดได้เสนอไปให้หัวหน้าคณะปฏิวัติพิจารณาสั่งการตามอำนาจของนายกรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจกล่าวได้เป็นไปโดยรวดเร็วและเรียบร้อย จึงขอแสดงความเข้าใจเพื่อถือเป็นทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. การลาไปต่างประเทศ ตาม “ระเบียบการลาของข้าราชการ พลเรือน และข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๐๐” ของสำนักนายกรัฐมนตรี ข้อ ๑๓ กำหนดไว้ว่า “ข้าราชการผู้ใดจะลาไปศึกษาต่างประเทศหรือลาไปต่างประเทศด้วยเหตุอื่น ๆ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาและเสนอใบลาตามลำดับชั้น จนถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควร

สำหรับการลาไปศึกษาวิชาต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามระเบียบการลาไปศึกษาต่างประเทศด้วย” และตามข้อ ๑๔ กำหนดไว้ว่า “การลาไปต่างประเทศไกลเคียงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจอนุญาตให้ลาได้ ๗ วัน และให้นายอำเภอมีอำนาจอนุญาตให้ลาได้ ๓ วัน

เป็นการลาจรรยาส่วนตัว ไม่เกี่ยวกับงบประมาณ กำหนดผู้มีอำนาจให้ลาไว้ชัดเจนแล้ว ถ้าเห็นว่าจำเป็นก็ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตไปได้

๒. การเดินทางไปราชการต่างประเทศไม่เกี่ยวกับงบประมาณ โดยเป็นการไปโดยทุนขององค์การหรือรัฐบาลต่างประเทศ ก็ไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติด้วยบุคคล แต่คณะรัฐมนตรีได้มอบอำนาจให้นายกรัฐมนตรีสั่งการไปได้เลย เรื่องเช่นนี้จึงต้องเสนอหัวหน้าคณะปฏิวัติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งการ

๓. การเดินทางไปต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้งบประมาณนี้ เดิมเจ้าของเรื่องเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี แต่คณะรัฐมนตรีได้มอบอำนาจให้นายกรัฐมนตรีสั่งการโดยวิธีปฏิบัติเดิม นายกรัฐมนตรี (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี) จะได้ส่งเรื่องให้สำนักงบประมาณพิจารณาเสียก่อน เมื่อสำนักงบประมาณพิจารณาแล้ว สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็นำเสนอนายกรัฐมนตรีสั่งการต่อไป เรื่องเช่นนี้ในขณะนี้ถ้าผ่านมาจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็หมายความว่า สำนักงบประมาณได้พิจารณาเรื่องการเงินแล้ว แต่ยังเป็นเรื่องที่ยังมิได้ติดต่อกับสำนักงบประมาณก็ให้เจ้าของเรื่องติดต่อกับสำนักงบประมาณให้เรียบร้อยเสียก่อนแล้วจึงเสนอมาเพื่อให้หัวหน้าคณะปฏิวัติสั่งการต่อไปแม้จะเป็นเงินจำนวนเล็กน้อยก็ตาม

๔. ไปราชการโดยเป็นตัวแทนรัฐบาลไปประชุมต่างประเทศ หรือไปประชุมสัมมนาของอนุมัติในหลักการและตัวบุคคลก่อน โดยให้เสนอไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีครั้งที่เคยปฏิบัติมาแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นเจ้าของเรื่องเสนอต่อหัวหน้าคณะปฏิวัติเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

๕. แม้เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้แล้ว คงให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหนังสือกองอำนาจการถ่ายพลเรือน กองบัญชาการคณะปฏิวัติ ถึงปลัดกระทรวง ทบวง กรม ที่ ๙/๒๕๔/๑๙ พ.ย. ๑๔ ข้อ ๔ ต่อไปตามเดิม

โดยที่ขณะนี้ เป็นระยะเวลาที่อยู่ในการดำเนินการของคณะปฏิวัติ ดังนั้นการที่ข้าราชการจะไปต่างประเทศไม่ว่ากรณีใด ๆ ถ้าไม่ใช่เรื่องจำเป็นก็ไม่ควรอนุญาต

ฉะนั้น จึงเรียนมาเพื่อทราบ และให้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ป. รุจิรวงศ์

(ประเสริฐ รุจิรวงศ์)

ผู้อำนวยการ กองอำนาจการถ่ายพลเรือน

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่องยกฐานะโรงเรียนนาฏศิลป์เป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาเห็นสมควรยกฐานะโรงเรียนนาฏศิลป์ สังกัดกองศิลปศึกษา กรมศิลปากร เป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ ฉะนั้น จึงให้โรงเรียนนาฏศิลป์เป็นวิทยาลัยนาฏศิลป์ สังกัดกองและกรมเดิม และให้เบ็ดการสอนถึงชั้นนาฏศิลป์ชั้นสูง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๔

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

(ลงชื่อ) สุกิจ นิมมานเหมินท์

(นายสุกิจ นิมมานเหมินท์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ควมมาก

ที่ มท ๐๓๑๐/๑๕๔๓๓

กระทรวงมหาดไทย

๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การปฏิบัติราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี

เรียน ผู้ว่าราชการนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี

ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ ได้กำหนดให้รวมจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีเป็นจังหวัดเดียวกันเรียกว่า นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี นั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรีในระยะเริ่มแรกดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกันจึงให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ซึ่งดำรงตำแหน่งต่างๆ ของจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีเดิมคงปฏิบัติงานของนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรีต่อไปตามอำนาจหน้าที่ ณ สถานที่และเขตอำนาจเดิมไปพลางก่อน

๒. คำว่า นครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี ให้เรียกโดยไม่มีคำว่าจังหวัดนำหน้าและตำแหน่งข้าราชการที่เกี่ยวกับราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี ก็ให้เรียกชื่อตำแหน่งโดยไม่ต้องมีคำว่าจังหวัดเช่นเดียวกัน เช่น "ปลัดนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี" หรือ "สรรพากรนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี" เป็นต้น

สำหรับสถานที่ทำการที่เรียกว่า ศาลากลางจังหวัดแต่เดิมนั้น ให้เรียกว่า ที่ทำการนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี แทน

๓. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหรือข้าราชการอื่น ซึ่งขณะนี้มีตัวบุคคลดำรงตำแหน่งอยู่ ๒ คนนั้น เมื่อต้องลงชื่อและระบุตำแหน่งควยให้ใส่คำว่า "ทำหน้าที่" ไว้หน้าตำแหน่งดังกล่าว ตัวอย่างเช่น นาย ก. ปลัดจังหวัดพระนครเดิมก็ให้ใช้ว่า นาย ก. ทำหน้าที่ปลัดนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี หรือ นาย ข. สรรพากรจังหวัดธนบุรีเดิม ก็ให้ใช้ว่า นาย ข. ทำหน้าที่สรรพากรนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี และตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการอื่นๆ ก็ให้ถือปฏิบัติในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ จนกว่ากระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดจะได้พิจารณาปรับปรุง ตัวบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้เหลือเพียงคนเดียว

๔. หนังสือราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรีให้ใช้อักษรย่อเลขที่ หนังสือออกว่า "กทรบ" เช่นซองแผนกปกครอง ใช้ ที่ กทรบ ๑๔/.....แผนกสรรพากร ใช้ ที่ กทรบ ๐๔/.....ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบงานสารบรรณ

๕. ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราตำแหน่งที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ในขณะนี้ กระทรวงมหาดไทยจะได้ติดต่อประสานงานกับ กระทรวงทบวงกรมเจ้าสังกัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมกับปริมาณและคุณภาพของงานต่อไป

สำหรับกรณีองค์การบริหารนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี และเทศบาลนครหลวงก็ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นโดยอนโลม

ทั้งนี้ ให้ดำเนินการโดยด่วน.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท. ๐๓๑๑/ว.๖๐๑

กระทรวงมหาดไทย

๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การปฏิบัติราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานคร
เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท. ๐๓๑๑/๑๕๔๓๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๑๔

เรื่อง การปฏิบัติราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานคร

ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ กำหนดให้รวมจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีเป็นจังหวัดเดียวกัน เรียกว่า นครหลวงกรุงเทพมหานคร นั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการของนครหลวงกรุงเทพมหานครในระยะเริ่มแรกดำเนินไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย และสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยจึงได้สั่งการให้นครหลวงกรุงเทพมหานครถือปฏิบัติแล้ว ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบเป็นการประสานงาน และถ้ากระทรวงมหาดไทยมีส่วนราชการเกี่ยวข้องอยู่ในนครหลวงกรุงเทพมหานคร ก็ขอได้โปรดพิจารณาดำเนินการ โดยเฉพาะเรื่องตัวบุคคลในตำแหน่งที่ซ้อนกันด้วย เช่น ใครควรเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง เป็นรอง หรือผู้ช่วย ฯลฯ ต่อไปด้วย.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

นายพ่วง สุวรรณรัฐ

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท. ๐๓๐๕/๑๕๖

กระทรวงมหาดไทย

๖ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การจัดตั้งจังหวัดยโสธร

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้อินอัมตักคณะรัฐมนตรีเดิมเพื่อแยกจังหวัดยโสธร โดยมีอำเภอยโสธร อำเภอเลิงนกทา อำเภอมหาชนะชัย อำเภอกำเขื่อนแก้ว อำเภอกุศชุม อำเภอบำทัน ไปยังคณะปฏิวัติ เพื่อพิจารณาคำเนินการแล้ว เป็นที่ตกลงว่าจะได้ประกาศจังหวัดยโสธรตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

ที่ ศกอ. ๑๐๒/๒๕๖๕

ฝ่ายอำนวยการเศรษฐกิจ การคลัง
และการอุตสาหกรรม กองบัญชาการ
คณะปฏิวัติ

๑๒ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การเดินทางไปศึกษาคุณภาพหลังการอบรมทางวิชาการ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยกระทรวงการคลังได้เสนอมายังฝ่ายอำนวยการเศรษฐกิจ การคลังและการอุตสาหกรรม ว่า ในปัจจุบันมีส่วนราชการจัดฝึกอบรมทางวิชาการขึ้นมาก และบางแห่งยังมีการนำผู้เข้ารับการฝึกอบรมไปศึกษาคงานเพิ่มเติม ทั้งภายในประเทศและในประเทศใกล้เคียง ซึ่งมีได้เป็นไปคามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖

มิถุนายน ๒๕๐๗ เกี่ยวกับการนำผู้เข้ารับการศึกษาอบรมและศึกษาวิชาการต่างๆ ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ที่กำหนดจะไม่พิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการผู้เข้ารับการศึกษา อบรม หรือศึกษาวิชาการอื่นๆ เดินทางไปศึกษา ณ ต่างประเทศ เว้นแต่ที่ศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรเท่านั้น

กระทรวงการคลังจึงได้ร่วมกับสำนักงานประมาณพิจารณาเรื่องนี้มาโดยละเอียดแล้ว เห็นว่าการดำเนินงานภายหลังการอบรมส่วนใหญ่ไม่เกี่ยวกับวิชาการโดยตรง และไม่สู้จะเกิดประโยชน์แก่ทางราชการ กลับเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นจำนวนมาก ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายและเวลาราชการที่เสียไป ในกรณีนี้ กระทรวงการคลังจึงได้เสนอหลักการเกี่ยวกับการอบรมหรือศึกษาวิชาการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อนำเสนอหัวหน้าคณะปฏิวัติพิจารณาคั่งต่อไปนี้คือ :-

๑. ให้ระงับการเดินทางไปศึกษา ณ ต่างประเทศเพิ่มเติมภายหลังการอบรม ณ ต่างประเทศ เว้นแต่ที่ศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่วันที่ สร.๐๕๐๑/๘๘๓๑ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๐๗ เพื่อประหยัดเงินงบประมาณและเงินตราต่างประเทศ

๒. สำหรับการอบรมทางวิชาการภายในประเทศของส่วนราชการต่างๆ ถ้าจำเป็นจะต้องจัดให้มีการศึกษา ณ ต่างประเทศเพิ่มเติมภายหลังการอบรมด้วย ก็ควรพิจารณาจัดรายการงานเฉพาะรายการที่จำเป็นจริงๆ ซึ่งเกี่ยวกับวิชาการที่อบรม และเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการเท่านั้น โดยให้สำนักงานประมาณ กระทรวงการคลัง และส่วนราชการ ผู้จัดการอบรมร่วมกันพิจารณารายการงาน และเงินงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายให้ตามความจำเป็นก่อนกำหนด

๓. ส่วนราชการต่างๆ ควรลดการอบรมโดยไม่จัดทุกปี เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายและให้ข้าราชการได้มีเวลาสำหรับปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เต็มที่ และเกิดผลดีแก่ทางราชการยิ่งขึ้น หากจำเป็นจะต้องจัดการอบรมขึ้นเป็นรุ่นๆ ก็ควรพิจารณาจัดการอบรมขึ้นประมาณ ๒-๓ ปี ต่อหนึ่งครั้ง

รายละเอียดแจ้งอยู่ในเอกสารที่ได้นำมาพร้อมนี้แล้ว

ขอเสนอ หัวหน้าคณะปฏิวัติได้พิจารณาให้ความเห็นชอบกับหลักการดังกล่าว และได้มีบัญชาให้หน่วยราชการทั่วไปถือเป็นหลักปฏิบัติ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการในสังกัดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ด้วยจึงเป็นพระคุณอย่างยิ่ง.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พจน์ สารสิน

(นายพจน์ สารสิน)

ผู้อำนวยการฝ่าย

๗ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง การรับรองอนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรชั้นสูง

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ)

ด้วย ก.พ. ได้มีมติรับรองอนุปริญญา ปริญญา และประกาศนียบัตรชั้นสูงของมหาวิทยาลัย
ว่าเป็นปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามกฎ ก.พ. ดังนี้

๑. รับรองอนุปริญญาการศึกษา พลศึกษา (อ.ภ.ศ. พลศึกษา) ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษา
ศึกษาว่าเป็นอนุปริญญา ซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเป็นข้าราชการครู ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นผู้สอนประจำ
ในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตามข้อ ๓ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๔๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

๒. รับรองปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา (พลศึกษา) ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพลศึกษาว่าเป็นปริญญา
ซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๒) แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

๓. รับรองประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาวิชาสถาบันคชกรรมไทย ของคณะสถาบันคชกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งอาจบรรจุผู้สำเร็จการศึกษาเข้ารับราชการได้ตาม
ข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

๔. รับรองปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาธิวิทยาคลินิก ของบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล ดังนี้

๔.๑ ผู้ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต แล้วศึกษาได้รับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพยาธิวิทยาคลินิก หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการได้ตามข้อ ๖ (๕) แห่งกฎ ก.พ.
ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

๔.๒ ผู้ได้รับปริญญาเภสัชศาสตร์ หรือแพทยศาสตร์ หรือสัตวแพทยศาสตร์ แล้วศึกษา
ได้รับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาธิวิทยาคลินิก หลักสูตร ๒ ปี อาจบรรจุเข้ารับราชการ
ได้ตามข้อ ๗ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๖๒๒ (พ.ศ. ๒๕๑๓)

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และโปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จินดา ณ สงขลา

(พันเอก จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวิชาการ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๑๕

ด้วยคณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า การให้ความสงเคราะห์ประชาชนผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มีนุชยธรรม โดยวิธีจ่ายเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน ตามที่กฎหมายปัจจุบันได้กำหนดไว้ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขให้การพิจารณาให้ความสงเคราะห์ได้ดำเนินไปโดยรวดเร็ว และให้ผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์รับเงินสงเคราะห์เป็นเงินก้อนแทนการรับเป็นรายเดือน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้รับการสงเคราะห์มากยิ่งขึ้น คณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มีนุชยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔ ผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการเสียแขนหรือขา ทุหนวกทั้งสองข้าง คาบอด หรือได้รับการบวดยเจ็บ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้ว และแสดงว่าถึงทุกพลภาพ ไม่สามารถจะใช้กำลังกายหรือความกึกประกอบอาชีพได้ก็ตามปกติ หรือถูกประทุษร้ายจนพิการหรือทุกพลภาพ เพราะเหตุ

- (๑) ช่วยเหลือราชการ
- (๒) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
- (๓) ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือ
- (๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มีนุชยธรรม ในเมื่อการปฏิบัติการนั้น ไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน

ให้ผู้นั้นได้รับเงินสงเคราะห์ เว้นแต่การได้รับอันตรายหรือได้รับการบวดยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มีนุชยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการทำเนียบนายกรัฐมนตรี อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่

- (๑) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่า บุคคลจะพึงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

(๒) กำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗

(๓) วางระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาเรื่องที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ใน (๑) และ (๒)

ให้นำมาตรา ๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม”

ข้อ ๓ โหยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน]

“ มาตรา ๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานสำหรับการประชุมคราวนั้น

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๔๗

“ มาตรา ๖ ทวิ การดำเนินการให้เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอรับเงินสงเคราะห์ ระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายได้ครั้งละสามสิบวัน

การพิจารณาคำร้องขอรับเงินสงเคราะห์ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและของคณะกรรมการ รวมทั้งการขยายระยะเวลา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ”

ข้อ ๕ โหยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณากำหนดตามสมควร แก่เหตุการณ์และความทุพพลภาพ โดยให้จ่ายครั้งเดียวอย่างต่ำไม่น้อยกว่ารายละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และอย่างสูงไม่เกินรายละห้าหมื่นบาท”

ข้อ ๖ โหยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตรายหรือได้รับการบ่วงเจ็บ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุการปฏิบัติตามมาตรา ๔ ต้องถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดจ่ายเงินสงเคราะห์ตาม

ที่เห็นสมควรให้แก่ทายาท หรือถ้าไม่มีทายาท ก็จ่ายให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะของผู้นั้นตามหลักเกณฑ์ที่มีบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ไ้บังคับอยู่ในเวลานั้น ภายในวงเงินที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘"

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๕๘

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญพิเศษอยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลต่อไป

ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และมีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลตามวรรคหนึ่ง หมกสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และหมกสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล ตั้งแต่วันที่มิค่าพิพาทภาษาดังที่สุค เมื่อ

(๑) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพาทภาษาดังที่สุค ให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนตามความในวรรคหนึ่ง จะขอเปลี่ยนเป็นเงินสงเคราะห์ที่จ่ายครั้งเดียวก็ได้ โดยยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๕ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณา กำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ยื่นคำขอตามมาตรา ๘ และให้หักจำนวนเงินสงเคราะห์ที่ผู้ยื่นได้รับเป็นรายเดือนไปก่อนออกทั้งหมด แล้วแจ้งการกำหนดจำนวนเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ร้องขอทราบ ถ้าผู้ร้องขอไม่ได้แจ้งภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ ให้ถือว่าสิทธิรับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน และสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลของผู้ยื่นเป็นอันระงับไป

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอตามวรรคสามไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ จะถอนคำร้องขอ และขอรับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือนต่อไปก็ได้ การถอนคำร้องขอให้กระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยจากคณะกรรมการ

ข้อ ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๑๐ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โตช ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์

- ไทยณ พระอุโบสถวัดเบญจมบพิตร เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๑๕ จอมพลถนอม กิตติขจร หัวหน้าคณะปฏิวัติได้เข้าเฝ้าองค์คำโลลามะ ประมุขศาสนจักร ประเทศอิเบต ซึ่งอยู่ในระหว่างเสด็จเยือนประเทศไทย หัวหน้าคณะปฏิวัติได้ถวายพุ่มดอกไม้และรูปเทียน กับจตุปัจจัยไทยทาน ต่อองค์คำโลลามะ และพระภิกษุอิเบตอีก ๓ รูป องค์คำโลลามะกำหนดประทับอยู่ในประเทศไทยจนถึงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ศกนี้
- เวียตนาม.....เครื่องบินไอพ่นของสหรัฐ ฯ เพิ่มปฏิบัติการทางอากาศต่อเวียตนามเหนือรุนแรงยิ่งขึ้นเมื่อ ๑๙ มกราคม และยิงเครื่องบินมิก ๒๑ ซึ่งสร้างในโซเวียตของเวียตนามเหนือตกหนึ่งเครื่อง เป็นครั้งแรกในระยะเวลาเกือบสองปีมานี้ ระหว่างที่มีการปะทะกันกลางอากาศใกล้สนามบินกวานลิ่ง ซึ่งเป็นท่าอากาศยานทางทหารอยู่ริมฝั่งทะเลเวียตนามเหนือ กังทางระหว่างกรุงฮานอยกับเขตปลอดทหารในเวียตนาม เนื่องจากฝ่ายเวียตนามเหนือก่อเหตุก่อน โดยใช้จรวด และปืนต่อสู้อากาศยานยิงเครื่องบินตรวจการณ์ ไมติคอาวูซของสหรัฐ ฯ
- อินเดีย.....รัฐบาลอินเดียประกาศเมื่อ ๗ มกราคมว่า จะมีการสถาปนาสัมพันธ์ภาพทางการทูตอย่างสมบูรณ์หรืออย่างเต็มทีกับคอมมิวนิสต์เวียตนามเหนือ อันหมายความว่า จะมีการแลกเปลี่ยนเอกอัครราชทูตระหว่างประเทศทั้งสอง โฆชกกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐ ฯ แถลงว่า รัฐบาลสหรัฐ ฯ จะได้แจ้งไปยังรัฐบาลอินเดียว่า ไม่มีความเห็นชอบด้วยกับการตกลงใจของอินเดียในกรณีนี้ ในขั้นเดิม มีแต่กงสุลใหญ่อินเดียประจำอยู่ที่ฮานอย

ไทยให้คงมีแต่สถานกงสุลใหญ่อินเดียอยู่ที่ไซ่ง่อนนั้น ย่อมหมายความว่า
อินเดียกำลังจะเลิกล้มการตั้งคนเป็นกลาง และกำลังมีความโน้มเอียงไป
ทางคอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือมากขึ้น

บังกลาประเทศ.....เชค มุจิบูร์ ประธานาธิบดีบังกลาประเทศได้รับการต้อนรับจากประชาชน
บังกลาประเทศอย่างมโหฬาร เมื่อเดินทางโดยเครื่องบินอังกฤษจากกรุง
นิวเดลี ไปสู่เมืองคักกาเมื่อบ่ายที่ ๑๐ มกราคม ประมุขแห่งรัฐของบังกลา
ประเทศกล่าวว่า ความผูกพันทางสันรหว่างบังกลาประเทศกับปากีสถาน
เป็นอันสิ้นสุดลงตลอดกาล เขากล่าวว่า ประธานาธิบดี บุคโต ได้ขอ
ร้องให้บังกลาประเทศกับปากีสถานมีความสัมพันธ์กันต่อไป แต่เขาเห็นว่า
บังกลาประเทศไม่ควรติดต่อกับปากีสถานอีกโดยสิ้นเชิง เป็นอัน
ว่าความผูกพันอย่างขมขื่นระหว่างประเทศทั้งสองได้ยุติลงอย่างเด็ดขาดแล้ว

ยุโรป

อังกฤษ.....อังกฤษจะต้องถอนตัวออกจากเกาะมอลต้า อันเป็นฐานทัพสำคัญในทะเล
เมดิเตอร์เรเนียน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม นี้ เนื่องจากการต่อรองกับ
รัฐบาลมอลต้า ไม่เป็นที่ตกลงกัน เป็นอันว่าอังกฤษต้องสละฐานทัพสำคัญ
ที่เคยครอบครองมาเป็นเวลาดัง ๑๗๐ ปี หลังจากยึดเกาะนี้มาจากฝรั่งเศส
ในสมัยพระเจ้านโปเลียนมหาราช รัฐบาลมอลต้าซึ่งมี นายคอย มินตอฟ
เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เรียกร้องให้รัฐบาลอังกฤษเพิ่มการชำระค่าเช่า
ฐานทัพที่เกาะมอลต้าขึ้นเป็นปีละ ๑๘ ล้านปอนด์ มิฉะนั้นก็ให้ถอนกำลัง
ทหารอังกฤษออกไปเสียจากเกาะมอลต้า แต่ได้ขยเวลาให้รัฐบาลอังกฤษ
ไตร่ตรองเสียใหม่จนวันที่ ๑๕ มกราคม สกนี้ แต่อังกฤษตัดสินใจไม่ยอม
ปฏิบัติตามคำเรียกร้องของรัฐบาลมอลต้าเกี่ยวกับเรื่องค่าเช่า อังกฤษจะชำระ
ค่าเช่าฐานทัพแห่งนี้ให้แก่มอลต้าเพียงปีละ ๕ ล้านแชนปอนด์ เท่านั้น
— สหรัฐ ฯ และประเทศอื่น ๆ ที่เป็นภาคีองค์การนาโตบางประเทศกำลังรบเร้า
อังกฤษให้จ่ายเงินค่าเช่าฐานทัพในเกาะมอลต้าให้มากขึ้น เพื่อที่อังกฤษจะ

ยังคงมีฐานทัพอยู่ในเกาะกลางทะเลเม็กซิเตอร์เรเนียนแห่งนั้นสืบไป ขณะ
นี้ สหรัฐฯ กับอิตาลีกำลังคิดคบกับอังกฤษอยู่หลังฉาก เกี่ยวกับอิทธิพล
ของโซเวียต และของประเทศอื่นในทะเลเม็กซิเตอร์เรเนียนซึ่งจะขยายตัวเติบโตขึ้น
และอังกฤษจะต้องถอนทหารจำนวน ๓,๕๐๐ คน ออกจากเกาะนั้น

เคนมารีก.....สมเด็จพระเจ้าเฟรเดริก ที่ ๙ พระมหากษัตริย์เคนมารีก ได้ขึ้นพระชนม์
เมื่อ ๑๕ มกราคม และเจ้าฟ้าหญิงมาร์เกรเท ได้ทรงขึ้นครองราชย์
สืบแทนสมเด็จพระราชบิดา

อเมริกา.....ที่เมืองซานเคลเมนเต ในรัฐคาลิฟอร์เนีย นายชาโต๊ะ นายกรัฐมนตรี
ญี่ปุ่นโตพบหารือกับประธานาธิบดี นิกสัน เมื่อ ๖ มกราคม ทั้งนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการหารือระหว่างประธานาธิบดีนิกสัน กับผู้นำของประเทศพันธมิตร
ของสหรัฐฯ ที่สำคัญ ๆ บางประเทศ ก่อนที่ประธานาธิบดีนิกสันจะไป
เยือนจีนคอมมิวนิสต์ในเดือนหน้า และไปเยือนมอสโกในเดือนพฤษภาคม
ปีเดียวกันนี้ ภายหลังการเจรจากันแล้ว ได้มีการออกแถลงการณ์ร่วม
ระหว่างประมุขของสหรัฐฯ กับประมุขของญี่ปุ่นแจ้งว่า ได้กำหนดวันที่
๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๕ เป็นวันที่สหรัฐฯ มอบโอนหมู่เกาะโอกินาวา
คืนให้ญี่ปุ่น แต่สหรัฐฯ ยังคงมีฐานทัพตั้งอยู่ในหมู่เกาะนั้นต่อไป และ
ไม่มีมติให้ใช้ฐานทัพที่โอกินาวาเพื่อปฏิบัติการทางทหารสนับสนุนโดยตรงแก่
ประเทศที่สามประเทศหนึ่งประเทศใด ส่วนในกรณีเกี่ยวกับการป้องกัน
ความปลอดภัยของไต้หวันหรือเกาหลีใต้ ญี่ปุ่นจะไม่เข้าเกี่ยวข้องแต่อย่าง
ใด สหรัฐฯ สามารถปฏิบัติการป้องกันความปลอดภัยของไต้หวันหรือ
เกาหลีใต้โดยใช้ฐานทัพในโอกินาวา หรือในญี่ปุ่นในลักษณะเป็นการใช้
โดยทางอ้อมตามสนธิสัญญาความร่วมมือกันระหว่างสหรัฐฯ กับญี่ปุ่น ซึ่งจะ
จะได้ขยายการใช้บังคับไปถึงหมู่เกาะโอกินาวา ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม
ปีนี้ด้วย นายชาโต๊ะมิได้เชิญประธานาธิบดีนิกสันไปเยือนญี่ปุ่น เนื่องจาก
เกรงว่าอาจจะมีการเดินขบวนต่อต้านประธานาธิบดีสหรัฐฯ จึงยังรอไว้
ก่อนจนกว่าจะถึงเวลาอันสมควร

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

บรรณาธิการแถลง

ท่านสมาชิกซึ่งเป็นข้าราชการผู้น้อย ในส่วนภูมิภาคได้ให้ความคิดเห็นมาเพื่อให้นำลงในหนังสือฉบับนี้ เพื่อให้เพื่อน ๆ ข้าราชการช่วยกันคิดดังนี้

๑. เห็นว่าการเพิ่มเงินเดือนข้าราชการในขณะนี้ จะทำให้พ่อค้าฉวยโอกาสเพิ่มราคาสินค้ามากขึ้นและเป็นการกระทบกระเทือนถึงค่าครองชีพของข้าราชการผู้น้อย เกษตรกร และชาวบ้านผู้มีรายได้น้อย จึงยังไม่ขอเพิ่มเงินเดือน

๒. ควรเพิ่มเงินพิเศษชั่วคราว (พ.ช.) ให้แก่ข้าราชการผู้น้อยดังนี้ ชั้นจตุราให้เพิ่ม ๑๕๐ บาท ชั้นตรี ๑๕๕ บาท และชั้นโท ๑๐๐ บาท และเมื่อสภาวะด้านค่าครองชีพเข้าสู่ภาวะปกติแล้วให้ยกเลิกเงิน พ.ช. ได้

๓. ควรปรับปรุงเงิน ย.ช. ซึ่งปัจจุบันได้คนละ ๕๐ บาท และไม่ได้รับการปรับปรุงมานานแล้วนั้น เป็นคนละ ๑๕๐ บาท ทั้งนี้เพราะค่าของเงินในสมัยนี้แตกต่างต่ำกว่าในสมัยเริ่มใช้ ย.ช. มาก

มีหลายท่านเห็นด้วยกับเรื่องนี้ แต่ก็ต้องเป็นไปตามหลักที่ว่า งานดี และเงินดี ซึ่งหมายความว่าเมื่อมีการปรับปรุงเรื่องเงินเดือน หรือค่าตอบแทนแล้วต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการของข้าราชการด้วยในคราวเดียวกัน จะเพิ่มแต่เงินมากขึ้นแต่ไม่ได้งานเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวเห็นว่าเป็นการยุติธรรมแก่ส่วนรวม

สมาชิกหลายท่านได้ขอให้ช่วยแนะนำคำตอบข้อสอบถามเดือนชั้นตรี เป็นโท ของกรมไปรษณีย์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ให้เป็นการด่วนด้วย เพราะจะมีการสอบกันอีกในราวปลายเดือนนี้ จึงได้จัดให้ตามความประสงค์ จำนวนหน้าในคอลัมน์จึงมากกว่าปกติเล็กน้อย

คณะผู้จัดทำยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขบริการวารสาร ของสหกรณ์และพวกท่านให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้หากท่านมีเรื่องไม่ว่าทางด้านวิชาการ ทางปฏิบัติ หรือปัญหาต่างๆ ซึ่งท่านเห็นว่าควรจะนำลงในวารสารนี้ได้ ก็ขอได้โปรดส่งมาเพื่อจะได้นำลงให้เป็นประโยชน์แก่เพื่อน ๆ สมาชิกของเราโดยทั่วถึงกัน

หากบริการของเราไม่สะดวก เช่น วารสารไม่ถึงมือท่านตามกำหนด หรือสูญหาย หรือประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบโดยด่วนด้วย จะได้รับคำดำเนินการแก้ไขให้โดยด่วนเช่นกัน

ท่านสมาชิกที่ยังไม่ได้ต่ออายุสมาชิกก็ได้โปรดรีบดำเนินการด้วย สำหรับท่านที่ต่ออายุสมาชิกแล้ว ก็ขอขอบคุณในความอุปการะของท่านมาใน โอกาสนี้ด้วย อนึ่งหากท่านจะช่วยเหลือสมาชิกใหม่เพิ่มขึ้นอีกสองสามท่านก็จะขอบคุณมาก

ขอขอบคุณผู้มีส่วนช่วยให้ความรู้ในค้ำนวิชาการและปฏิบัติ ในวารสารฉบับนี้คือ พันตรีอรุณ วิชัยกุล คุณชาติ เอี่ยมกระสุนิช์ คุณกุสิต พัวศิริ คุณพยุงศักดิ์ เพชรจำเริญสุข และมุลนธิ ก.ศ.ม.

ขอขอบคุณผู้มื่ออุปการะคุณคือ ธนาคารกสิกรไทย . โรงงานยาสูบ ร้านารายณ์ภักดิ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเกษมสุวรรณ สายการบิน บี โอ เอ ซี (B. O. A. C) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยพงษ์วัฒนา โรงเรียนสอนตัดเสื้อพรศรี ฌานิตนิवास โรงเรียนสอนตัดเสื้อพัชริน โรงเรียนสอนตัดเสื้อระพี บริษัทสังกะสีตรา ๓ มงกุฏ และสถานพยาบาลสหภาพ
